

Brusel 18. února 2022
(OR. fr, en)

6292/22

Interinstitucionální spis:
2021/0104(COD)

DRS 8
EF 50
ECOFIN 128
SUSTDEV 37
CODEC 163
IA 13
COMPET 95

POZNÁMKA

Odesílatel:	Výbor stálých zástupců (část I)
Příjemce:	Rada
Č. předchozího dokumentu:	5864/22
Č. dok. Komise:	8132/21
Předmět:	Směrnice, kterou se mění směrnice 2013/34/EU, směrnice 2004/109/ES, směrnice 2006/43/ES a nařízení (EU) č. 537/2014, pokud jde o podávání zpráv podniků o udržitelnosti <i>obecný přístup</i>

I. Úvod

Dne 21. dubna 2021 předložila Evropská komise návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2013/34/EU, směrnice 2004/109/ES, směrnice 2006/43/ES a nařízení (EU) č. 537/2014, pokud jde o podávání zpráv podniků o udržitelnosti¹. Právním základem návrhu jsou články 50 a 114 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU).

¹ Dokumenty 8132/21 + COR 1 + ADD 1 COR 1 + ADD 2 COR 1 + ADD 3 COR 1.

Cílem návrhu je odstranit mezery ve stávajících pravidlech, pokud jde o nefinanční informace. Podávání zpráv o udržitelnosti by mohlo přilákat další investice a financování, a usnadnit tak přechod k udržitelnému hospodářství, jak je popsáno v Zelené dohodě pro Evropu. Podniky by tak musely poskytovat lepší informace o rizicích, jimž jsou v oblasti udržitelnosti vystaveny, i o svém působení na obyvatelstvo a životní prostředí.

Návrh přináší tyto hlavní nové prvky:

- rozšíření oblasti působnosti požadavků na podávání zpráv na další podniky, včetně všech velkých podniků a všech společností kótovaných na regulovaném trhu (s výjimkou kótovaných mikropodniků),
- požadavek na ověřování informací o udržitelnosti,
- větší upřesnění informací, jež by podniky měly zveřejňovat, a požadavek, aby je uváděly v souladu se závaznými standardy EU pro podávání zpráv o udržitelnosti,
- zajištění toho, aby byly všechny informace zveřejněny v samostatném oddíle zpráv vedení podniku.

II. Aktuální stav

Jednání v Radě byla zahájena dne 7. června 2021 za portugalského předsednictví a díky konstruktivnímu přístupu všech delegací dosáhla Pracovní skupina pro právo obchodních společností významného pokroku.

Dne 8. prosince 2021 projednala pracovní skupina první kompromisní znění (dokument 14268/21), předložené slovinským předsednictvím. Ve dnech 13. a 20. ledna 2022 pracovní skupina zohlednila připomínky a vyjádření delegací a pokračovala v jednáních na základě upraveného kompromisního znění. Dne 28. ledna 2022 předložilo předsednictví revidované kompromisní znění². Toto revidované kompromisní znění projednala pracovní skupina na zasedáních konaných ve dnech 3. a 9. února 2022. Dne 16. února 2022 vyjádřil Coreper podporu kompromisnímu znění³ předloženému předsednictvím, které bylo schváleno beze změny pouze s doplněním jedné věty do čl. 29b odst. 2b, kterou navrhla jedna delegace a podpořilo několik dalších a která má stanovit přechodné období, během něhož by byla malým a středním podnikům poskytnuta flexibilita při uvádění informací ohledně hodnotových řetězců. Uvedená nová věta zní takto: **„Kromě toho po dobu prvních tří let uplatňování této směrnice v případech, že nejsou k dispozici všechny nezbytné informace o obchodních vztazích a dodavatelském řetězci, uvede podnik informace, které má k dispozici, včetně prohlášení, že subjekty v rámci jeho obchodních vztahů a podniky v jeho hodnotovém řetězci potřebné informace nezpřístupnily.“**

Hlavní změny oproti původnímu návrhu jsou tyto:

Oblast působnosti (články 1 a 2 směrnice o účetnictví)

Kompromisní znění upřesňuje, jak se požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti vztahují na banky a pojišťovny. Byla doplněna definice čistého obratu pro úvěrové instituce a pojišťovny, aby byla zohledněna jejich specifika.

² Dokument 5788/22.

³ Dokument 5864/22.

Umístění informací (čl. 19a odst. 1 a čl. 29a odst. 1 směrnice o účetnictví)

V zájmu lepší srozumitelnosti a snazšího nalezení zpráv o udržitelnosti mají být tyto informace uváděny ve zprávě vedení podniku ve zřetelně identifikovatelném oddíle.

Nehmotná aktiva – Definice a uvádění informací (článek 19 směrnice o účetnictví)

Některé delegace žádaly o vyjasnění definice „nehmotných aktiv“ a souvisejících povinností.

Předsednictví v kompromisním znění navrholo, aby povinnost uvádět informace byla zahrnuta do článku 19 „obsah zprávy vedení podniku“ směrnice o účetnictví.

Malé a střední podniky – požadavky na podávání zpráv (článek 19a směrnice o účetnictví)

Několik delegací si přálo všechny malé a střední podniky z působnosti vyloučit. Jiné delegace žádaly, aby byl obsah povinností týkajících se podávání zpráv malými a středními podniky přesněji vymezen (zjednodušené standardy), a to jak pro povinné zprávy podávané kótovanými malými a středními podniky, tak pro dobrovolné zprávy u ostatních malých a středních podniků.

Předsednictví posílilo možnost malých a středních podniků uvádění informací omezit (s výjimkou malých a středních podniků, které jsou rovněž mateřskými podniky velkých podniků).

Pokud jde o subjekty veřejného zájmu, většina delegací žádala o jejich osvobození od povinnosti podávat zprávy (stejně jako u všech ostatních dceřiných podniků), jsou-li dceřinými podniky ve skupině, která požadavkům na podávání zpráv podléhá, a to za podmínky, že nezbytné informace o těchto dceřiných podnicích obsahuje zpráva na konsolidované úrovni. V této fázi se předsednictví rozhodlo toto osvobození zachovat (čl. 19a odst. 7a a čl. 29a odst. 7a směrnice o účetnictví).

Jazykový režim (článek 29a směrnice o účetnictví)

S cílem rozptýlit obavy vyjádřené některými delegacemi stanoví kompromisní znění, že členský stát může vyžadovat, aby se konsolidovaná zpráva vedení mateřského podniku a zpráva o jejím ověření zveřejnila v jazyce, jejž uznává členský stát vykonávající dohled nad jeho dceřiným podnikem, který je od podávání zpráv o udržitelnosti osvobozen.

Hodnotový řetězec (čl. 29b odst. 2b směrnice o účetnictví)

Několik delegací poukázalo na problémy, s nimiž se podniky mohou setkávat při shromažďování informací od jednotlivých aktérů ve svém hodnotovém řetězci, zejména od malých a středních podniků. Kompromisní znění předpokládá, že tyto problémy budou zohledněny při vypracovávání standardů, a to přiměřeným snížením požadavků na uvádění informací, a zejména s ohledem na podniky, které jsou součástí hodnotových řetězců, ale které požadavkům této směrnice nepodléhají. Dále je výslovně zmíněno, že během tříletého přechodného období budou moci podniky, které nejsou s to poskytnout určité informace z důvodu chybějících dat od podniků v jejich hodnotových řetězcích, zejména malých a středních podniků, využít určité flexibility.

Jednotný elektronický formát pro podávání zpráv (čl. 29 odst. 5 směrnice o účetnictví)

Původní návrh Komise obsahoval ustanovení, která se kromě obsahu zpráv podniků o udržitelnosti zabývala způsoby shromažďování údajů o udržitelnosti subjekty, které jsou k tomuto shromažďování oficiálně oprávněny. To však souvisí s tím, jak bude koncipováno jednotné evropské přístupové místo k finančním a nefinančním informacím podniků⁴, a proto bylo rozhodnuto, že se diskuse na toto téma povedou u příslušného legislativního návrhu. Naproti tomu elektronický formát pro podávání zpráv o udržitelnosti je v textu nadále vyžadován. Kompromisní znění však vypouští ustanovení ukládající nekótovaným společnostem podléhajícím směrnici o podávání zpráv podniků o udržitelnosti vykazovat účetní informace v jednotném elektronickém formátu pro podávání zpráv (ESEF).

⁴ ESAP (European Single Access Point – jednotné evropské přístupové místo), návrh zveřejněn dne 23. listopadu 2021, dokument 14377/21.

Sankce (článek 51 směrnice o účetnictví)

Většina delegací žádala o vypuštění změn článku 51. Předsednictví se proto rozhodlo článek, kterým se mění článek 51 směrnice o účetnictví, vypustit.

Audit a auditoři (článek 34b směrnice o účetnictví)

Některé delegace poukazovaly na to, že je třeba stanovit, aby povinný audit účetnictví na jedné straně a ověření zprávy o udržitelnosti na straně druhé mohli provádět různí auditoři. Jiné delegace žádaly jasnější formulaci požadavků na nezávislé poskytovatele ověřovacích služeb. Některé delegace pak žádaly o vyjasnění otázek dohledu nad auditory a auditorskými subjekty ze třetích zemí. To vše bylo v textu upřesněno.

Ověřovací standardy týkající se udržitelnosti (čl. 23 odst. 4 směrnice o transparentnosti)

Auditor ze třetí země musí zprávy o udržitelnosti ověřovat podle ověřovacích standardů přijatých Unií. Pokud tak neučiní, může tyto zprávy ověřovat podle standardů rovnocenných. Komise může prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci přijmout normy týkající se „rovnocennosti“.

Odborné vzdělávání (článek 6 směrnice o auditu)

Některé delegace žádaly, aby se auditoři mohli rozhodnout, zda chtějí být schváleni pro ověřování zpráv o udržitelnosti, nebo zda chtějí pokračovat pouze ve finančním auditu. Řada delegací rovněž vznesla otázku délky odborné praxe. Kompromisní znění zkracuje délku odborné praxe, která je nezbytná ke získání povolení provádět ověřování zpráv o udržitelnosti, na osm měsíců (oproti dvanácti měsícům v původním znění).

Zákaz poskytovat služby jiné než ověřování zpráv o udržitelnosti (článek 25c směrnice o auditu)

Několik delegací si přálo vymezit neslučitelnost ověřování zprávy podniku o udržitelnosti s poskytováním poradenských služeb témuž podniku. V tomto směru byla do směrnice o auditu vložena příslušná ustanovení. Ta vycházejí z režimu stanoveného pro finanční audit a stejně jako on se vztahují i na audit subjektů veřejného zájmu.

Povinnosti související s ověřováním zpráv o udržitelnosti (článek 25d směrnice o auditu)

Několik delegací si přálo převzít pro auditory udržitelnosti povinnost hlásit podvody, která existuje pro finanční auditory. V tomto směru byla do směrnice o auditu vložena příslušná ustanovení. Ta vycházejí z režimu stanoveného pro finanční audit a stejně jako on se vztahují i na audit subjektů veřejného zájmu.

Nezávislí poskytovatelé ověřovacích služeb (čl. 34 odst. 3a směrnice o účetnictví)

Několik delegací zdůrazňovalo, že pro nezávislé poskytovatele ověřovacích služeb i pro statutární auditory je třeba nastavit rovné podmínky a stejné požadavky. Předsednictví v tomto smyslu znění upravilo.

Úprava lhůt (článek 5 návrhu)

Některé lhůty považovaly mnohé delegace za příliš ambiciózní. Několik delegací žádalo, aby byla lhůta pro provedení stanovena ve vztahu ke vstupu směrnice v platnost, zatímco jiné delegace navrhovaly, aby bylo datum použitelnosti odloženo s cílem poskytnout podnikům dostatek času na přizpůsobení se. V této souvislosti předsednictví navrhuje tyto lhůty:

- pro provedení členskými státy (18 měsíců od vstupu v platnost);
- pro uplatňování ze strany podniků:
 - 1. ledna 2024 pro podniky, na které se již vztahuje směrnice o vykazování nefinančních informací (podávání zpráv v roce 2025 za rok 2024);
 - 1. ledna 2025 pro velké podniky, na něž se směrnice o vykazování nefinančních informací dosud nevztahuje (podávání zpráv v roce 2026 za rok 2025);
 - 1. ledna 2026 pro kótované malé a střední podniky a pro malé a nepříliš složité úvěrové instituce a kaptivní pojišťovny (podávání zpráv v roce 2027 za rok 2026).

Další lhůty

- pro přechod k ověřování zpráv o udržitelnosti na základě přiměřené jistoty: 6 let od vstupu směrnice v platnost (článek 26a směrnice o auditu);
- pro přijetí standardů Komise: 31. října 2022 pro přijetí obecných standardů a 31. října 2023 pro přijetí odvětvových standardů a standardů pro malé a střední podniky (článek 29b směrnice o účetnictví).

III. Závěr

Rada se vyzývá, aby:

- potvrdila dohodu o obecném přístupu a**
 - vyzvala předsednictví, aby na základě tohoto obecného přístupu zahájilo jednání s Evropským parlamentem s cílem dosáhnout dohody v prvním čtení.**
-

2021/0104 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterou se mění směrnice 2013/34/EU, směrnice 2004/109/ES, směrnice 2006/43/ES a nařízení (EU) č. 537/2014, pokud jde o podávání zpráv podniků o udržitelnosti

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na články 50 a 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru⁵,

v souladu s řádným legislativním postupem,

⁵ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ve svém sdělení o Zelené dohodě pro Evropu přijatém dne 11. prosince 2019⁶ se Evropská komise zavázala, že reviduje ustanovení týkající se vykazování nefinančních informací, která jsou obsažena ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU⁷. Zelená dohoda pro Evropu je novou strategií Evropské unie pro růst. Jejím cílem je transformovat Unii na moderní a konkurenceschopnou ekonomiku efektivně využívající zdroje, která v roce 2050 nebude produkovat žádné emise skleníkových plynů. Dalším jejím cílem je chránit, zachovávat a posilovat přírodní kapitál Unie a chránit zdraví a blahobyt občanů před environmentálními riziky a dopady. Zelená dohoda pro Evropu má oddělit hospodářský růst od využívání zdrojů a zajistit, aby se všechny regiony a všichni občané v Unii podíleli na sociálně spravedlivém přechodu k udržitelnému hospodářskému systému. Přispěje k cíli týkajícímu se budování hospodářství ve prospěch lidí, posílí sociálně tržní hospodářství EU a pomůže zabezpečit, aby bylo připravené na budoucnost a aby zajišťovalo stabilitu, zaměstnanost, růst a investice. Tyto cíle jsou obzvláště důležité vzhledem k sociálně-ekonomickým škodám způsobeným pandemií COVID-19 a potřebě udržitelného, inkluzivního a spravedlivého oživení. Ve svém návrhu ze dne 4. března 2020 týkajícím se evropského právního rámce pro klima navrhla Evropská komise, aby byl cíl spočívající v dosažení klimatické neutrality do roku 2050 v Unii závazný⁸. Navíc se Evropská komise ve své Strategii v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030 zavazuje zajistit, aby do roku 2050 byly všechny světové ekosystémy obnoveny, odolné a přiměřeně chráněné. Cílem uvedené strategie je dostat do roku 2030 biologickou rozmanitost v Evropě na cestu ke zotavení.

⁶ COM(2019) 640 final.

⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

⁸ Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (EU) 2018/1999 (evropský právní rámec pro klima) (2020/0036 (COD)).

- (2) Ve svém sdělení nazvaném *Akční plán: financování udržitelného růstu* stanovila Komise opatření k dosažení těchto cílů: přesměrovat kapitálové toky k udržitelným investicím pro dosažení udržitelného růstu podporujícího začlenění, řídit finanční rizika plynoucí ze změny klimatu, vyčerpávání zdrojů, zhoršování životního prostředí a sociálních otázek a podporovat transparentnost a dlouhodobost finančních a ekonomických činností⁹. Předpokladem pro splnění těchto cílů je zveřejňování relevantních, srovnatelných a spolehlivých informací o udržitelnosti ze strany podniků. Evropský parlament a Rada přijaly v rámci provádění Akčního plánu pro financování udržitelného růstu řadu legislativních aktů. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2088¹⁰ upravuje způsob, jakým mají účastníci finančního trhu a finanční poradci zveřejňovat informace o udržitelnosti pro koncové investory a vlastníky aktiv. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852¹¹ vytváří klasifikační systém environmentálně udržitelných hospodářských činností za účelem zvýšení udržitelných investic a boje proti klamavé ekologické reklamě (tzv. greenwashingu) finančních produktů, jež neoprávněně tvrdí, že jsou udržitelné.

⁹ COM(2018) 97 final.

¹⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2088 ze dne 27. listopadu 2019 o zveřejňování informací souvisejících s udržitelností v odvětví finančních služeb (Úř. věst. L 317, 9.12.2019, s. 1).

¹¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852 ze dne 18. června 2020 o zřízení rámce pro usnadnění udržitelných investic a o změně nařízení (EU) 2019/2088 (Úř. věst. L 198, 22.6.2020, s. 13).

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2089¹² doplněné nařízeními Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/1816¹³, (EU) 2020/1817¹⁴ a (EU) 2020/1818¹⁵ zavádí požadavky na zveřejňování informací v environmentální a sociální oblasti a v oblasti správy a řízení („ESG“) pro administrátory referenčních hodnot a minimální standardy pro vytvoření referenčních hodnot EU pro transformaci hospodářství spjatou s klimatem a referenčních hodnot EU navázaných na Pařížskou dohodu. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013¹⁶ vyžaduje, aby velké instituce, které vydaly cenné papíry přijaté k obchodování na regulovaném trhu, zveřejňovaly od 28. června 2022 informace o rizicích ESG. Nový obezřetnostní rámec pro investiční podniky stanovený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2033¹⁷ a směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2034¹⁸ obsahuje ustanovení týkající se zavedení rozměru rizik ESG do procesu dohledu a hodnocení ze strany příslušných orgánů a obsahuje požadavky na zveřejňování informací o rizicích ESG vztahující se na investiční podniky, které jsou platné ode dne 26. prosince 2022.

¹² Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) 2019/2089 ze dne 27. listopadu 2019, kterým se mění nařízení (EU) 2016/1011, pokud jde o referenční hodnoty EU pro transformaci hospodářství spjatou s klimatem, referenční hodnoty EU navázané na Pařížskou dohodu a zveřejňování informací týkajících se udržitelnosti pro referenční hodnoty (Úř. věst. L 317, 9.12.2019, s. 17).

¹³ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/1816 ze dne 17. července 2020, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1011, pokud jde o vysvětlení v prohlášení o referenční hodnotě týkající se toho, jakým způsobem jsou v jednotlivých poskytnutých a zveřejněných referenčních hodnotách zohledněny environmentální, sociální a správní faktory (Úř. věst. L 406, 3.12.2020, s. 1).

¹⁴ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/1817 ze dne 17. července 2020, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1011, pokud jde o minimální obsah vysvětlení, jakým způsobem jsou v metodice pro stanovení referenčních hodnot zohledněny environmentální, sociální a správní faktory (Úř. věst. L 406, 3.12.2020, s. 12).

¹⁵ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/1818 ze dne 17. července 2020, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1011, pokud jde o minimální standardy pro referenční hodnoty EU pro transformaci hospodářství spjatou s klimatem a referenční hodnoty EU navázané na Pařížskou dohodu (Úř. věst. L 406, 3.12.2020, s. 17).

¹⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

¹⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2033 ze dne 27. listopadu 2019 o obezřetnostních požadavcích na investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 575/2013, (EU) č. 600/2014 a (EU) č. 806/2014 (Úř. věst. L 314, 5.12.2019, s. 1).

¹⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2034 ze dne 27. listopadu 2019 o obezřetnostním dohledu nad investičními podniky a o změně směrnic 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU a 2014/65/EU (Úř. věst. L 314, 5.12.2019, s. 64).

Ve svém pracovním programu na rok 2021 oznámila Komise také návrh týkající se evropského standardu pro zelené dluhopisy, a to na základě Akčního plánu pro financování udržitelného růstu.

- (3) Dne 5. prosince 2019 Rada ve svých závěrech o prohloubení unie kapitálových trhů zdůraznila význam spolehlivých, srovnatelných a relevantních informací o rizicích, příležitostech a dopadech v oblasti udržitelnosti a vyzvala Komisi, aby zvážila vytvoření evropského standardu vykazování nefinančních informací.
- (4) Ve svém usnesení o udržitelných financích ze dne 29. května 2018¹⁹ vyzval Evropský parlament k dalšímu rozvoji požadavků na vykazování nefinančních informací v rámci směrnice 2013/34/EU. Ve svém usnesení o udržitelné správě a řízení společností ze dne 17. prosince 2020²⁰ uvítal Evropský parlament závazek Komise týkající se revize směrnice 2013/34/EU a vyslovil potřebu stanovit komplexní rámec Unie pro vykazování nefinančních informací, který by obsahoval závazné unijní standardy nefinančního výkaznictví. Evropský parlament vyzval k rozšíření oblasti působnosti požadavků na podávání zpráv na další kategorie podniků a k zavedení požadavku na audit.

¹⁹ 2018/2007(INI).

²⁰ A9-0240/2020(INI).

- (5) Dne 25. září 2015 přijalo Valné shromáždění OSN nový globální rámec pro udržitelný rozvoj, tzv. Agendu pro udržitelný rozvoj 2030 (dále jen „Agenda 2030“). Agenda 2030 se zaměřuje na cíle udržitelného rozvoje a vztahuje se na tři rozměry udržitelnosti: hospodářský, sociální a environmentální. Sdělení Komise ze dne 22. listopadu 2016 o dalších krocích k udržitelné evropské budoucnosti spojuje cíle udržitelného rozvoje s rámcem politiky Unie se záměrem zajistit, aby všechny akce a politické iniciativy Unie v Unii i mimo ni tyto cíle již od počátku zohledňovaly²¹. Ve svých závěrech ze dne 20. června 2017 potvrdila Rada odhodlání Unie a jejích členských států k provádění Agendy 2030 úplným, soudržným, komplexním, integrovaným a účinným způsobem v úzké spolupráci s partnery a dalšími zúčastněnými stranami²².
- (6) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/95/EU²³ pozměnila směrnici 2013/34/EU, pokud jde o uvádění nefinančních informací některými velkými podniky a skupinami. Směrnice 2014/95/EU zavedla požadavek, aby podniky uváděly informace týkající se minimálně environmentálních, sociálních a zaměstnaneckých otázek, dodržování lidských práv a boje proti korupci a úplatkářství. Co se týká těchto témat, směrnice 2014/95/EU vyžadovala, aby podniky zveřejňovaly informace v následujících oblastech podávání zpráv: obchodní model, politiky (včetně uplatňovaných postupů náležité péče), výsledky těchto politik, rizika a řízení rizik a klíčové ukazatele výkonnosti, které se vztahují k příslušné podnikatelské činnosti.

²¹ COM(2016) 739 final.

²² Závěry Rady „Udržitelná budoucnost Evropy: Reakce EU na Agendu pro udržitelný rozvoj 2030“ ze dne 20. června 2017.

²³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/95/EU ze dne 22. října 2014, kterou se mění směrnice 2013/34/EU, pokud jde o uvádění nefinančních informací a informací týkajících se rozmanitosti některými velkými podniky a skupinami (Úř. věst. L 330, 15.11.2014, s. 1).

- (7) Mnoho zúčastněných stran považuje pojem „nefinanční“ za nepřesný, zejména z toho důvodu, že naznačuje, že dotyčné informace nemají finanční význam. Dotyčné informace jsou však v rostoucí míře důležité i z finančního hlediska. Mnoho organizací, iniciativ a odborníků v této oblasti odkazuje na informace o „udržitelnosti“. Je proto vhodné používat namísto pojmu „nefinanční informace“ výraz „informace o udržitelnosti“. Směrnice 2013/34/EU by proto měla být pozměněna tak, aby se zohlednila tato změna terminologie.
- (8) Hlavními osobami, které budou mít z lepšího podávání zpráv o udržitelnosti ze strany podniků prospěch, jsou jednotliví občané a střadatelé. Střadatelé, kteří chtějí investovat udržitelným způsobem, budou mít možnost tak činit, a všichni občané by měli mít prospěch ze stabilního, udržitelného a inkluzivního hospodářského systému. K dosažení těchto přínosů se musí informace o udržitelnosti zveřejněné ve výročních zprávách podniků nejprve dostat ke dvěma primárním skupinám („uživatelům“). První skupina uživatelů se skládá z investorů, včetně správců aktiv, kteří chtějí lépe porozumět rizikům a příležitostem, jež otázky udržitelnosti představují pro jejich investice, a dopadům těchto investic na lidi a životní prostředí. Druhou skupinu uživatelů tvoří organizace, včetně nevládních organizací a sociálních partnerů, které si přejí, aby podniky nesly za dopady své činnosti na lidi a životní prostředí větší odpovědnost. Informace o udržitelnosti zveřejněné ve výročních zprávách mohou využít i další zúčastněné strany. Obchodní partneři podniků včetně zákazníků mohou z těchto informací vycházet, chtějí-li porozumět rizikům a dopadům spojeným s udržitelností, jež vznikají prostřednictvím jejich vlastních hodnotových řetězců, a v případě potřeby o nich podávat zprávy. Tvůrci politik a agentury životního prostředí mohou takovéto informace (zejména na souhrnném základě) použít za účelem sledování environmentálních a sociálních trendů, jako příspěvek k environmentálním účtům a při utváření veřejné politiky. Do zpráv podniků přímo nahlíží jen málo jednotlivých občanů a spotřebitelů, ti však mohou takovéto informace využít nepřímo například při posuzování poradenství nebo názorů finančních poradců či nevládních organizací. Mnoho investorů a správců aktiv pořizuje informace o udržitelnosti od poskytovatelů údajů, kteří jsou třetími stranami a shromažďují informace z různých zdrojů včetně veřejných zpráv podniků.

- (9) V posledních letech došlo k velmi významnému nárůstu poptávky po informacích podniků o udržitelnosti, zejména ze strany investiční komunity. Tato vyšší poptávka je zapříčiněna měnící se povahou rizik pro podniky a rostoucím povědomím investorů o finančních důsledcích těchto rizik. Tak je tomu zejména v případě finančních rizik spojených se změnou klimatu. Roste také povědomí o rizicích, která pro podniky a investice vyplývají z jiných environmentálních otázek, jako je úbytek biologické rozmanitosti, a ze sociálních otázek, včetně otázek týkajících se zdraví. Důvodem vyšší poptávky po informacích o udržitelnosti je také nárůst investičních produktů, které výslovně usilují o splnění určitých standardů udržitelnosti či dosažení určitých cílů v této oblasti. Tento nárůst je částečně logickým důsledkem dříve přijatých právních předpisů Unie, zejména nařízení (EU) 2019/2088 a nařízení (EU) 2020/852. K určitému zvýšení by ovšem došlo v každém případě vzhledem k rychle se měnící informovanosti občanů, preferencím spotřebitelů a tržním postupům. Pandemie COVID-19 růst informačních potřeb uživatelů dále urychlí, zejména z toho důvodu, že odhalila zranitelnost pracovníků a hodnotových řetězců podniků. Informace o environmentálních dopadech jsou důležité rovněž v souvislosti se zmírňováním budoucích pandemií, neboť narušování ekosystémů člověkem je stále více spojeno s výskytem a šířením nemocí.
- (10) Z podávání vysoce kvalitních zpráv o otázkách udržitelnosti budou mít prospěch i samotné podniky. Rostoucí počet investičních produktů, které usilují o splnění cílů v oblasti udržitelnosti, znamená, že náležité podávání zpráv o udržitelnosti může zlepšit přístup podniků k finančnímu kapitálu. Podávání zpráv o udržitelnosti může podnikům pomoci určit a řídit jejich vlastní rizika a příležitosti spojené s otázkami udržitelnosti. Může poskytnout základ pro lepší dialog a komunikaci mezi podniky a jejich zúčastněnými stranami a pomoci podnikům zlepšit jejich pověst. Kromě toho by měl konzistentní základ pro podávání zpráv o udržitelnosti ze strany podniků ve formě standardů pro podávání zpráv poskytovat relevantní a dostatečné informace, a tím výrazně snížit počet žádostí o informace ad hoc.

- (11) Ve zprávě o ustanovení o přezkumu směrnice o vykazování nefinančních informací (směrnice 2014/95/EU) a související kontrole účelnosti podávání zpráv podniků byly zjištěny problémy, pokud jde o účinnost uvedené směrnice²⁴. Existují výrazné známky toho, že mnoho podniků nezveřejňuje podstatné informace o všech důležitých tématech souvisejících s udržitelností. Ve zprávě byly jako významné problémy označeny také omezená srovnatelnost a spolehlivost informací o udržitelnosti. Mnoho podniků, od nichž uživatelé potřebují informace o udržitelnosti, nemá mimoto povinnost tyto informace uvádět.
- (12) Nebudou-li přijata žádná politická opatření, mezera mezi informačními potřebami uživatelů a informacemi o udržitelnosti, které podniky zveřejňují, se podle očekávání bude zvětšovat. Tato mezera má značné negativní důsledky. Investoři nemohou ve svých investičních rozhodnutích dostatečně zohlednit rizika a příležitosti spojené s udržitelností. Nahromadění mnoha investičních rozhodnutí, která náležitě nezohledňují rizika spojená s udržitelností, může vytvářet systémová rizika ohrožující finanční stabilitu. Na tato systémová rizika, zejména v případě klimatu, již upozorňují Evropská centrální banka a mezinárodní organizace, jako je Rada pro finanční stabilitu. Investoři mají rovněž menší možnost směřovat finanční prostředky do podniků a hospodářských činností, které řeší a nezhoršují sociální a environmentální problémy, což narušuje cíle Zelené dohody pro Evropu a Akčního plánu pro financování udržitelného růstu.

²⁴ Úřad pro publikace: vložte prosím odkaz na zprávu Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru o ustanoveních o změnách ve směrnicích 2013/34/EU, 2014/95/EU a 2013/50/EU a doprovodný pracovní dokument útvarů Komise o kontrole účelnosti.

Nevládní organizace, sociální partneři, komunity dotčené činností podniků a další zúčastněné strany jsou rovněž méně schopné zajistit, aby podniky nesly odpovědnost za dopady své činnosti na lidi a životní prostředí. To vytváří deficit odpovědnosti a může přispět k nižší důvěře občanů v podniky, což zase může mít negativní vliv na účinné fungování sociálně tržního hospodářství. Neexistence obecně uznávané metriky a metod měření, hodnocení a řízení rizik spojených s udržitelností představuje rovněž překážku úsilí podniků o zajištění udržitelnosti jejich obchodních modelů a činností.

- (13) Zpráva o ustanovení o přezkumu směrnice 2014/95/EU a související kontrole účelnosti podávání zpráv podniků potvrdila také značné zvýšení počtu žádostí o informace o otázkách udržitelnosti, které jsou v rámci Iniciativy pro udržitelné podmínky obchodu (Sustainable Terms of Trade Initiative) adresovány podnikům ve snaze odstranit současný nedostatek informací. Stávající očekávání ohledně toho, že podniky budou používat celou řadu různých rámců a standardů, budou navíc pravděpodobně přetrvávat, a mohou se dokonce zvýšit, jelikož význam přikládáný informacím o udržitelnosti poroste. Nebudou-li přijata politická opatření k dosažení konsenzu ohledně informací, jež by měly podniky uvádět, dojde k značnému zvýšení nákladů a zátěže u podniků podávajících zprávy i u uživatelů těchto informací.
- (14) Zvětšující se mezera mezi informačními potřebami uživatelů a stávajícími postupy podniků při podávání zpráv pravděpodobně způsobí, že jednotlivé členské státy budou zavádět stále rozdílnější vnitrostátní pravidla nebo standardy. Rozdílné požadavky na podávání zpráv v jednotlivých členských státech by podnikům působícím na přeshraničním základě přinášely dodatečné náklady a složitost, čímž by poškozovaly jednotný trh a narušovaly právo usazování a volný pohyb kapitálu v Unii. Tyto rozdílné požadavky na podávání zpráv rovněž vedou k tomu, že zveřejňované informace jsou na přeshraničním základě méně srovnatelné, a narušují tak unii kapitálových trhů.

- (15) Články 19a a 29a směrnice 2013/34/EU se vztahují na velké podniky, které jsou subjekty veřejného zájmu s průměrným počtem zaměstnanců přesahujícím 500, a na subjekty veřejného zájmu, které jsou mateřskými podniky velké skupiny, pokud průměrný počet zaměstnanců přesahuje 500 na konsolidovaném základě. Vzhledem k rostoucím potřebám uživatelů, pokud jde o informace o udržitelnosti, by se zveřejňování těchto informací mělo vyžadovat i od dalších kategorií podniků. Je proto vhodné vyžadovat, aby podrobné informace o udržitelnosti uváděly všechny velké podniky a všechny podniky kótované na regulovaných trzích s výjimkou mikropodniků. Články 19a a 29a výslovně stanoví rozsah požadavků na podávání zpráv s odkazem na články 2 a 3 směrnice 2013/34/EU. Články 19a a 29a „nezjednodušují“ ani „nemění“ jiný požadavek, a omezení týkající se osvobození pro subjekty veřejného zájmu podle článku 40 směrnice 2013/34/EU se proto nepoužije. Subjekty veřejného zájmu by zejména neměly být pro účely povinností podávat zprávy podle článků 19a a 29a považovány za velké podniky, takže by malým a středním subjektům veřejného zájmu mělo být povoleno podávat zprávy podle zjednodušených standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti určených malým a středním podnikům. Zprávu o udržitelnosti na úrovni skupiny by měly mimoto vypracovávat všechny podniky, které jsou mateřskými podniky velkých skupin.
- (16) Požadavek, aby informace o záležitostech týkajících se udržitelnosti zveřejňovaly i velké nekótované podniky, je zdůvodněn především obavami v souvislosti s dopady a odpovědností takových podniků, též prostřednictvím jejich hodnotového řetězce. V tomto ohledu by se na všechny velké podniky měly vztahovat stejné požadavky na zveřejňování informací o udržitelnosti. Informace od těchto velkých nekótovaných podniků navíc potřebují i účastníci finančního trhu.
- (17) Požadavek, aby informace o záležitostech týkajících se udržitelnosti zveřejňovaly i podniky, které nejsou usazeny v Unii, mají však cenné papíry kótované na regulovaných trzích, reaguje na potřeby účastníků finančního trhu ohledně informací od těchto podniků za účelem pochopení rizik a dopadů jejich investic a splnění požadavků na zveřejňování informací stanovených v nařízení (EU) 2019/2088.

(18) Vzhledem k rostoucímu významu rizik spojených s udržitelností a s přihlédnutím ke skutečnosti, že malé a střední podniky kótované na regulovaných trzích představují významnou část všech kótovaných podniků v Unii, je k zajištění ochrany investorů vhodné vyžadovat, aby informace o otázkách udržitelnosti zveřejňovaly i tyto podniky. Zavedení tohoto požadavku pomůže zajistit, aby účastníci finančního trhu mohli zahrnout menší kótované podniky do svých investičních portfolií na základě skutečnosti, že zveřejňují informace o udržitelnosti, které účastníci finančního trhu potřebují. Pomůže proto chránit a posílit přístup menších kótovaných podniků k finančnímu kapitálu a zabránit diskriminaci těchto podniků ze strany účastníků finančního trhu. Zavedení tohoto požadavku je rovněž nezbytné, aby bylo zajištěno, že účastníci finančního trhu mají k dispozici informace, které potřebují od podniků, do nichž se investovalo, aby mohli splnit vlastní požadavky na zveřejňování informací o udržitelnosti stanovené v nařízení (EU) 2019/2088. Malé a střední podniky kótované na regulovaných trzích by však měly mít dostatek času pro přípravu na uplatňování požadavku týkajícího se zveřejňování informací o udržitelnosti, a to kvůli své menší velikosti a omezenějším prostředkům a s přihlédnutím ke složité ekonomické situaci způsobené pandemií COVID-19. Měly by mít také možnost podávat zprávy podle standardů, které jsou úměrné kapacitám a prostředkům malých a středních podniků a relevantní z hlediska rozsahu a složitosti jejich činností. Pro dobrovolné používání těchto přiměřených standardů se mohou rozhodnout rovněž nekótované malé a střední podniky. Standardy pro malé a střední podniky stanoví referenční úroveň pro podniky, na něž se směrnice vztahuje, pokud jde o úroveň informací o udržitelnosti, jež mohou přiměřeně požadovat od dodavatelů a klientů z řad malých a středních podniků ve svých hodnotových řetězcích.

- (19) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES²⁵ se vztahuje na všechny podniky s cennými papíry kótovanými na regulovaných trzích. S cílem zajistit, aby pro všechny podniky s cennými papíry kótovanými na regulovaných trzích, včetně emitentů ze třetích zemí, platily stejné požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti, by směrnice 2004/109/ES měla obsahovat potřebné křížové odkazy na případné požadavky týkající se zveřejňování informací o udržitelnosti ve výroční finanční zprávě.
- (20) Ustanovení čl. 23 odst. 4 prvního pododstavce bodu i) a čtvrtého pododstavce směrnice 2004/109/ES zmocňují Komisi k přijetí opatření, jimiž stanoví mechanismus pro určování rovnocennosti informací požadovaných podle uvedené směrnice, a opatření ke stanovení obecných kritérií rovnocennosti pro účetní standardy. V čl. 23 odst. 4 třetím pododstavci směrnice 2004/109/ES je Komise zmocněna rovněž k přijetí nutných rozhodnutí o rovnocennosti účetních standardů užívaných emitenty ze třetí země. S cílem zohlednit zahrnutí požadavků na informace o udržitelnosti do směrnice 2004/109/ES by Komise měla být zmocněna ke stanovení mechanismu pro určování rovnocennosti standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti, které používají emitenti cenných papírů ze třetích zemí, podobně jako v případě stávajícího nařízení Komise (ES) č. 1569/2007²⁶, jež stanoví kritéria pro určení rovnocennosti účetních standardů používaných emitenty ze třetích zemí. Z téhož důvodu by měla být Komise zmocněna rovněž k přijímání nutných rozhodnutí o rovnocennosti standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti užívaných emitenty ze třetí země. Pokud emitent ze třetí země podává zprávy podle rovnocenných standardů

²⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, a o změně směrnice 2001/34/ES (Úř. věst. L 390, 31.12.2004, s. 38).

²⁶ Nařízení Komise (ES) č. 1569/2007 ze dne 21. prosince 2007, kterým se zavádí mechanismus pro určení rovnocennosti účetních standardů používaných emitenty cenných papírů ze třetích zemí v souladu se směrnicemi Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES a 2004/109/ES (Úř. věst. L 340, 22.12.2007, s. 66).

pro podávání zpráv o udržitelnosti, může mít příslušný orgán domovského členského státu emitenta ze třetí země za to, že tento emitent ze třetí země splňuje povinnosti EU týkající se podávání zpráv o udržitelnosti. Tyto změny zajistí jednotné režimy rovnocennosti, pokud jde o povinnosti týkající se podávání zpráv o udržitelnosti a povinnosti účetního výkaznictví s ohledem na výroční finanční zprávu.

- (21) Ustanovení čl. 19a odst. 3 a čl. 29a odst. 3 směrnice 2013/34/EU v současnosti osvobozují všechny dceřiné podniky od povinnosti uvádět nefinanční informace, pokud jsou tyto podniky a jejich dceřiné podniky zahrnuty do konsolidované zprávy vedení podniku vypracované jejich mateřským podnikem, obsahuje-li tato zpráva nefinanční informace podle požadavků EU. Toto osvobození by se mělo uplatnit i tehdy, je-li mateřským podnikem podávajícím zprávy na konsolidovaném základě podnik ze třetí země, který uvádí informace o udržitelnosti v souladu s rovnocennými standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti. Vzhledem k tomu, že by směrnice 2004/109/ES stanovila náležité mechanismy pro určení rovnocennosti standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti a že by jak podniky s cennými papíry kótovanými na regulovaných trzích, tak podniky bez takovýchto cenných papírů měly být povinny podávat zprávy podle stejných standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti, měla by být opatření přijatá podle čl. 23 odst. 4 prvního pododstavce bodu i) a čl. 23 odst. 4 čtvrtého pododstavce směrnice 2004/109/ES, jimiž se stanoví mechanismus pro určení rovnocennosti standardů, používána k určení osvobození dceřiných podniků mateřských podniků ze zemí mimo EU v režimu směrnice 2013/34/EU. V tomto smyslu by měl být dceřiný podnik osvobozen, pokud je konsolidovaná zpráva o udržitelnosti vypracována způsobem rovnocenným evropským standardům pro podávání zpráv o udržitelnosti, což se stanoví v souladu s příslušnými opatřeními přijatými podle čl. 23 odst. 4 prvního pododstavce bodu i) a čl. 23 odst. 4 čtvrtého pododstavce směrnice 2004/109/ES.

- (21a) Je nutné zajistit, aby byly informace o udržitelnosti pro uživatele snadno přístupné, a zaručit transparentnost ohledně toho, který subjekt je mateřským podnikem osvobozeného dceřiného podniku, jenž podává zprávu na konsolidovaném základě. Je proto nezbytné požadovat, aby tyto dceřiné podniky mateřských podniků z EU uváděly ve své zprávě vedení podniku název mateřského podniku, internetové odkazy na konsolidovanou zprávu vedení mateřského podniku a na výrok ověřovatele ohledně informací o udržitelnosti, jakož i skutečnost, že je daný podnik od povinností podávat zprávy o udržitelnosti osvobozen. Aby byla zajištěna použitelnost těchto informací, je nezbytné umožnit členským státům, aby vyžadovaly zveřejnění konsolidované zprávy vedení podniku a výroku k informacím o udržitelnosti v jazyce uznávaném členským státem, jehož právem se osvobozený dceřiný podnik řídí, a aby byl jakýkoli nezbytný překlad do tohoto jazyka úředně ověřen. Dceřiné podniky mateřských podniků ze zemí mimo EU by rovněž měly zveřejňovat konsolidovanou zprávu vedení podniku a výrok ověřovatele ohledně informací o udržitelnosti v jazyce uznávaném členským státem, jehož právem se osvobozený dceřiný podnik řídí, aby bylo zajištěno, že příslušné informace o udržitelnosti splňují požadavky zveřejňování použitelné v EU, a současně zajistit digitální přístup k těmto informacím.
- (22) V článku 23 směrnice 2013/34/EU jsou mateřské podniky osvobozeny od povinnosti sestavovat konsolidovanou účetní závěrku a konsolidovanou zprávu vedení podniku, jsou-li tyto podniky dceřinými podniky jiného mateřského podniku, který tuto povinnost plní. Je však třeba upřesnit, že režim osvobození od povinnosti sestavovat konsolidovanou účetní závěrku a konsolidovanou zprávu vedení podniku funguje nezávisle na režimu osvobození od povinnosti podávat konsolidované zprávy o udržitelnosti. Určitý podnik proto může být osvobozen od povinností sestavovat konsolidovanou účetní závěrku a konsolidovanou zprávu vedení podniku, nikoli však od povinností podávat konsolidované zprávy o udržitelnosti, pokud jeho nejvyšší mateřský podnik sestavuje konsolidované účetní závěrky a konsolidované zprávy vedení podniku v souladu s právem Unie nebo v souladu s rovnocennými požadavky, je-li podnik usazen ve třetí zemi, nevypracovává však konsolidovanou zprávu o udržitelnosti v souladu s právem EU nebo v souladu s rovnocennými požadavky, je-li podnik usazen ve třetí zemi.

(23) Klíčovou úlohu při přechodu na plně udržitelný a inkluzivní hospodářský a finanční systém v souladu se Zelenou dohodou pro Evropu hrají úvěrové instituce a pojišťovny.

Prostřednictvím svých úvěrových, investičních a upisovacích činností mohou mít významné pozitivní i negativní dopady. Úvěrové instituce a pojišťovny jiné než ty, které již musí dodržovat směrnici 2013/34/EU, včetně družstev a vzájemných pojišťoven, by proto měly podléhat požadavkům na podávání zpráv o udržitelnosti, pokud splňují určitá kritéria týkající se velikosti. Uživatelé těchto informací by takto mohli posoudit jak dopady těchto podniků na společnost a životní prostředí, tak rizika plynoucí z otázek udržitelnosti, jimž mohou tyto podniky čelit. Směrnice o účetnictví používá pro určení toho, zda je podnik považován za „velký podnik“, tři možná kritéria, jimž jsou bilanční suma, čistý obrat a průměrný počet zaměstnanců během účetního období. Kritérium čistého obratu je třeba pro úvěrové instituce a pojišťovny přizpůsobit tak, že se místo odkazu na obecnou definici ve směrnici 2013/34/EU použije odkaz na definici čistého obratu ve směrnicích 1986/635 a 1991/674. S cílem zajistit soudržnost s požadavky na podávání zpráv stanovenými ve směrnici Rady 86/635/EHS²⁷ o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách bank a ostatních finančních institucí se mohou členské státy rozhodnout, že nebudou uplatňovat požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti na úvěrové instituce uvedené v čl. 2 odst. 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU²⁸.

²⁷ Směrnice Rady 86/635/EHS ze dne 8. prosince 1986 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách bank a ostatních finančních institucí (Úř. věst. L 372, 31.12.1986, s. 1).

²⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (24) Seznam otázek udržitelnosti, o nichž musí podniky podávat zprávy, by měl být co nejsoudržnější s definicí „faktorů udržitelnosti“ stanovenou v nařízení (EU) 2019/2088. Uvedený seznam by měl odpovídat rovněž potřebám a očekáváním uživatelů a samotných podniků, jež často používají pojmy „environmentální“, „sociální“ a „správní“ jako způsob kategorizace tří hlavních otázek udržitelnosti. Seznam faktorů udržitelnosti podle nařízení (EU) 2019/2088 nezahrnuje výslovně záležitosti týkající se správy a řízení. Definice otázek udržitelnosti ve směrnici 2013/34/EU by se proto měla týkat environmentálních, sociálních a lidských práv a správních faktorů a měla by vycházet z definice „faktorů udržitelnosti“ stanovené v nařízení (EU) 2019/2088.
- (25) Články 19a a 29a směrnice 2013/34/EU vyžadují nejen zveřejňování informací „v rozsahu potřebném k pochopení vývoje podniku, jeho výkonnosti a postavení“, nýbrž také informací nezbytných pro pochopení dopadů jeho činnosti na environmentální, sociální a zaměstnanecké otázky, dodržování lidských práv a boj proti korupci a úplatkářství. Uvedené články proto vyžadují, aby podniky podávaly zprávy o dopadech svých činností podniku na lidi a životní prostředí i o tom, jak různé otázky udržitelnosti podnik ovlivňují. To se označuje jako dvojí hledisko významnosti, přičemž jedno hledisko významnosti představují rizika pro podnik a jedno dopady podniku. Z kontroly účelnosti podávání zpráv podniků vyplývá, že tato dvě hlediska nejsou vždy náležitě chápána a uplatňována. Je proto nutné objasnit, že by podniky měly uvážit každé hledisko významnosti samo o sobě a měly by zveřejňovat informace, které jsou podstatné z obou hledisek, jakož i informace, jež jsou důležité pouze z jednoho hlediska.

(26) V čl. 19a odst. 1 a čl. 29a odst. 1 směrnice 2013/34/EU se vyžaduje, aby podniky zveřejňovaly informace o pěti oblastech podávání zpráv: obchodní model, politiky (včetně uplatňovaných postupů náležité péče), výsledky těchto politik, rizika a řízení rizik a klíčové ukazatele výkonnosti, které se vztahují k příslušné podnikatelské činnosti. Ustanovení čl. 19a odst. 1 směrnice 2013/34/EU neobsahuje výslovné odkazy na jiné oblasti podávání zpráv, které uživatelé informací pokládají za důležité a z nichž některé jsou v souladu se zveřejňováním informací podle mezinárodních rámců, včetně doporučení pracovní skupiny pro zveřejňování finančních informací v souvislosti se změnou klimatu. Požadavky na zveřejňování informací by měly být stanoveny dostatečně podrobně, aby se zajistilo, že podniky budou uvádět informace o své odolnosti vůči rizikům souvisejícím s otázkami udržitelnosti. Kromě oblastí podávání zpráv uvedených v čl. 19a odst. 1 a v čl. 29a odst. 1 směrnice 2013/34/EU by proto podniky měly mít povinnost zveřejňovat informace o své obchodní strategii a odolnosti obchodního modelu a strategie vůči rizikům spojeným s otázkami udržitelnosti, o případných plánech k zajištění slučitelnosti jejich obchodního modelu a strategie s přechodem na udržitelnou a klimaticky neutrální ekonomiku; o tom, zda a jak jejich obchodní model a strategie zohledňují zájmy zúčastněných stran; o příležitostech, které pro podnik z otázek udržitelnosti vyplývají; o uplatňování aspektů obchodní strategie, které ovlivňují otázky udržitelnosti nebo jsou jimi ovlivněny; o cílech v oblasti udržitelnosti, které si podnik vytyčil, a o pokroku při jejich plnění; o úloze představenstva a vedení, pokud jde o otázky udržitelnosti; o hlavních skutečných a potenciálních nepříznivých dopadech spojených s činností podniku a o tom, jak podnik určil informace, které zveřejňuje. Jakmile se bude vyžadovat zveřejňování údajů, jako jsou cíle a pokrok při jejich plnění, nebude nadále nutný zvláštní požadavek na zveřejňování výsledků politik.

(27) K zajištění jednotnosti s mezinárodními nástroji, jako jsou obecné zásady OSN v oblasti podnikání a lidských práv, pokynů OECD pro nadnárodní podniky a pokyny OECD pro náležitou péči na podporu odpovědného chování podniků, by měly být požadavky na zveřejňování informací o náležité péči stanoveny podrobněji, než je tomu v čl. 19a odst. 1 písm. b) a v čl. 29a odst. 1 písm. b) směrnice 2013/34/EU. Náležitá péče je postup, který podniky provádějí s cílem identifikovat hlavní skutečné i potenciální nepříznivé dopady spojené s jejich činnostmi, předcházet jim, zmírňovat je a napravit, a určuje, jak tyto nepříznivé dopady řeší. Dopady spojené s činností podniku zahrnují dopady přímo způsobené podnikem, dopady, k nimž podnik přispívá, a dopady, které jinak souvisejí s hodnotovým řetězcem podniku. Postup náležité péče se týká celého hodnotového řetězce podniku včetně jeho vlastní provozní činnosti, jeho produktů a služeb, jeho obchodních vztahů a jeho dodavatelských řetězců. V souladu s obecnými zásadami OSN v oblasti podnikání a lidských práv se skutečné nebo potenciální nepříznivé dopady považují za hlavní, patří-li k největším dopadům spojeným s činností podniku na základě: závažnosti dopadu na lidi nebo životní prostředí; počtu osob, které jsou nebo mohou být dotčeny, nebo rozsahu poškození životního prostředí a snadnosti, pokud jde o nápravu škod a uvedení životního prostředí nebo situace dotčených osob do původního stavu.

(28) Směrnice 2013/34/EU nevyžaduje uvádění informací o jiných nehmotných zdrojích, než jsou nehmotná aktiva zachycená v rozvaze. Obecně se uznává, že informace o nehmotných aktivech a jiných nehmotných faktorech, včetně interně vytvořených nehmotných statků, nejsou zveřejňovány dostatečně, což brání náležitému posouzení vývoje, výkonnosti a postavení podniku a sledování investic. Aby mohli investoři lépe pochopit rostoucí mezeru mezi účetní hodnotou mnoha podniků a jejich tržním oceněním, jež se vyskytuje v mnoha hospodářských odvětvích, mělo by se vyžadovat náležité podávání zpráv o nehmotných statcích od všech velkých podniků a všech podniků kótovaných na regulovaných trzích s výjimkou mikropodniků. Některé informace o nehmotných zdrojích jsou však nedílnou součástí otázek udržitelnosti, a proto budou součástí zpráv o udržitelnosti. Například informace o dovednostech zaměstnanců, jejich kompetencích, zkušenostech, loajalitě vůči podniku a motivaci ke zlepšování procesů, zboží a služeb jsou informace o udržitelnosti týkající se sociálních otázek, které by rovněž bylo možné považovat za informace o nehmotných zdrojích. Podobně by za informace o nehmotných zdrojích bylo možné považovat informace o kvalitě vztahů mezi podnikem a jeho zúčastněnými stranami, včetně zákazníků, dodavatelů a komunit dotčených jeho činností, což jsou informace o udržitelnosti týkající se sociálních otázek či otázek správy a řízení. Tyto příklady dokládají, jak v některých případech nelze informace o nehmotných zdrojích odlišit od informací týkajících se udržitelnosti.

- (29) V čl. 19a odst. 1 a čl. 29a odst. 1 směrnice 2013/34/EU není upřesněno, zda mají být informace, jež se zveřejňují, výhledové, nebo zda se jedná o informace o minulých výsledcích. V současnosti chybí zveřejňování výhledových informací, které uživatelé informací o udržitelnosti obzvláště oceňují. Ustanovení článků 19a a 29a směrnice 2013/34/EU by proto měla uvádět, že zveřejňované informace o udržitelnosti zahrnují výhledové i retrospektivní informace a kvalitativní i kvantitativní informace. Zveřejňované informace o udržitelnosti by měly zohledňovat také krátkodobý, střednědobý a dlouhodobý časový horizont a obsahovat údaje o celém hodnotovém řetězci podniku včetně jeho vlastní provozní činnosti, jeho produktů a služeb, obchodních vztahů a případně jeho dodavatelského řetězce. Informace o celém hodnotovém řetězci podniku by měly zahrnovat informace související s jeho hodnotovým řetězcem v rámci EU a informace, které se týkají třetích zemí, sahá-li hodnotový řetězec podniku mimo EU.
- (30) V čl. 19a odst. 1 a čl. 29a odst. 1 směrnice 2013/34/EU se vyžaduje, aby podniky ve zveřejněných nefinančních informacích uvedly také odkazy na částky vykazované v roční účetní závěrce a další komentář k nim. Zmíněné články však nevyžadují, aby podniky uvedly odkazy na jiné informace ve zprávě vedení podniku nebo aby připojily další komentář k těmto informacím. V současnosti proto existuje nesoulad mezi zveřejňovanými nefinančními informacemi a ostatními informacemi uvedenými ve zprávě vedení podniku. V tomto ohledu je třeba stanovit jednoznačné požadavky.
- (31) Podle ustanovení čl. 19a odst. 1 a čl. 29a odst. 1 směrnice 2013/34/EU musí podniky poskytnout jasné a odůvodněné vysvětlení, proč nesledují politiky ve vztahu k jedné nebo více z uvedených otázek, jestliže podnik dané politiky nesleduje. Rozdílné zacházení, pokud jde o zveřejňování informací o případných politikách podniků v porovnání s ostatními oblastmi podávání zpráv obsaženými ve zmíněných člancích, vede u podniků podávajících zprávy k nejasnostem a nepomáhá zvýšit kvalitu zveřejňovaných informací. Není proto třeba ve směrnici toto rozdílné zacházení s politikami zachovat. Standardy určí, jaké informace musí být ve vztahu k jednotlivým oblastem podávání zpráv zmíněným v člancích 19a a 29a zveřejňovány.

(32) Podniky spadající do oblasti působnosti čl. 19a odst. 1 a čl. 29a odst. 1 směrnice 2013/34/EU mohou vycházet z vnitrostátních, unijních nebo mezinárodních rámců pro podávání zpráv, a pokud tak činí, musí upřesnit, ze kterých rámců vycházely. Směrnice 2013/34/EU však nevyžaduje, aby podniky používaly společný rámec nebo standard pro podávání zpráv, a nebrání podnikům v tom, aby se rozhodly, že nebudou rámec nebo standardy pro podávání zpráv používat vůbec. Jak se vyžaduje v článku 2 směrnice 2014/95/EU, Komise v roce 2017 zveřejnila nezávazné pokyny pro podniky spadající do oblasti působnosti zmíněné směrnice²⁹. V roce 2019 zveřejnila Komise dodatečné pokyny týkající se konkrétně vykazování informací souvisejících se změnou klimatu³⁰. Pokyny k vykazování informací souvisejících se změnou klimatu výslovně začleňovaly doporučení pracovní skupiny pro zveřejňování finančních informací v souvislosti se změnou klimatu. Z dostupných důkazů vyplývá, že tyto nezávazné pokyny neměly významný dopad na kvalitu nefinančních informací zveřejňovaných podniky, na něž se vztahuje oblast působnosti článků 19a a 29a směrnice 2013/34/EU. Dobrovolná povaha těchto pokynů znamená, že se podniky mohou rozhodnout, zda je budou uplatňovat, či nikoli. Pokyny proto nemohou samy o sobě zajistit srovnatelnost informací zveřejňovaných jednotlivými podniky nebo zveřejnění všech informací, které uživatelé pokládají za důležité. Z tohoto důvodu jsou zapotřebí závazné společné standardy pro podávání zpráv s cílem zajistit, aby byly informace srovnatelné a aby byly zveřejňovány všechny důležité informace. V návaznosti na zásadu dvojího hlediska významnosti by měly standardy zahrnovat veškeré informace, které jsou pro uživatele podstatné. Společné standardy pro podávání zpráv jsou nezbytné rovněž pro umožnění auditu a digitalizace podávání zpráv o udržitelnosti a k usnadnění dohledu a vymáhání jejich dodržování. Vypracování závazných společných standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti je nezbytné k dosažení situace, kdy mají informace o udržitelnosti srovnatelný status jako finanční informace. Přijetím standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti prostřednictvím nařízení v přenesené pravomoci se zajistí harmonizované podávání zpráv o udržitelnosti v celé Unii. Podnik by proto požadavky článků 19a a 29a splnil tím, že by podával zprávy v souladu se standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti.

²⁹ Sdělení Komise *Pokyny pro vykazování nefinančních informací (metodika vykazování nefinančních informací)* (C/2017/4234).

³⁰ Sdělení Komise *Pokyny pro vykazování nefinančních informací: dodatek o vykazování informací souvisejících se změnou klimatu* (C/2019/4490).

- (33) Potřebám Unie, pokud jde o podávání podrobných zpráv o udržitelnosti, nevyhovuje sám o sobě žádný stávající standard nebo rámec. Informace vyžadované směrnicí 2013/34/EU musí zahrnovat informace, které jsou důležité z obou hledisek významnosti, musí se vztahovat na všechny otázky udržitelnosti a v příslušných případech musí být v souladu s jinými povinnostmi zveřejňovat informace o udržitelnosti uloženými podle práva Unie, včetně povinností stanovených v nařízení (EU) 2020/852 a nařízení (EU) 2019/2088. Závazné standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti určené pro podniky v Unii musí mimoto odpovídat úrovni ambicí Zelené dohody pro Evropu a cíli Unie spočívajícímu v dosažení klimatické neutrality do roku 2050. Je proto nezbytné zmocnit Komisi k přijetí standardů Unie pro podávání zpráv o udržitelnosti, umožnit jejich rychlé přijetí a zajistit, aby obsah standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti byl v souladu s potřebami Unie.
- (34) Evropská poradní skupina pro účetní výkaznictví (EFRAG) je neziskové sdružení založené podle belgického práva, jež slouží veřejnému zájmu tím, že poskytuje Komisi poradenství v souvislosti se schvalováním mezinárodních standardů účetního výkaznictví. Skupina EFRAG získala dobré jméno jakožto evropské středisko odborných znalostí, pokud jde o podávání zpráv podniků, a má vhodné předpoklady pro podporu koordinace mezi evropskými standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti a mezinárodními iniciativami usilujícími o vypracování jednotných standardů v celosvětovém měřítku. V březnu 2021 zveřejnila mnohostranná pracovní skupina zřízená skupinou EFRAG doporučení týkající se možného vypracování standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti určených pro Evropskou unii. Tato doporučení obsahují návrhy na vypracování soudržného a komplexního souboru standardů pro podávání zpráv, které zahrnují všechny otázky udržitelnosti z dvojího hlediska významnosti. Tato doporučení obsahují rovněž podrobný plán vypracování těchto standardů a návrhy na vzájemné posílení spolupráce mezi globálními iniciativami v oblasti stanovování standardů a iniciativami Evropské unie v této oblasti. V březnu 2021 zveřejnil předseda skupiny EFRAG doporučení týkající se možných změn řízení skupiny EFRAG, pokud bude požádána o vypracování technického poradenství v souvislosti se standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti.

K těmto doporučením patří vytvoření nového pilíře pro podávání zpráv v rámci skupiny EFRAG, přičemž stávající pilíř pro účetní výkaznictví se významně nemění. Při přijímání standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti by měla Komise vzít v úvahu technické poradenství, jež skupina EFRAG vypracuje. S cílem zajistit vysoce kvalitní standardy, které přispějí k evropskému veřejnému zájmu a uspokojí potřeby podniků i uživatelů zveřejňovaných informací, by technické poradenství skupiny EFRAG mělo být vypracováno patřičným, náležitým a transparentním způsobem pod veřejným dohledem a měly by k němu být připojeny analýzy nákladů a přínosů, přičemž by se měly využít odborné znalosti příslušných zúčastněných stran. S cílem zajistit, aby standardy Unie pro podávání zpráv o udržitelnosti zohledňovaly názory členských států Unie, by Komise měla před přijetím standardů konzultovat ohledně technického poradenství skupiny EFRAG skupinu odborníků členských států pro udržitelné financování uvedenou v článku 24 nařízení (EU) 2020/852 a Regulační výbor pro účetnictví uvedený v článku 6 nařízení (ES) 1606/2002. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy (ESMA), Evropský orgán pro bankovníctví (EBA) a Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění (EIOPA) se podle nařízení (EU) 2019/2088 podílejí na vypracovávání regulačních technických norem, a musí tudíž existovat soudržnost mezi těmito regulačními technickými normami a standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti. Podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010³¹ hraje orgán ESMA úlohu rovněž při prosazování sblížení dohledu při vymáhání podávání zpráv podniků ze strany emitentů, jejichž cenné papíry jsou kótovány na regulovaných trzích EU a kteří budou muset tyto standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti používat. Orgány ESMA, EBA a EIOPA by měly proto vydat k technickému poradenství skupiny EFRAG stanovisko.

³¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84).

Toto stanovisko by mělo být poskytnuto do dvou měsíců ode dne obdržení žádosti Komise. Komise by měla konzultovat také Evropskou agenturu pro životní prostředí, Agenturu Evropské unie pro základní práva, Evropskou centrální banku, Výbor evropských orgánů dohledu nad auditem a platformu pro udržitelné financování, aby byla zajištěna soudržnost standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti s příslušnými politikami a právními předpisy Unie. Rozhodne-li se některý z těchto subjektů vydat stanovisko, učiní tak do dvou měsíců ode dne, kdy s ním Komise vedla konzultace.

- (35) Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti by měly být soudržné s ostatními právními předpisy Unie. Tyto standardy by měly být sladěny zejména s požadavky na zveřejňování informací obsaženými v nařízení (EU) 2019/2088 a měly by zohledňovat základní ukazatele a metodiky stanovené v různých aktech v přenesené pravomoci, které byly přijaty podle nařízení (EU) 2020/852, požadavky na zveřejňování informací vztahující se na administrátory referenčních hodnot podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1011³², minimálními standardy pro vytvoření referenčních hodnot EU pro transformaci hospodářství spjatou s klimatem a referenční hodnoty EU navázané na Pařížskou dohodu a případnou práci, kterou provede Evropský orgán pro bankovníctví při provádění požadavků na zveřejňování informací v rámci pilíře III podle nařízení (EU) č. 575/2013. Standardy by měly zohledňovat právní předpisy Unie v oblasti životního prostředí, včetně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES³³ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009³⁴, a přihlížet k doporučení Komise 2013/179/EU³⁵ a jeho přílohám a příslušným aktualizacím.

³² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1011 ze dne 8. června 2016 o indexech, které jsou používány jako referenční hodnoty ve finančních nástrojích a finančních smlouvách nebo k měření výkonnosti investičních fondů, a o změně směrnic 2008/48/ES a 2014/17/EU a nařízení (EU) č. 596/2014 (Úř. věst. L 171, 29.6.2016, s. 1).

³³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32).

³⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 ze dne 25. listopadu 2009 o dobrovolné účasti organizací v systému Společenství pro environmentální řízení podniků a audit (EMAS) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 761/2001, rozhodnutí Komise 2001/681/ES a 2006/193/ES (Úř. věst. L 342, 22.12.2009, s. 1).

³⁵ Doporučení Komise 2013/179/EU ze dne 9. dubna 2013 o používání společných metod pro měření a sdělování environmentálního profilu životního cyklu produktů a organizací (Úř. věst. L 124, 4.5.2013, s. 1).

V úvahu je třeba vzít i jiné právní předpisy Unie včetně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU³⁶ a požadavky uložené v právu Unie podnikům, pokud jde o povinnosti řídicích pracovníků a náležitou péči.

- (36) Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti by měly zohledňovat pokyny Komise k vykazování nefinančních informací³⁷ a pokyny Komise k vykazování informací souvisejících se změnou klimatu³⁸. Měly by zohledňovat i jiné požadavky na podávání zpráv obsažené ve směrnici 2013/34/EU, které přímo nesouvisejí s udržitelností, aby se zajistilo, že uživatelé zveřejňovaných informací budou lépe rozumět vývoji, výkonnosti, postavení a dopadům podniku, a to maximalizací vazeb mezi informacemi o udržitelnosti a ostatními informacemi uváděnými podle směrnice 2013/34/EU.
- (37) Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti by měly být přiměřené a neměly by podnikům, které je musí používat, přinášet zbytečnou administrativní zátěž. S cílem minimalizovat narušení u podniků, které již informace o udržitelnosti zveřejňují, by standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti měly brát v úvahu stávající standardy a rámce pro podávání zpráv o udržitelnosti a případně účetnictví. K těmto standardům a rámcům patří organizace Global Reporting Initiative, Rada pro environmentální účetní standardy, Mezinárodní rada pro integrované podávání zpráv, Rada pro mezinárodní účetní standardy, pracovní skupina pro zveřejňování finančních informací v souvislosti se změnou klimatu, Výbor pro normy v oblasti zveřejňování informací o uhlíku a CDP (dříve projekt zveřejňování informací o uhlíku). Standardy Evropské unie by měly zohledňovat případné standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti vypracované pod záštitou Nadace pro mezinárodní standardy účetního výkaznictví. S cílem zamezit zbytečné roztržitosti předpisů, jež by mohla mít negativní důsledky pro podniky působící v celosvětovém měřítku, by evropské standardy měly přispět k procesu sblížení standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti na globální úrovni.

³⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění) (Úř. věst. L 334, 17.12.2010, s. 17).

³⁷ 2017/C 215/01.

³⁸ 2019/C 209/01.

- (38) Ve svém sdělení o Zelené dohodě pro Evropu se Evropská komise zavázala podporovat podniky a další zúčastněné strany při vytváření standardizovaných účetních postupů v oblasti přírodního kapitálu v Unii i na mezinárodní úrovni s cílem zajistit řádné řízení rizik pro životní prostředí a možnosti zmírňování změny klimatu a snížit související transakční náklady. Transparentní projekt podpořený v rámci programu LIFE vypracovává první účetní metodiku v oblasti přírodního kapitálu, která zajistí větší srovnatelnost a transparentnost stávajících metod a současně sníží pro podniky prahovou hodnotu pro přijetí a používání systémů na podporu odolnosti jejich podnikatelské činnosti vůči budoucím změnám. Důležitým referenčním dokumentem v tomto ohledu je rovněž protokol o přírodním kapitálu. Ačkoliv účetní metody v oblasti přírodního kapitálu mají především posílit rozhodnutí v oblasti interního řízení, měly by být při stanovování standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti náležitě uváženy. Některé účetní metodiky v oblasti přírodního kapitálu usilují o přiřazení peněžní hodnoty environmentálním dopadům činnosti podniků, což může uživatelům pomoci těmto dopadům lépe porozumět. Je proto vhodné, aby standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti mohly obsahovat peněžně vyjádřené ukazatele dopadů na udržitelnost, pokládá-li se to za nezbytné.
- (39) Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti by měly brát v úvahu také mezinárodně uznané zásady a rámce pro odpovědné chování podniků, sociální odpovědnost podniků a udržitelný rozvoj, včetně cílů udržitelného rozvoje stanovených OSN, obecných zásad OSN v oblasti podnikání a lidských práv, pokynů OECD pro nadnárodní podniky, pokynů OECD pro náležitou péči na podporu odpovědného chování podniků a souvisejících odvětvových pokynů, iniciativy OSN Global Compact, tripartitní deklarace Mezinárodní organizace práce o zásadách pro nadnárodní společnosti a sociální politiku, normy ISO 26000 o sociální odpovědnosti a zásad OSN pro odpovědné investice.

- (40) Je třeba zajistit, aby informace zveřejňované podniky v souladu se standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti vyhovovaly potřebám uživatelů. Standardy pro podávání zpráv by proto měly upřesňovat informace, které mají podniky zveřejňovat ohledně všech důležitých environmentálních faktorů, včetně jejich dopadů a závislosti na klimatu, ovzduší, půdě, vodě a biologické rozmanitosti. Nařízení (EU) 2020/852 stanoví klasifikaci environmentálních cílů Unie. Z důvodu soudržnosti je vhodné používat podobnou klasifikaci k určení environmentálních faktorů, jimiž by se měly standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti zabývat. Standardy pro podávání zpráv by měly uvážit a upřesnit geografické či jiné kontextové informace, jež by podniky měly zveřejňovat za účelem pochopení jejich hlavních dopadů na otázky udržitelnosti a hlavních rizik, jež pro daný podnik z otázek udržitelnosti vyplývají.
- (41) S ohledem na informace související se změnou klimatu se uživatelé zajímají o fyzická rizika a rizika transformace podniků a o odolnost podniků vůči různým scénářům změny klimatu. Zajímají se rovněž o úroveň a rozsah emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování přisuzované danému podniku, včetně míry, v jaké podnik využívá kompenzace, a zdroje těchto kompenzací. Dosažení klimaticky neutrální ekonomiky vyžaduje sladění standardů pro započítávání a kompenzace emisí skleníkových plynů. Uživatelé potřebují spolehlivé informace o kompenzacích, které odstraní obavy ohledně možného dvojího započítání a nadhodnocených údajů, a to vzhledem k rizikům pro dosažení cílů souvisejících se změnou klimatu, jež mohou být tímto dvojím započítáním a nadhodnocenými údaji způsobena. Standardy pro podávání zpráv by proto měly upřesňovat informace, jež by podniky měly ohledně těchto záležitostí uvádět.
- (42) Dosažení klimaticky neutrálního a oběhového hospodářství a netoxického životního prostředí vyžaduje plnou mobilizaci všech hospodářských odvětví. V tomto ohledu má zásadní význam snížení spotřeby energie a vyšší energetická účinnost, neboť energie se využívá napříč dodavatelskými řetězci. Ve standardech pro podávání zpráv o udržitelnosti je proto třeba náležitě uvážit energetické aspekty, zejména v souvislosti s environmentálními otázkami.

(43) Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti by měly upřesňovat informace o sociálních faktorech, které by měly podniky zveřejňovat, včetně faktorů týkajících se zaměstnanců a lidských práv. Tyto informace by měly zahrnovat dopady podniků na lidi včetně dopadů na lidské zdraví. Informace o lidských právech, které podniky zveřejňují, by měly v příslušných případech zahrnovat informace o nucené práci v jejich hodnotových řetězcích. Standardy pro podávání zpráv, které se zabývají sociálními faktory, by měly upřesňovat informace, jež by podniky měly zveřejňovat, s ohledem na zásady evropského pilíře sociálních práv, které jsou pro podniky relevantní, včetně rovných příležitostí pro všechny a pracovních podmínek. Akční plán evropského pilíře sociálních práv přijatý v březnu 2021 žádá přísnější požadavky na podávání zpráv o sociálních otázkách ze strany podniků. Standardy pro podávání zpráv by měly stanovit rovněž informace, které by podniky měly zveřejňovat s ohledem na lidská práva, základní svobody, demokratické principy a standardy stanovené v Mezinárodní listině lidských práv a jiných hlavních úmluvách OSN v oblasti lidských práv, v Deklaraci Mezinárodní organizace práce o základních principech a právech v práci, v základních úmluvách Mezinárodní organizace práce a v Listině základních práv Evropské unie.

(44) Uživatelé potřebují informace o správních faktorech. Správní faktory, které jsou pro uživatele nejdůležitější, jsou vyjmenovány v autoritativních rámcích pro podávání zpráv, jež vypracovávají například Globální iniciativa pro podávání zpráv (Global Reporting Initiative) a pracovní skupina pro zveřejňování finančních informací v souvislosti se změnou klimatu, a dále v autoritativních globálních rámcích typu globálních zásad správy a řízení vypracovaných Mezinárodní sítí pro správu a řízení společností (International Corporate Governance Network) a zásad správy a řízení vypracovaných na úrovni G20/OECD. Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti by měly upřesňovat, které informace o správních faktorech by měly podniky uvádět. Mezi ně by měly patřit úloha správních, řídicích a dozorčích orgánů podniku ve vztahu k otázkám udržitelnosti a jejich přístup k odborným znalostem a dovednostem k plnění této úlohy prostřednictvím vlastních odborných znalostí nebo přístupu k nezbytným odborným znalostem a dále informace o systémech vnitřní kontroly a řízení rizik podniku v souvislosti s procesem podávání zpráv o udržitelnosti.

Uživatelé potřebují také informace o firemní kultuře v podnicích a o jejich přístupu k etice v podnikání, což jsou uznávané prvky autoritativních rámců pro správu a řízení společností, jako jsou globální zásada správy a řízení vypracované Mezinárodní sítí pro správu a řízení společností, včetně informací o boji proti korupci a úplatkářství, a o jejich politické angažovanosti, včetně lobbistických činností. Informace o řízení podniku a kvalitě vztahů se zákazníky, dodavateli a komunitami dotčenými jeho činnostmi pomáhají uživatelům pochopit rizika podniku i jeho dopady na otázky udržitelnosti. Součástí informací o vztazích s dodavateli jsou informace o platebních praktikách týkající se dne nebo lhůty splatnosti, sazeb úroku z prodlení nebo náhrady nákladů spojených s vymáháním, jak je uvedeno ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/7/EU o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích³⁹. Tisíce podniků, zejména malých a středních, se každoročně potýkají s administrativní a finanční zátěží z toho důvodu, že obdrží opožděné platby či platby neobdrží vůbec. Opožděné platby v konečném důsledku vedou k platební neschopnosti a úpadku, což má ničivé účinky na celé hodnotové řetězce. Větší množství informací o platebních praktikách by mělo posílit postavení ostatních podniků, pokud jde o určení rychlých a spolehlivých plátců, odhalování nekalých platebních praktik, přístup k informacím o podnicích, s nimiž obchodují, a sjednávání spravedlivějších platebních podmínek.

- (45) Standardy pro podávání zpráv by měly prosazovat integrovanější přehled všech informací zveřejňovaných podniky ve zprávě vedení podniku, aby uživatelé těchto informací mohli lépe pochopit vývoj, výkonnost, postavení a dopady podniku. Tyto standardy by měly v případě potřeby rozlišovat mezi informacemi, jež by měly podniky zveřejňovat při podávání zpráv na individuální úrovni, a informacemi, které mají podniky uvádět při podávání zpráv na konsolidovaném základě. Dotyčné standardy by měly obsahovat také pokyny pro podniky ohledně postupu k určení informací o udržitelnosti, jež by měly být obsaženy ve zprávě vedení podniku, neboť od podniku by se mělo vyžadovat, aby uváděl pouze informace relevantní pro pochopení jeho dopadů na otázky udržitelnosti a informace relevantní pro pochopení toho, jak otázky udržitelnosti ovlivňují jeho vývoj, výkonnost a postavení.

³⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/7/EU ze dne 16. února 2011 o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích (Úř. věst. L 48, 23.2.2011, s. 1).

- (46) Podniky v témže odvětví jsou často vystaveny podobným rizikům spojeným s udržitelností a často mají obdobné dopady na společnost a životní prostředí. Srovnání mezi podniky v témže odvětví je pro investory a ostatní uživatele informací o udržitelnosti obzvláště cenné. Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti přijaté Komisí by proto měly upřesňovat jak informace, které by měly zveřejňovat podniky ve všech odvětvích, tak informace, jež mají podniky zveřejňovat v závislosti na svém odvětví činnosti. Standardy by měly přihlížet také k potížím, jimž mohou podniky čelit při získávání informací od subjektů ve svém hodnotovém řetězci, zejména od dodavatelů z řad malých a středních podniků a od dodavatelů na rozvíjejících se trzích a v rozvíjejících se ekonomikách.
- (47) Pro včasné uspokojení informačních potřeb uživatelů, a zejména vzhledem k naléhavosti splnění informačních potřeb účastníků finančního trhu, na něž se vztahují požadavky stanovené v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle čl. 4 odst. 6 a 7 nařízení (EU) 2019/2088, by měla Komise přijmout první soubor standardů pro podávání zpráv do 31. října 2022. Zmíněný soubor standardů pro podávání zpráv by měl uvádět informace, které by podniky měly zveřejňovat, pokud jde o všechny oblasti podávání zpráv a otázky udržitelnosti, a které účastníci finančního trhu potřebují ke splnění povinností týkajících se zveřejňování informací, jež jsou stanoveny v nařízení (EU) 2019/2088. Nejpozději do 31. října 2023 by Komise měla přijmout druhý soubor standardů pro podávání zpráv, které upřesní doplňkové informace ohledně otázek udržitelnosti a oblastí podávání zpráv, jež by podniky měly v případě potřeby zveřejňovat, a informace specifické pro odvětví, v němž daný podnik působí. Komise by měla standardy, včetně standardů pro malé a střední podniky, každé tři roky přezkoumat s cílem zohlednit příslušný vývoj, včetně vývoje v oblasti mezinárodních standardů.

(48) Směrnice 2013/34/EU nevyžaduje, aby byla zpráva vedení podniku poskytována v digitální podobě, což omezuje dohledatelnost a využitelnost zveřejňovaných informací. Uživatelé informací o udržitelnosti v rostoucí míře očekávají, že tyto informace budou dohledatelné a strojově čitelné v digitální podobě. Digitalizace vytváří příležitosti k účinnějšímu využívání informací a má potenciál k významným úsporám nákladů u uživatelů i podniků. Podniky by proto měly mít povinnost sestavovat svou zprávu vedení podniku ve formátu uvedeném v článku 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/815⁴⁰, formátu XHTML, a informace o udržitelnosti, včetně informací povinně zveřejňovaných podle článku 8 nařízení (EU) 2020/852, značkovat v souladu s formátem uvedeným ve zmíněném nařízení v přenesené pravomoci, jakmile bude určen. Bude nezbytná digitální taxonomie pro standardy Unie pro podávání zpráv o udržitelnosti, aby bylo možné vykazované informace označit v souladu s dotyčnými standardy. Tyto požadavky by se měly začlenit do činnosti v oblasti digitalizace, kterou Komise oznámila ve svém sdělení nazvaném *Evropská strategie pro data*⁴¹ a ve *Strategii EU v oblasti digitálních financí*⁴². Tyto požadavky rovněž doplňují vytvoření jednotného evropského přístupového místa pro veřejné informace podniků předpokládané v akčním plánu pro unii kapitálových trhů, jenž rovněž řeší potřebu strukturovaných údajů.

⁴⁰ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/815 ze dne 17. prosince 2018, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES, pokud jde o regulační technické normy specifikace jednotného elektronického formátu pro podávání zpráv (Úř. věst. L 143, 29.5.2019, s. 1).

⁴¹ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/european-strategy-data>

⁴² https://ec.europa.eu/info/publications/200924-digital-finance-proposals_en

- (49) Aby bylo možné začlenit zveřejňované informace o udržitelnosti do jednotného evropského přístupového místa, měly by členské státy zajistit, aby podniky, které nemají cenné papíry kótované na regulovaných trzích, zveřejňovaly zprávu vedení podniku, včetně zpráv o udržitelnosti, v elektronickém formátu předepsaném v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/815.
- (50) Ustanovení čl. 19a odst. 4 směrnice 2013/34/EU umožňuje členským státům osvobodit podniky od povinnosti zahrnout do zprávy vedení podniku přehled nefinančních informací vyžadovaný podle čl. 19a odst. 1. Členské státy tak mohou učinit, pokud dotýčný podnik vypracovává samostatnou zprávu, která je zveřejněna společně se zprávou vedení podniku v souladu s článkem 30 uvedené směrnice, nebo je-li zpráva zpřístupněna na internetových stránkách podniku v přiměřené době, která nesmí překročit šest měsíců od rozvahového dne, a ve zprávě vedení podniku je na ni uveden odkaz. Stejná možnost existuje s ohledem na konsolidovaný přehled nefinančních informací, jak je uvedeno v čl. 29a odst. 4 směrnice 2013/34/EU. Tuto možnost využilo dvacet členských států. Možnost zveřejňovat samostatnou zprávu však omezuje dostupnost informací, které spojují finanční informace a informace o otázkách udržitelnosti. Brání rovněž dohledatelnosti a přístupnosti informací pro uživatele, zejména investory, kteří se zajímají o finanční informace i o informace o udržitelnosti. Tento problém zhoršují možné rozdílné lhůty pro zveřejnění finančních informací a informací o udržitelnosti. Zveřejnění informací v samostatné zprávě může rovněž interně i externě vyvolávat dojem, že informace o udržitelnosti patří do kategorie méně důležitých informací, což může mít negativní dopad na vnímanou spolehlivost daných informací. Podniky by proto měly informace o udržitelnosti uvádět v jasně identifikovatelném zvláštním oddíle zprávy vedení podniku a členským státům by již nemělo být dovoleno, aby podniky od povinnosti zahrnout do zprávy vedení podniku informace o otázkách udržitelnosti osvobodily.

Tato povinnost pomůže také objasnit úlohu příslušných vnitrostátních orgánů při dohledu nad podáváním zpráv o udržitelnosti v rámci zprávy vedení podniku v souladu se směrnicí 2004/109/ES. Podniky, které musí uvádět informace o udržitelnosti, by navíc neměly být v žádném případě osvobozeny od povinnosti zveřejňovat zprávu vedení podniku, neboť ta je důležitá pro zajištění toho, aby byly informace o udržitelnosti veřejně přístupné.

- (51) Podle článku 20 směrnice 2013/34/EU musí podniky s cennými papíry kótovanými na regulovaných trzích uvést ve zprávě vedení podniku výkaz o správě a řízení podniku, který musí obsahovat kromě jiných informací popis politiky rozmanitosti uplatňované podnikem na správní, řídicí a dozorčí orgány. Článek 20 směrnice 2013/34/EU poskytuje podnikům flexibilitu, pokud jde o rozhodnutí, které aspekty rozmanitosti by měly být zveřejněny. Neukládá podnikům výslovně povinnost uvést informace o jakémkoli konkrétním aspektu rozmanitosti. Aby bylo dosaženo pokroku směrem k genderově vyváženější účasti na rozhodování o ekonomických otázkách, je třeba zajistit, aby podniky s cennými papíry kótovanými na regulovaných trzích vždy zveřejňovaly informace o svých politikách v oblasti genderové rozmanitosti a o jejich provádění. Aby se však zamezilo zbytečné administrativní zátěži, měly by mít dotyčné podniky možnost zveřejnit některé informace vyžadované v článku 20 směrnice 2013/34/EU spolu s jinými informacemi týkajícími se udržitelnosti. Pokud se tak rozhodnou učinit, je třeba, aby výkaz o správě a řízení podniku obsahoval odkaz na zprávu podniku o udržitelnosti, a informace, které jsou v souladu s článkem 20 směrnice 2013/34/EU, by měly i nadále podléhat požadavkům na ověření výkazu o správě a řízení podniku.

- (52) Podle článku 33 směrnice 2013/34/EU musí členské státy zajistit, aby členové správních, řídicích a dozorčích orgánů podniku měli kolektivní povinnost zajistit, aby (konsolidovaná) roční účetní závěrka, (konsolidovaná) zpráva vedení podniku a (konsolidovaný) výkaz o správě a řízení podniku byly vypracovány a zveřejněny v souladu s požadavky zmíněné směrnice. Tato kolektivní povinnost by se měla rozšířit na požadavky v oblasti digitalizace stanovené v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2019/815, na požadavek dodržovat standardy Unie pro podávání zpráv o udržitelnosti a na požadavek týkající se značkování zpráv o udržitelnosti.
- (53) V oblasti ověřování jistoty se rozlišuje mezi zakázkami poskytujícími omezenou a přiměřenou jistotu. V závěru u zakázky poskytující omezenou jistotu se obvykle používá záporná forma výroku a konstatuje se, že odborník nezjistil žádnou skutečnost umožňující vyvodit závěr, že dotyčná záležitost vykazuje významné nesprávnosti. Auditor provádí méně testů než u zakázky poskytující přiměřenou jistotu. Množství práce u zakázky poskytující omezenou jistotu je proto menší než u přiměřené jistoty. Práce na zakázce poskytující přiměřenou jistotu zahrnuje rozsáhlé postupy včetně posouzení vnitřních kontrol podniku podávajícího zprávy a testování věcné správnosti, a je tudíž podstatně náročnější než v případě omezené jistoty. V závěru u tohoto typu zakázky se obvykle používá kladná forma výroku a uvádí se hodnocení dané záležitosti podle předem definovaných kritérií. Podle čl. 19a odst. 5 a čl. 29a odst. 5 směrnice 2013/34/EU musí členské státy zajistit, aby statutární auditor nebo auditorská společnost ověřili, zda byl vypracován přehled nefinančních informací nebo samostatná zpráva. Nevyžaduje se, aby informace ověřil nezávislý poskytovatel ověřovacích služeb, ačkoli členské státy mohou takovéto ověření vyžadovat, pokud si to přejí.

Neexistence požadavku na ověření jistoty u zpráv o udržitelnosti na rozdíl od požadavku, aby statutární auditor provedl ověření s přiměřenou jistotou u účetních závěrek, by ohrozila věrohodnost zveřejňovaných informací o udržitelnosti, a nebyly by tudíž splněny potřeby zamýšlených uživatelů, pokud jde o zmíněné informace. Ačkoliv cílem je dosažení obdobné úrovně jistoty u zveřejňovaných finančních informací i informací o udržitelnosti, neexistence společně dohodnutého standardu pro ověřování zpráv o udržitelnosti vytváří riziko rozdílného chápání a očekávání ohledně toho, co by mělo představovat ověření poskytující přiměřenou jistotu u jednotlivých kategorií informací o udržitelnosti, zejména s ohledem na zveřejňování výhledových a kvalitativních informací. Měl by se proto uvážit postupný přístup ke zvyšování míry jistoty vyžadované u informací o udržitelnosti, počínaje povinností statutárního auditora nebo auditorské společnosti vyjádřit výrok ohledně souladu zprávy o udržitelnosti s požadavky Unie na základě ověření s omezenou jistotou. Tento výrok by se měl týkat souladu zprávy o udržitelnosti se standardy Unie pro podávání zpráv o udržitelnosti, postupu podniku při určování informací zveřejněných podle standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti a dodržení požadavku na značkování zpráv o udržitelnosti. Auditor by měl také posoudit, zda zpráva podniku splňuje požadavky na podávání zpráv stanovené v článku 8 nařízení (EU) 2020/852.

S cílem zaručit společné chápání a očekávání ohledně toho, co by mělo ověření poskytující přiměřenou jistotu zahrnovat, by měli mít statutární auditor nebo auditorská společnost povinnost vyjádřit na základě ověřovací zakázky poskytující přiměřenou jistotu výrok o souladu zprávy o udržitelnosti s požadavky Unie, jakmile Komise přijme ověřovací standardy pro přiměřenou jistotu u zpráv o udržitelnosti šest let po prvním uplatnění požadavků na ověřování a podávání zpráv. Tímto postupným přístupem od omezené k přiměřené jistotě by se umožnil rovněž postupný rozvoj trhu pro ověřování informací o udržitelnosti a rozvoj postupů podniků při podávání zpráv. Tento postupný přístup by znamenal také postupné zvyšování nákladů podniků podávajících zprávy, neboť ověření s přiměřenou jistotou je nákladnější než s omezenou jistotou. Podniky podléhající požadavkům na podávání zpráv o udržitelnosti se mohou rozhodnout, že výrok k jejich zprávám o udržitelnosti bude vycházet ze zakázky poskytující přiměřenou jistotu, a v takovém případě se jejich povinnost získat výrok na základě zakázky poskytující omezenou jistotu považuje za splněnou. Je třeba poznamenat, že výrok poskytující přiměřenou jistotu ohledně výhledových informací poskytuje pouze jistotu, že tyto informace byly vypracovány v souladu s použitelnými standardy.

(54) Statutární auditoři nebo auditorské společnosti již ověřují účetní závěrky a zprávy vedení podniku. Ověřování zpráv o udržitelnosti statutárními auditory nebo auditorskými společnostmi by pomohlo zajistit spojitost mezi finančními informacemi a informacemi o udržitelnosti a jejich konzistentnost, což je pro uživatele informací o udržitelnosti obzvláště důležité. Existuje však riziko další koncentrace trhu s auditorskými službami, což by mohlo ohrozit nezávislost auditorů a zvýšit odměny za audit nebo odměny za ověřovací zakázky týkající se zpráv o udržitelnosti. Je proto vhodné poskytnout podnikům širší výběr nezávislých poskytovatelů ověřovacích služeb za účelem ověřování zpráv o udržitelnosti. Členské státy by proto měly mít možnost akreditovat nezávislé poskytovatele ověřovacích služeb podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008⁴³ s cílem vydávat výrok ohledně zpráv o udržitelnosti, jež by měla být zveřejněna společně se zprávou vedení podniku. Kromě toho by členské státy měly mít možnost povolit, aby výrok ohledně zpráv o udržitelnosti vydal jiný statutární auditor než statutární auditor či auditoři provádějící povinný audit účetní závěrky. A pokud členské státy povolují ověřování zpráv o udržitelnosti nezávislými poskytovateli ověřovacích služeb, měly by současně povolit, aby výrok ohledně zpráv o udržitelnosti vydal jiný statutární auditor, než je auditor provádějící povinný audit účetní závěrky.

⁴³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30).

Členské státy by měly stanovit požadavky, které zajistí kvalitu ověřovací zakázky prováděné nezávislými poskytovateli ověřovacích služeb a konzistentní výsledky při ověřování zpráv o udržitelnosti. Na všechny nezávislé poskytovatele ověřovacích služeb by se proto měly vztahovat požadavky, které jsou rovnocenné požadavkům stanoveným ve směrnici 2006/43/ES, pokud jde o ověřování zpráv o udržitelnosti, přičemž tyto požadavky by měly být přizpůsobeny charakteristikám nezávislých poskytovatelů ověřovacích služeb, kteří neprovádějí povinné audity. Členské státy by měly zejména stanovit rovnocenné požadavky, pokud jde o odbornou přípravu a zkoušky, další vzdělávání, systémy zajišťování kvality, profesní etiku, nezávislost, nestrannost, důvěrnost a profesní tajemství, jmenování a odvolávání, organizaci práce nezávislých poskytovatelů ověřovacích služeb, vyšetřování a sankce a hlášení nesrovnalostí. To zaručí rovněž rovné podmínky pro všechny osoby a společnosti, jimž členské státy povolí vydávat výrok o míře jistoty u zpráv o udržitelnosti, včetně statutárních auditorů. Pokud si podnik ohledně své zprávy o udržitelnosti vyžádá názor jiného akreditovaného nezávislého poskytovatele ověřovacích služeb než statutárního auditora, neměl by mít navíc povinnost vyžádat si tento názor od statutárního auditora. Nezávislí poskytovatelé ověřovacích služeb, kteří již byli akreditováni členským státem pro ověřování zpráv o udržitelnosti, by měli mít i nadále možnost provádět ověřovací zakázky týkající se zpráv o udržitelnosti. Podobně by členské státy měly zajistit, aby nezávislí poskytovatelé ověřovacích služeb, kteří ke dni použitelnosti nových požadavků na odbornou přípravu a zkoušky procházejí akreditačním procesem, těmto novým akreditačním požadavkům nepodléhaly, pokud tento proces dokončí během následujících dvou let. Členské státy by však měly zajistit, aby všichni nezávislí poskytovatelé ověřovacích služeb akreditovaní členským státem pro ověřování zpráv o udržitelnosti do dvou let ode dne použitelnosti nových akreditačních požadavků získali nezbytné znalosti v oblasti podávání zpráv o udržitelnosti a ověřování zpráv o udržitelnosti prostřednictvím průběžného odborného vzdělávání.

- (55) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES⁴⁴ stanoví pravidla týkající se povinného auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek. Je nezbytné zajistit, aby se na audit účetních závěrek a ověření zpráv o udržitelnosti ze strany statutárního auditora vztahovala shodná pravidla. Vydává-li výrok ke zprávě o udržitelnosti statutární auditor nebo auditorská společnost, měla by se směrnice 2006/43/ES použít.
- (56) Pravidla týkající se schvalování a uznávání statutárních auditorů a auditorských společností by měla umožnit dodatečnou kvalifikaci statutárních auditorů pro ověřování zpráv o udržitelnosti. Členské státy by měly zajistit, aby statutární auditori, kteří chtějí být způsobilí k ověřování zpráv o udržitelnosti, měli nezbytnou úroveň teoretických znalostí v oborech souvisejících s ověřováním zpráv o udržitelnosti a schopnost uplatnit tyto znalosti v praxi. Statutárním auditorům, kteří již byli schváleni nebo uznáni určitým členským státem, by však mělo být i nadále povoleno ověřovat zprávy o udržitelnosti. Podobně by členské státy měly zajistit, aby fyzické osoby, které ke dni použitelnosti nových požadavků na ověřování zpráv o udržitelnosti procházejí schvalovacím procesem, těmto požadavkům nepodléhaly, pokud tento proces dokončí během následujících dvou let. Členské státy by však měly zajistit, aby statutární auditori schválení do dvou let ode dne použitelnosti nových požadavků, kteří chtějí provádět ověřování zpráv o udržitelnosti, získali nezbytné znalosti v oblasti podávání zpráv o udržitelnosti a ověřování zpráv o udržitelnosti, a to prostřednictvím průběžného odborného vzdělávání. Fyzické osoby, které si zvolí, že chtějí být schváleny jako statutární auditor pouze pro finanční audit, se mohou k získání způsobilosti pro ověřování zpráv o udržitelnosti rozhodnout později.

⁴⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek, o změně směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a o zrušení směrnice Rady 84/253/EHS (Úř. věst. L 157, 9.6.2006, s. 87).

Za tím účelem by měly splnit nezbytné požadavky stanovené členskými státy k zajištění toho, aby statutární auditoři, kteří chtějí být způsobilí k ověřování zpráv o udržitelnosti, měli nezbytnou úroveň teoretických znalostí v oborech souvisejících s ověřováním zpráv o udržitelnosti a schopnost uplatnit tyto znalosti v praxi. Proto by uvedené osoby měly v daném okamžiku dokončit požadovanou osmiměsíční odbornou praxi v oblasti ověřování výročních a konsolidovaných zpráv o udržitelnosti nebo jiných služeb souvisejících s udržitelností.

- (57) Mělo by být zajištěno, aby požadavky uložené auditorům s ohledem na jejich činnost v souvislosti s povinným auditem a ověřováním zpráv o udržitelnosti byly konzistentní. Je proto třeba stanovit, aby byl k dispozici alespoň jeden klíčový partner pro udržitelnost, který se aktivně podílí na ověřování zpráv o udržitelnosti. Mělo by se vyžadovat, aby při ověřování zprávy o udržitelnosti věnovali statutární auditoři zakázce dostatek času a vyčlenili dostatečné zdroje, aby zajistili řádné plnění svých povinností. Záznamy o klientovi by měly také upřesňovat odměny účtované za ověření zprávy o udržitelnosti a měl by být vytvořen spis o ověření, který by obsahoval informace týkající se ověření zprávy o udržitelnosti. Provádí-li povinný audit roční účetní závěrky i ověření zpráv o udržitelnosti stejný statutární auditor, může být spis o ověření součástí spisu auditora. Požadavky kladené na statutární auditory v souvislosti s ověřováním zpráv o udržitelnosti by se však měly vztahovat pouze na statutární auditory, kteří ověřování zpráv o udržitelnosti provádějí.
- (58) Podle článku 25 směrnice 2006/43/ES musí členské státy zavést vhodná pravidla, která zabrání tomu, aby byly odměny za povinný audit ovlivňovány poskytováním doplňkových služeb auditovanému subjektu nebo stanovovány na jejich základě nebo aby byly založeny na jakékoli podmíněnosti. V článcích 21 až 24 uvedené směrnice se také vyžaduje, aby členské státy zajistily, že statutární auditoři provádějící povinné audity dodržují pravidla týkající se profesní etiky, nezávislosti, nestrannosti, důvěrnosti a profesního tajemství. Z důvodu soudržnosti je vhodné, aby byla tato pravidla rozšířena na činnost, kterou statutární auditoři vykonávají v souvislosti s ověřováním zpráv o udržitelnosti.

- (59) K zajištění jednotných postupů při ověřování jistoty a vysoce kvalitního ověření zpráv o udržitelnosti v celé Unii by Komise měla být zmocněna k přijetí standardů pro ověřování zpráv o udržitelnosti prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci. Členské státy by měly mít možnost uplatňovat vnitrostátní ověřovací standardy, postupy nebo požadavky do doby, než Komise přijme ověřovací standard upravující stejnou problematiku. Tyto ověřovací standardy by měly stanovit postupy, které auditor provede za účelem vyvození svých závěrů týkajících se míry jistoty u zprávy o udržitelnosti. Za účelem usnadnění harmonizace ověřování zpráv o udržitelnosti ve všech členských státech se Výbor evropských orgánů dohledu nad auditem vyzývá, aby přijal nezávazné pokyny pro stanovení postupů, které je třeba uplatnit při vydávání výroku ohledně zpráv o udržitelnosti, dokud Komise nepřijme v této věci ověřovací standard.
- (60) V článku 27 směrnice 2006/43/ES jsou stanovena pravidla týkající se povinného auditu skupiny podniků. Podobná pravidla by měla být stanovena pro ověřování konsolidovaných zpráv o udržitelnosti.
- (61) Podle článku 28 směrnice 2006/43/ES musí statutární auditoři nebo auditorské společnosti uvést výsledky povinného auditu ve zprávě auditora. Podobná pravidla by měla být stanovena pro ověřování zpráv o udržitelnosti. Výsledky zakázky by měly být uvedeny ve zprávě o ověření. Provádí-li povinný audit roční účetní závěrky i ověření zpráv o udržitelnosti stejný statutární auditor, mohou být informace o ověřovací zakázce týkající se zpráv o udržitelnosti uvedeny ve zprávě auditora.

- (62) V článku 29 směrnice 2006/43/ES se vyžaduje, aby členské státy zavedly systém přezkumu zajištění kvality vztahující se na statutární auditory a auditorské společnosti. S cílem zaručit, že se přezkumy zajištění kvality uskutečňují i ve vztahu k ověřování zpráv o udržitelnosti a že osoby, které provádějí přezkumy zajištění kvality, mají náležité odborné vzdělání a patřičné zkušenosti v oblasti ověřování zpráv o udržitelnosti a podávání těchto zpráv, by se měl požadavek na zavedení systému přezkumu zajištění kvality rozšířit i na ověřování zpráv o udržitelnosti. V rámci přechodného období by do 31. prosince 2025 měly být osoby, které provádějí přezkumy zajištění kvality v souvislosti s ověřováním zpráv o udržitelnosti, osvobozeny od požadavku mít patřičné zkušenosti v oblasti ověřování zpráv o udržitelnosti a podávání zpráv o udržitelnosti nebo jiných služeb souvisejících s udržitelností.
- (63) Podle kapitoly VII směrnice 2006/43/ES musí členské státy zavést systémy vyšetřování a sankcí ve vztahu ke statutárním auditorům a auditorským společnostem provádějícím povinné audity. Kapitola VIII uvedené směrnice vyžaduje, aby členské státy zavedly účinný systém veřejného dohledu a aby zajistily, že regulační ujednání mezi systémy veřejného dohledu umožňují účinnou spolupráci na úrovni Unie v oblasti činností dohledu členských států. Tyto požadavky by se měly rozšířit na statutární auditory a auditorské společnosti, které provádějí zakázky týkající se ověřování zpráv o udržitelnosti, aby byla zajištěna konzistentnost vyšetřování, sankcí a rámců dohledu zavedených v souvislosti s činností auditora při povinném auditu a ověřování zpráv o udržitelnosti.

- (64) Články 37 a 38 směrnice 2006/43/ES obsahují pravidla týkající se jmenování a odvolání statutárních auditorů a auditorských společností provádějících povinné audity. Tato pravidla by se měla rozšířit na ověřování zpráv o udržitelnosti, aby byla zajištěna konzistentnost pravidel uložených auditorům s ohledem na jejich činnost v souvislosti s povinným auditem a ověřováním zpráv o udržitelnosti.
- (65) Podle článku 39 směrnice 2006/43/ES musí členské státy zajistit, aby každý subjekt veřejného zájmu měl výbor pro audit, a ve zmíněném článku jsou upřesněny také úkoly výboru ve vztahu k povinnému auditu. Výboru pro audit by měly být přiděleny určité úkoly související s ověřováním zpráv o udržitelnosti. K těmto úkolům by měla patřit zejména povinnost informovat správní či dozorčí orgán auditovaného subjektu o výsledku ověření zprávy o udržitelnosti a vysvětlit, jak výbor pro audit přispěl k integritě podávání zpráv o udržitelnosti a jaká byla úloha výboru pro audit v tomto procesu. Členské státy by měly mít možnost povolit, aby funkce přidělené výboru pro audit v souvislosti s podáváním zpráv o udržitelnosti a ověřováním zpráv o udržitelnosti vykonával správní či dozorčí orgán jako celek nebo správním či dozorčím orgánem zřízený specializovaný orgán.
- (66) Článek 45 směrnice 2006/43/ES obsahuje požadavky na registraci auditorů a auditorských subjektů ze třetích zemí a dohled nad nimi. Aby byl zajištěn jednotný rámec pro činnost auditorů ve vztahu k povinnému auditu i ověřování zpráv o udržitelnosti, je nutné rozšířit tyto požadavky na ověřování zpráv o udržitelnosti.

(67) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 537/2014⁴⁵ se vztahuje na statutární auditory a auditorské společnosti provádějící povinné audity subjektů veřejného zájmu. Aby byla zajištěna nezávislost statutárního auditora při provádění povinného auditu, stanoví uvedené nařízení limit pro odměny, které může statutární auditor obdržet za jiné služby. Je třeba vyjasnit, že ověřování zpráv o udržitelnosti by se do výpočtu uvedeného limitu zahrnovat nemělo. Článek 5 zmíněného nařízení navíc zakazuje poskytování některých neauditorských služeb po určitou dobu, kdy statutární auditor provádí finanční audit. Služby související s přípravou zprávy o udržitelnosti, včetně veškerých poradenských služeb, by po dobu stanovenou v nařízení měly rovněž být považovány za zakázané služby. Tyto zákazy by se měly uplatňovat ve všech případech, kdy statutární auditor provádí povinný audit účetní závěrky. Aby byla zajištěna nezávislost statutárního auditora, měly by být při ověřování zpráv o udržitelnosti rovněž zakázány některé neauditorské služby. Článek 7 nařízení (EU) č. 537/2014 vyžaduje, aby statutární auditoři hlásili nesrovnalosti auditovanému subjektu a za určitých okolností orgánům, které členské státy pověřily vyšetřováním takových nesrovnalostí. Tyto povinnosti by měly by se případně měly vztahovat i na statutární auditory a auditorské společnosti v souvislosti s jejich činností týkající se ověřování zpráv subjektů veřejného zájmu o udržitelnosti.

⁴⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 537/2014 ze dne 16. dubna 2014 o specifických požadavcích na povinný audit subjektů veřejného zájmu a o zrušení rozhodnutí Komise 2005/909/ES (Úř. věst. L 158, 27.5.2014, s. 77).

(70) Článek 24 směrnice 2004/109/ES svěřuje vnitrostátním orgánům dohledu úkol spočívající ve vymáhání dodržování požadavků na podávání zpráv podniky s cennými papíry kótovanými na regulovaných trzích. Článek 4 zmíněné směrnice upřesňuje obsah výročních finančních zpráv, neobsahuje však výslovný odkaz na články 19a a 29a směrnice 2013/34/EU, které vyžadují sestavení (konsolidovaného) přehledu nefinančních informací. To znamená, že příslušné vnitrostátní orgány některých členských států nemají právní mandát provádět dohled nad těmito přehledy nefinančních informací, zejména v případě, jsou-li tyto přehledy zveřejňovány v samostatné zprávě mimo výroční finanční zprávu, jak mohou členské státy v současnosti povolit. Je proto nezbytné vložit do čl. 4 odst. 5 směrnice 2004/109/ES odkaz na podávání zpráv o udržitelnosti. Je rovněž nutné vyžadovat, aby odpovědné osoby v rámci emitenta ve výroční finanční zprávě potvrdily, že podle jejich nejlepšího vědomí je zpráva vedení podniku vypracována v souladu se standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti. Vzhledem k novosti těchto požadavků na podávání zpráv by měl mimoto Evropský orgán pro cenné papíry a trhy vydat pokyny pro příslušné vnitrostátní orgány, aby podpořil sbližování postupů v oblasti dohledu nad podáváním zpráv o udržitelnosti emitenty, na něž se vztahuje směrnice 2004/109/ES. Uvedené pokyny by se měly uplatňovat pouze u dohledu nad podniky s cennými papíry kótovanými na regulovaných trzích.

- (71) Členské státy se vyzývají, aby posoudily dopad svého prováděcího aktu na malé a střední podniky a zajistily, že tyto podniky nebudou nepřiměřeně zasaženy, a to se zvláštním zřetelem na mikropodniky a administrativní zátěž, a aby výsledky tohoto posouzení zveřejnily. Členské státy by měly uvážit zavedení opatření na podporu malých a středních podniků při dobrovolném uplatňování zjednodušených standardů pro podávání zpráv.
- (72) Směrnice 2013/34/EU, směrnice 2004/109/ES, směrnice 2006/43/ES a nařízení (EU) č. 537/2014 by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 2013/34/EU

Směrnice 2013/34/EU se mění takto:

1) v článku 1 se doplňují nové odstavce 3 a 3a, které znějí:

„3. Koordinační opatření stanovená v člancích 19a, 29d, 29a, 30 a 33, v čl. 34 odst. 1 druhém pododstavci písm. aa), čl. 34 odst. 2 a 3 a v článku 51 této směrnice se použijí také na právní a správní předpisy členských států, které se vztahují na níže uvedené podniky bez ohledu na jejich právní formu, jsou-li velkými podniky nebo malými a středními podniky, jež jsou uvedeny v čl. 2 bodě 1 písm. a) této směrnice:

- a) pojišťovny ve smyslu čl. 2 odst. 1 směrnice Rady 91/674/EHS⁴⁶;
- b) úvěrové instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013⁴⁷.

Členské státy se mohou rozhodnout, že nebudou koordinační opatření uvedená v prvním pododstavci uplatňovat na podniky uvedené v čl. 2 odst. 5 bodech 2 až 23 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU⁴⁸.

⁴⁶ Směrnice Rady 91/674/EHS ze dne 19. prosince 1991 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách pojišťoven (Úř. věst. L 374, 31.12.1991, s. 7).

⁴⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁴⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

3a. Koordinační opatření stanovená v člancích 19a, 29d a 29a se nevztahují na finanční produkty uvedené v čl. 2 bodě 12 písm. b) a f) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2088, pokud se daný finanční produkt nespravuje sám.“

2) článek 2 se mění takto:

a) bod 5 se nahrazuje tímto:

„5) „čistým obratem“ částky pocházející z prodeje výrobků a z poskytování služeb po odečtení prodejních slev a daně z přidané hodnoty a dalších daní přímo spojených s obratem; v případě úvěrových institucí uvedených v čl. 1 odst. 3 písm. b) této směrnice je „čistý obrat“ definován podle čl. 43 odst. 2 písm. c) směrnice Rady 1986/635; v případě úvěrových institucí uvedených v čl. 1 odst. 3 písm. a) této směrnice je „čistý obrat“ definován podle článku 35 směrnice Rady 1991/674“;

b) doplňují se nové body 17 až 20, které znějí:

„17) „otázkami udržitelnosti“ environmentální, sociální a lidská práva a správní faktory, včetně faktorů udržitelnosti ve smyslu čl. 2 bodu 24 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2088⁴⁹;

18) „zprávami o udržitelnosti“ zveřejňování informací souvisejících s otázkami udržitelnosti v souladu s články 19a, 29a a 29d této směrnice;

⁴⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2088 ze dne 27. listopadu 2019 o zveřejňování informací souvisejících s udržitelností v odvětví finančních služeb (Úř. věst. L 317, 9.12.2019, s. 1).

- 19) „klíčovými nehmotnými zdroji“ zdroje bez fyzické podstaty, na nichž zásadně závisí obchodní model podniku a jež jsou zdrojem tvorby hodnoty podniku“;
- 20) „nezávislým poskytovatelem ověřovacích služeb“ subjekt posuzování shody akreditovaný v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008^{50*5} pro konkrétní činnost posuzování shody uvedenou v čl. 34 odst. 1 druhém pododstavci písm. aa) této směrnice.“

2a) v článku 19 se vkládá nový pododstavec, který zní:

„Velké podniky uvedené v čl. 3 odst. 4 a malé a střední podniky ve smyslu čl. 3 odst. 2 a 3, které jsou podniky ve smyslu čl. 2 bodě 1 písm. a), vykazují informace o klíčových nehmotných zdrojích, na nichž zásadně závisí obchodní model podniku, a vysvětlí tuto závislost i to, v jakém ohledu jsou tyto klíčové nehmotné zdroje pro daný podnik zdrojem tvorby hodnoty.“

3) článek 19a se nahrazuje tímto:

⁵⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30).“;

Podávání zpráv o udržitelnosti

1. Velké podniky uvedené v čl. 3 odst. 4 a malé a střední podniky ve smyslu čl. 3 odst. 2 a 3, které jsou podniky uvedenými v čl. 2 bodě 1 písm. a) a nejsou mikropodniky ve smyslu čl. 3 odst. 1, zahrnou do zprávy vedení podniku informace potřebné k pochopení dopadů podniku na otázky udržitelnosti a informace potřebné k pochopení toho, jak otázky udržitelnosti ovlivňují vývoj podniku, jeho výkonnost a postavení.

Tyto informace musí být ve zprávě vedení podniku jasně identifikovatelné jakožto její zvláštní oddíl.

2. Informace uvedené v odstavci 1 obsahují:
 - a) stručný popis obchodního modelu a strategie podniku, včetně:
 - i) odolnosti obchodního modelu a strategie podniku vůči rizikům spojeným s otázkami udržitelnosti;
 - ii) příležitostí pro podnik spojených s otázkami udržitelnosti;
 - iii) plánů podniku, které mají zajistit, aby byly jeho obchodní model a strategie slučitelné s přechodem na udržitelné hospodářství a s omezením globálního oteplování na 1,5 °C v souladu s Pařížskou dohodou;
 - iv) způsobu, jakým obchodní model a strategie podniku zohledňují zájmy zúčastněných stran podniku a dopady podniku na otázky udržitelnosti;

- v) způsobu, jakým byla prováděna strategie podniku s ohledem na otázky udržitelnosti;
- b) popis cílů souvisejících s otázkami udržitelnosti, které si podnik vytyčil, a pokroku, jehož podnik při plnění těchto cílů dosáhl;
- c) popis úlohy správních, řídicích a dozorčích orgánů s ohledem na otázky udržitelnosti;
- d) popis politik podniku ve vztahu k otázkám udržitelnosti;
- e) popis:
 - i) postupu náležité péče, který podnik uplatňuje ve vztahu k otázkám udržitelnosti;
 - ii) hlavních skutečných nebo potenciálních nepříznivých dopadů spojených s hodnotovým řetězcem podniku, včetně jeho vlastní provozní činnosti, jeho produktů a služeb, jeho obchodních vztahů a jeho dodavatelského řetězce;
 - iii) opatření přijatých podnikem a výsledků těchto opatření, která mají skutečným nebo potenciálním nepříznivým dopadům předcházet, zmírnit je nebo je napravit;
- f) popis hlavních rizik pro podnik spojených s otázkami udržitelnosti, včetně hlavních závislostí podniku na těchto otázkách a způsobu, jakým podnik tato rizika řídí;
- g) ukazatele důležité pro zveřejňování informací uvedených v písmenech a) až f).

Podniky zveřejňují postup, jímž určily informace, které zahrnují do zprávy vedení podniku v souladu s odstavcem 1, a v rámci tohoto postupu zohlední krátkodobý, střednědobý a dlouhodobý horizont.

3. V příslušných případech obsahují informace uvedené v odstavcích 1 a 2 informace o hodnotovém řetězci podniku, včetně vlastní provozní činnosti podniku, jeho produktů a služeb, jeho obchodních vztahů a jeho dodavatelského řetězce.

V příslušných případech obsahují informace uvedené v odstavcích 1 a 2 také odkazy na jiné informace uvedené ve zprávě vedení podniku v souladu s článkem 19 a částky vykazované v roční účetní závěrce a další komentář k nim.

Členské státy mohou povolit, aby byly informace týkající se budoucího vývoje nebo záležitostí, které se právě projednávají, vynechány, a to ve výjimečných případech, kdy by podle řádně odůvodněného stanoviska členů správních, řídicích a dozorčích orgánů, jednajících v mezích pravomocí, které jim svěřuje vnitrostátní právo, a majících za toto stanovisko kolektivní odpovědnost, uvedení těchto informací výrazně poškodilo obchodní postavení daného podniku, neznemožňuje-li ovšem jejich vynechání objektivní a vyvážené pochopení vývoje podniku, jeho výkonnosti a postavení a dopadu jeho činnosti.

4. Podniky zveřejňují informace uvedené v odstavcích 1 až 3 v souladu se standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti uvedenými v článku 29b.
5. Odchylně od čl. 19a odst. 2 až 4 a aniž jsou dotčeny odstavce 7 a 7a, malé a střední podniky uvedené v odstavci 1, malé a nepřiliš složité instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 145 nařízení (EU) č. 575/2013, jakož i kaptivní pojišťovny ve smyslu čl. 13 odst. 2 směrnice 2009/138/ES a kaptivní zajišťovny ve smyslu čl. 13 odst. 5 směrnice 2009/138/ES mohou omezit podávání zpráv o udržitelnosti na tyto informace:

- a) stručný popis obchodního modelu a strategie podniku;
- b) popis politik podniku ve vztahu k otázkám udržitelnosti;
- c) hlavní skutečné nebo potenciální nepříznivé dopady podniku v oblasti udržitelnosti a veškerá přijatá opatření, která mají těmto skutečným nebo potenciální nepříznivým dopadům předcházet, zmírnit je nebo je napravit;
- d) hlavní rizika pro podnik související s otázkami udržitelnosti a způsob, jakým podnik tato rizika řídí;
- e) klíčové ukazatele nezbytné pro uvádění informací uvedených v písmenech a) až d).

Malé a střední podniky, malé a nepříliš složité instituce, jakož i kaptivní pojišťovny a kaptivní zajišťovny využívající tuto odchylku podávají zprávy v souladu se standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti pro malé a střední podniky podle článku 29c.

- 6. Má se za to, že podniky, které splňují požadavky stanovené v odstavcích 1 až 4, a podniky uplatňující odchylku stanovenou v odstavci 5 splnily požadavek stanovený v čl. 19 odst. 1 třetím pododstavci.

7. Podnik („osvobozený dceřiný podnik“), který je dceřiným podnikem, je osvobozen od povinností stanovených v odstavcích 1 až 4, jestliže jsou on sám a jeho dceřiné podniky zahrnuty do konsolidované zprávy vedení mateřského podniku, která je vypracována v souladu s články 29 a 29a. Podnik, který je dceřiným podnikem mateřského podniku usazeného ve třetí zemi, je rovněž osvobozen od povinností stanovených v odstavcích 1 až 4, jestliže jsou on sám a jeho dceřiné podniky zahrnuty do konsolidované zprávy vedení daného mateřského podniku a pokud jsou konsolidované zprávy o udržitelnosti vypracovány způsobem, jenž je rovnocenný se standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti přijatými podle článku 29b této směrnice a určený v souladu s příslušnými opatřeními přijatými podle čl. 23 odst. 4 prvního pododstavce bodu i) a čl. 23 odst. 4 čtvrtého pododstavce směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES⁵¹.

Na osvobození uvedené v prvním pododstavci se vztahují tyto podmínky:

- i) zpráva vedení osvobozeného dceřiného podniku obsahuje všechny tyto informace:
 - a) název a sídlo mateřského podniku, který zveřejňuje informace na úrovni skupiny v souladu s články 29 a 29a této směrnice nebo způsobem rovnocenným se standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti přijatými podle článku 29b této směrnice a určeným v souladu s opatřeními přijatými podle čl. 23 odst. 4 prvního pododstavce bodu i) a čl. 23 odst. 4 čtvrtého pododstavce směrnice 2004/109/ES;

⁵¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, a o změně směrnice 2001/34/ES (Úř. věst. L 390, 31.12.2004, s. 38).“;

- b) internetové odkazy na konsolidovanou zprávu vedení mateřského podniku uvedenou v prvním pododstavci a názor uvedený v čl. 34 odst. 1 druhém pododstavci písm. aa) této směrnice nebo názor uvedený v bodě ii) tohoto pododstavce;
 - c) skutečnost, že podnik je osvobozen od povinností stanovených v odstavcích 1 až 4 tohoto článku.;
- ii) je-li mateřský podnik uvedený v prvním pododstavci usazen ve třetí zemi, jeho konsolidovaná zpráva vedení podniku a názor na základě zakázky poskytující omezenou jistotu vyjádřený jednou nebo více osob nebo společností oprávněných vyjádřit názor ohledně ověření zprávy o udržitelnosti podle vnitrostátních právních předpisů, jimiž se podnik sestavující konsolidovanou zprávu vedení podniku řídí, se zveřejní v souladu s článkem 30, a to způsobem předepsaným právem členského státu, jímž se osvobozený dceřiný podnik řídí.

Členský stát, jehož právem se osvobozený dceřiný podnik řídí, může vyžadovat, aby se konsolidovaná zpráva vedení mateřského podniku zveřejnila v jazyce, jež daný členský stát uznává, a aby byl případný nezbytný překlad do těchto jazyků úředně ověřen.

Podniky, které jsou od povinnosti vypracovat zprávu vedení podniku podle článku 37 této směrnice osvobozeny, nemusí poskytovat informace podle druhého pododstavce bodu i) písm. a), b) a c), pokud zveřejní konsolidovanou zprávu vedení podniku uvedenou v prvním pododstavci tohoto odstavce v souladu s článkem 37 této směrnice.

Pro účely prvního pododstavce a v případech, kdy se použije článek 10 nařízení (EU) č. 575/2013, se s úvěrovými institucemi uvedenými v čl. 1 bodě 3 písm. b) této směrnice, které jsou trvale přidruženy k ústřednímu subjektu, jenž nad nimi vykonává dohled za podmínek stanovených v témže článku, zachází jako s dceřinými podniky ústředního subjektu.

Pro účely prvního pododstavce se s pojišťovnami uvedenými v čl. 1 odst. 3 písm. a) této směrnice, které jsou součástí skupiny na základě vztahu uvedeného v čl. 212 odst. 1 písm. c) bodě ii) směrnice 2009/138/ES a na něž se vztahuje dohled nad skupinou podle čl. 213 odst. 2 písm. a), b) a c) uvedené směrnice, zachází jako s dceřinými podniky mateřského podniku této skupiny.

- 7a. Osvobození podle odstavce 7 se rovněž vztahuje na subjekty veřejného zájmu, jež podléhají požadavkům tohoto článku.“

[přesunuto do kapitoly 6a jako články 29b a 29c a do kapitoly 6b jako článek 29d]

- 5) v článku 20 se odstavec 1 mění takto:

- a) písmeno g) se nahrazuje tímto:

„g) popis politiky rozmanitosti uplatňované na správní, řídicí a dozorčí orgány podniku s ohledem na genderové otázky a další aspekty, jako jsou například věk, vzdělání nebo profesní zkušenosti, cíle této politiky rozmanitosti, způsob jejího provádění a její výsledky ve vykazovaném období. Pokud není žádná taková politika uplatňována, obsahuje výkaz vysvětlení, proč tomu tak je.“;

b) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Podniky, na něž se vztahuje článek 19a, mohou splnit povinnost stanovenou v prvním pododstavci písm. g) tohoto článku tím, že informace požadované ve zmíněném písmenu uvedou v rámci své zprávy o udržitelnosti a v konsolidovaném výkazu o správě a řízení podniku bude obsažen příslušný odkaz.“;

6) článek 23 se mění takto:

a) v odstavci 4 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) konsolidovanou účetní závěrku uvedenou v písmeni a) a konsolidovanou zprávu vedení podniku širší skupiny podniků sestavuje mateřský podnik této skupiny podle práva členského státu, kterým se daný mateřský podnik řídí, v souladu s touto směrnicí, s výjimkou požadavků stanovených v článku 29a, nebo v souladu s mezinárodními účetními standardy přijatými podle nařízení (ES) č. 1606/2002;“

b) v odst. 8 písm. b) se bod i) nahrazuje tímto:

„i) v souladu s touto směrnicí, s výjimkou požadavků stanovených v článku 29a;“

c) v odst. 8 písm. b) se bod iii) nahrazuje tímto:

„iii) způsobem rovnocenným sestavování konsolidované účetní závěrky a konsolidované zprávy vedení podniku podle této směrnice, s výjimkou požadavků stanovených v článku 29a, nebo“;

7) článek 29a se nahrazuje tímto:

Podávání konsolidovaných zpráv o udržitelnosti

1. Mateřské podniky velké skupiny uvedené v čl. 3 odst. 7 zahrnou do konsolidované zprávy vedení podniku informace nezbytné pro pochopení dopadů skupiny na otázky udržitelnosti a informace nezbytné pro pochopení toho, jak otázky udržitelnosti ovlivňují vývoj skupiny, její výkonnost a postavení.

Tyto informace musí být ve zprávě vedení podniku jasně identifikovatelné jakožto její zvláštní oddíl.

2. Informace uvedené v odstavci 1 obsahují:
 - a) stručný popis obchodního modelu a strategie skupiny, včetně:
 - i) odolnosti obchodního modelu a strategie skupiny vůči rizikům spojeným s otázkami udržitelnosti;
 - ii) příležitostí pro skupinu spojených s otázkami udržitelnosti;
 - iii) plánů skupiny, které mají zajistit, aby byly její obchodní model a strategie slučitelné s přechodem na udržitelné hospodářství a s omezením globálního oteplování na 1,5 °C v souladu s Pařížskou dohodou;
 - iv) způsobu, jakým obchodní model a strategie skupiny zohledňují zájmy zúčastněných stran skupiny a dopady skupiny na otázky udržitelnosti;
 - v) způsobu, jakým byla prováděna strategie skupiny s ohledem na otázky udržitelnosti;

- b) popis cílů souvisejících s otázkami udržitelnosti, které si skupina vytyčila, a pokroku, jehož skupina při jejich plnění dosáhla;
- c) popis úlohy správních, řídicích a dozorčích orgánů s ohledem na otázky udržitelnosti;
- d) popis politik skupiny ve vztahu k otázkám udržitelnosti;
- e) popis:
 - i) postupu náležité péče, který skupina uplatňuje ve vztahu k otázkám udržitelnosti;
 - ii) hlavních skutečných nebo potenciálních nepříznivých dopadů spojených s hodnotovým řetězcem skupiny, včetně její vlastní provozní činnosti, jejích produktů a služeb, jejích obchodních vztahů a jejího dodavatelského řetězce;
 - iii) opatření přijatých skupinou a výsledků těchto opatření, která mají skutečným nebo potenciálním nepříznivým dopadům předcházet, zmírnit je nebo je napravit;
- f) popis hlavních rizik pro skupinu spojených s otázkami udržitelnosti, včetně hlavních závislostí skupiny na těchto otázkách a způsobu, jakým skupina tato rizika řídí;
- g) ukazatele důležité pro zveřejňování informací uvedených v písmenech a) až f).

Mateřské podniky zveřejňují postup, jímž určily informace, které zahrnuly do konsolidované zprávy vedení podniku v souladu s odstavcem 1, a v rámci tohoto postupu zohlední krátkodobý, střednědobý a dlouhodobý horizont.

3. V příslušných případech obsahují informace uvedené v odstavcích 1 a 2 informace o hodnotovém řetězci skupiny, včetně její vlastní provozní činnosti, jejích produktů a služeb, jejích obchodních vztahů a jejího dodavatelského řetězce.

V příslušných případech obsahují informace uvedené v odstavcích 1 a 2 také odkazy na jiné informace uvedené v konsolidované zprávě vedení podniku v souladu s článkem 29 této směrnice a částky vykazované v konsolidované účetní závěrce a další komentář k nim.

Členské státy mohou povolit, aby byly informace týkající se budoucího vývoje nebo záležitostí, které se právě projednávají, vynechány, a to ve výjimečných případech, kdy by podle řádně odůvodněného stanoviska členů správních, řídicích a dozorčích orgánů, jednajících v mezích pravomocí, které jim svěřuje vnitrostátní právo, a majících za toto stanovisko kolektivní odpovědnost, uvedení těchto informací výrazně poškodilo obchodní postavení dané skupiny, neznemožňuje-li ovšem jejich vynechání objektivní a vyvážené pochopení vývoje skupiny, její výkonnosti a postavení a dopadů její činnosti.

4. Mateřské podniky zveřejňují informace uvedené v odstavcích 1 až 3 v souladu se standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti uvedenými v článku 29b.
6. Má se za to, že mateřský podnik, který splňuje požadavky stanovené v odstavcích 1 až 4, splnil požadavky stanovené v čl. 19 odst. 1 třetím pododstavci a článku 19a.

7. Mateřský podnik („osvobozený mateřský podnik“), který je zároveň dceřiným podnikem, je osvobozen od povinností stanovených v odstavcích 1 až 4, jestliže jsou on sám a jeho dceřiné podniky zahrnuty do konsolidované zprávy vedení jiného podniku, která je sestavena v souladu s článkem 29 a tímto článkem. Mateřský podnik, který je dceřiným podnikem mateřského podniku usazeného ve třetí zemi, je rovněž osvobozen od povinností stanovených v odstavcích 1 až 4, jestliže jsou on sám a jeho dceřiné podniky zahrnuty do konsolidované zprávy vedení daného mateřského podniku a pokud jsou konsolidované zprávy o udržitelnosti vypracovány způsobem, jenž je rovnocenný se standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti přijatými podle článku 29b a určený v souladu s příslušnými opatřeními přijatými podle čl. 23 odst. 4 prvního pododstavce bodu i) a čl. 23 odst. 4 čtvrtého pododstavce směrnice 2004/109/ES.

Na osvobození uvedené v prvním pododstavci se vztahují tyto podmínky:

- i) zpráva vedení osvobozeného mateřského podniku obsahuje všechny tyto informace:
 - a) název a sídlo mateřského podniku, který zveřejňuje informace na úrovni skupiny v souladu s článkem 29 a tímto článkem nebo způsobem rovnocenným se standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti přijatými podle článku 29b této směrnice a určeným v souladu s opatřeními přijatými podle čl. 23 odst. 4 prvního pododstavce bodu i) a čl. 23 odst. 4 čtvrtého pododstavce směrnice 2004/109/ES;
 - b) internetové odkazy na konsolidovanou zprávu vedení mateřského podniku uvedenou v prvním pododstavci a názor uvedený v čl. 34 odst. 1 druhém pododstavci písm. aa) této směrnice nebo názor uvedený v bodě ii) tohoto pododstavce;

- c) skutečnost, že je mateřský podnik osvobozen od povinností stanovených v odstavcích 1 až 4 tohoto článku.

- ii) je-li mateřský podnik uvedený v prvním pododstavci usazen ve třetí zemi, jeho konsolidovaná zpráva vedení podniku a názor na základě zakázky poskytující omezenou jistotu vyjádřený jednou nebo více osob nebo společnostmi oprávněných vyjádřit názor na ověření zprávy o udržitelnosti podle vnitrostátních právních předpisů, jimiž se podnik sestavující konsolidovanou zprávu vedení podniku řídí, se zveřejní v souladu s článkem 30, a to způsobem předepsaným právem členského státu, jímž se osvobozený mateřský podnik řídí.

Členský stát, jehož právem se osvobozený mateřský podnik řídí, může vyžadovat, aby se konsolidovaná zpráva vedení mateřského podniku zveřejnila v jazyce, jež daný členský stát uznává, a aby byl případný nezbytný překlad do těchto jazyků úředně ověřen.

Mateřské podniky, které jsou od povinnosti vypracovat zprávu vedení podniku podle článku 37 této směrnice osvobozeny, nemusí poskytovat informace podle druhého pododstavce bodu i) písm. a), b) a c), pokud zveřejní konsolidovanou zprávu vedení podniku uvedenou v prvním pododstavci tohoto odstavce v souladu s článkem 37 této směrnice.

Pro účely prvního pododstavce a v případech, kdy se použije článek 10 nařízení (EU) č. 575/2013, se s úvěrovými institucemi uvedenými v čl. 1 bodě 3 písm. b) této směrnice, které jsou trvale přidruženy k ústřednímu subjektu, jenž nad nimi vykonává dohled za podmínek stanovených v témže článku, zachází jako s dceřinými podniky ústředního subjektu.

Pro účely prvního pododstavce se s pojišťovnami uvedenými v čl. 1 odst. 3 písm. a) této směrnice, které jsou součástí skupiny na základě vztahu uvedeného v čl. 212 odst. 1 písm. c) bodě ii) směrnice 2009/138/ES a na něž se vztahuje dohled nad skupinou podle čl. 213 odst. 2 písm. a), b) a c) uvedené směrnice, zachází jako s dceřinými podniky mateřského podniku této skupiny.

7a. Osvobození podle odstavce 7 se rovněž vztahuje na subjekty veřejného zájmu, jež podléhají požadavkům tohoto článku.“

7b) Doplnují se nové články 29b a 29c, které znějí:

„Článek 29b

Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti

1. Komise přijme v souladu s článkem 49 akty v přenesené pravomoci za účelem stanovení standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti. Tyto standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti upřesňují informace, které mají podniky zveřejňovat podle článků 19a a 29a, a případně stanoví strukturu pro zveřejňování těchto informací.
Konkrétně:

- a) do 31. října 2022 přijme Komise akty v přenesené pravomoci, které stanoví, jaké informace mají podniky zveřejňovat podle čl. 19a odst. 1 a 2 a v příslušných případech podle čl. 29a odst. 1 a 2, a upřesní přinejmenším informace odpovídající potřebám účastníků finančního trhu, na něž se vztahují povinnosti týkající se zveřejňování informací podle nařízení (EU) 2019/2088;
- b) do 31. října 2023 přijme Komise akty v přenesené pravomoci upřesňující:
 - i) doplňkové informace, které mají podniky zveřejňovat s ohledem na otázky udržitelnosti a oblasti podávání zpráv uvedené v čl. 19a odst. 2, jsou-li zapotřebí;
 - ii) informace, které mají podniky zveřejňovat a které jsou specifické pro odvětví, v němž působí.

Komise každý akt v přenesené pravomoci přijatý podle tohoto článku nejméně každé tři roky od data jeho použitelnosti přezkoumá, přičemž vezme v úvahu technické poradenství poskytnuté Evropskou poradní skupinou pro účetní výkaznictví (EFRAG), a v případě potřeby tyto akty v přenesené pravomoci pozmění tak, aby se zohlednil příslušný vývoj, včetně vývoje v oblasti mezinárodních standardů.

Pokud jde o vypracování standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti, Komise alespoň jednou ročně konzultuje pracovní program skupiny EFRAG společně se skupinou odborníků členských států pro udržitelné financování uvedenou v článku 24 nařízení (EU) 2020/852 a Regulativním výborem pro účetnictví uvedeným v článku 6 nařízení (EU) 1606/2002.

2. Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti uvedené v odstavci 1 vyžadují, aby byly informace, které mají být zveřejněny, srozumitelné, relevantní, ověřitelné a srovnatelné a aby byly věrně zachyceny.

Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti s přihlédnutím k předmětu konkrétního standardu:

- a) upřesňují informace, které mají podniky zveřejňovat o těchto environmentálních faktorech:
- i) zmírňování změny klimatu;
 - ii) přizpůsobování se změně klimatu;
 - iii) vodní a mořské zdroje;
 - iv) využívání zdrojů a oběhové hospodářství;
 - v) znečištění;
 - vi) biologická rozmanitost a ekosystémy;
- b) upřesňují informace, které mají podniky zveřejňovat o těchto sociálních a lidskoprávních faktorech:
- i) rovné příležitosti pro všechny, včetně genderové rovnosti a stejné odměny za stejnou nebo rovnocennou práci, odborné přípravy a rozvoje dovedností a zaměstnávání a začleňování osob se zdravotním postižením;
 - ii) pracovní podmínky, včetně bezpečného a adaptabilního zaměstnání, mezd, sociálního dialogu, kolektivního vyjednávání a zapojení pracovníků, rovnováhy mezi pracovním a soukromým životem a zdravého, bezpečného a dobře uzpůsobeného pracovního prostředí;

- iii) dodržování lidských práv, základních svobod, demokratických principů a standardů stanovených v Mezinárodní listině lidských práv a jiných hlavních úmluvách OSN v oblasti lidských práv, v Deklaraci Mezinárodní organizace práce o základních principech a právech v práci a v základních úmluvách Mezinárodní organizace práce a v Listině základních práv Evropské unie;
- c) upřesňují informace, které mají podniky zveřejňovat o těchto správních faktorech:
- i) úloha správních, řídicích a dozorčích orgánů podniku ve vztahu k otázkám udržitelnosti a jejich odborné znalosti a dovednosti k plnění této úlohy či přístup k těmto odborným znalostem a dovednostem;
 - ia) hlavní rysy systémů vnitřní kontroly a řízení rizik podniku ve vztahu k procesu podávání zpráv o udržitelnosti;
 - ii) etika v podnikání a firemní kultuře, včetně boje proti korupci a úplatkářství;
 - iii) politická angažovanost podniku, včetně jeho lobbistických činností;
 - iv) řízení a kvalita vztahů se zákazníky, dodavateli a komunitami dotčenými činnostmi podniku, včetně platebních praktik;

[přesunuto do bodu ia)]

- 2a. Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti upřesňují výhledové a retrospektivní informace a případně kvalitativní a kvantitativní informace, které mají podniky vykazovat.

- 2b. Standardy také zohledňují potíže, jimž mohou podniky čelit při získávání informací od subjektů ve svém hodnotovém řetězci, zejména od těch, které nejsou povinny zveřejňovat informace o udržitelnosti podle článků 19a nebo 29a směrnice 2013/34/EU, a od dodavatelů na rozvíjejících se trzích a v rozvíjejících se ekonomikách.
- V souvislosti s hodnotovými řetězci upřesňují uvádění informací, které jsou přiměřené a relevantní jak z hlediska rozsahu a složitosti činností, tak z hlediska kapacit a charakteristik podniků v hodnotových řetězcích, zejména takových podniků, které nepodléhají povinností podávat zprávy o udržitelnosti podle článků 19a nebo 29a této směrnice. Kromě toho po dobu prvních tří let uplatňování této směrnice v případě, že nejsou k dispozici všechny nezbytné informace o obchodních vztazích a dodavatelském řetězci, uvede podnik informace, které má k dispozici, včetně prohlášení, že subjekty v rámci jeho obchodních vztahů a podniky v jeho hodnotovém řetězci potřebné informace nezpřístupnily.
3. Při přijímání aktů v přenesené pravomoci podle odstavce 1 Komise v co největší míře vezme v úvahu:
- a) činnost globálních iniciativ v oblasti stanovování standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti a stávající standardy a rámce pro účetnictví v oblasti přírodního kapitálu a v oblasti skleníkových plynů, odpovědné chování podniků, sociální odpovědnost podniků a udržitelný rozvoj;
 - b) informace, které účastníci finančního trhu potřebují k plnění svých povinností týkajících se zveřejňování informací, jež jsou stanoveny v nařízení (EU) 2019/2088 a v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle uvedeného nařízení;
 - c) akty v přenesené pravomoci přijaté podle nařízení (EU) 2020/852⁵²;

⁵² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852 ze dne 18. června 2020 o zřízení rámce pro usnadnění udržitelných investic a o změně nařízení (EU) 2019/2088 (Úř. věst. L 198, 22.6.2020, s. 13).

- d) požadavky na zveřejňování informací vztahující se na administrátory referenčních hodnot v prohlášení o referenční hodnotě a v metodice pro stanovení referenčních hodnot a minimálních standardech pro vytvoření referenčních hodnot EU pro transformaci hospodářství spjatou s klimatem a referenčních hodnot EU navázaných na Pařížskou dohodu v souladu s nařízeními Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/1816⁵³, (EU) 2020/1817⁵⁴ a (EU) 2020/1818⁵⁵;
- e) zveřejňování informací stanovené v prováděcích aktech přijatých podle článku 434a nařízení (EU) č. 575/2013⁵⁶;
- f) doporučení Komise 2013/179/EU⁵⁷;
- g) směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES⁵⁸;

⁵³ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/1816 ze dne 17. července 2020, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1011, pokud jde o vysvětlení v prohlášení o referenční hodnotě týkající se toho, jakým způsobem jsou v jednotlivých poskytnutých a zveřejněných referenčních hodnotách zohledněny environmentální, sociální a správní faktory (Úř. věst. L 406, 3.12.2020, s. 1).

⁵⁴ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/1817 ze dne 17. července 2020, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1011, pokud jde o minimální obsah vysvětlení, jakým způsobem jsou v metodice pro stanovení referenčních hodnot zohledněny environmentální, sociální a správní faktory (Úř. věst. L 406, 3.12.2020, s. 12).

⁵⁵ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/1818 ze dne 17. července 2020, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1011, pokud jde o minimální standardy pro referenční hodnoty EU pro transformaci hospodářství spjatou s klimatem a referenční hodnoty EU navázané na Pařížskou dohodu (Úř. věst. L 406, 3.12.2020, s. 17).

⁵⁶ Prováděcí nařízení Komise, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o způsob, jakým instituce zveřejňují informace uvedené v části osmé hlavách II a III nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 (C(2021) 1595).

⁵⁷ Doporučení Komise 2013/179/EU ze dne 9. dubna 2013 o používání společných metod pro měření a sdělování environmentálního profilu životního cyklu produktů a organizací (Úř. věst. L 124, 4.5.2013, s. 1).

⁵⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32).

- h) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009⁵⁹.

Článek 29c

Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti pro malé a střední podniky

Komise přijme v souladu s článkem 49 akty v přenesené pravomoci za účelem stanovení standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti, jež budou přiměřené a relevantní jak z hlediska rozsahu a složitosti činností, tak z hlediska kapacit a charakteristik malých a středních podniků. Tyto standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti upřesňují informace, které mají malé a střední podniky uvedené v čl. 2 bodě 1 písm. a) zveřejňovat v souladu s čl. 19a odst. 5.

Standardy pro podávání zpráv pro malé a střední podniky zohledňují kritéria stanovená v čl. 29b odst. 2, 2a, 2b a 3. V maximálním možném rozsahu rovněž upřesňují strukturu pro uvádění těchto informací.

Komise každý akt v přenesené pravomoci přijatý podle tohoto článku nejméně každé tři roky od data jeho použitelnosti přezkoumá, přičemž vezme v úvahu technické poradenství poskytnuté Evropskou poradní skupinou pro účetní výkaznictví (EFRAG), a v případě potřeby tyto akty v přenesené pravomoci pozmění tak, aby se zohlednil příslušný vývoj, včetně vývoje v oblasti mezinárodních standardů.

Uvedené akty v přenesené pravomoci přijme Komise do 31. října 2023.“

- 7c) Vkládá se název nové kapitoly, který zní:

⁵⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 ze dne 25. listopadu 2009 o dobrovolné účasti organizací v systému Společenství pro environmentální řízení podniků a audit (EMAS) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 761/2001, rozhodnutí Komise 2001/681/ES a 2006/193/ES (Úř. věst. L 342, 22.12.2009, s. 1).

„Kapitola 6b – Elektronický formát“

7d) Doplnuje se nový článek, který zní:

„Článek 29d

Jednotný elektronický formát pro podávání zpráv

1. Podniky, na něž se vztahuje článek 19a, sestavují svou zprávu vedení podniku v elektronickém formátu pro podávání zpráv uvedeném v článku 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/815⁶⁰ a značkují své zprávy o udržitelnosti, včetně informací stanovených v článku 8 nařízení (EU) 2020/852, a to ve formátu uvedeném v daném nařízení v přenesené pravomoci.
2. Mateřské podniky, na něž se vztahuje článek 29a, sestavují svou konsolidovanou zprávu vedení podniku v jednotném elektronickém formátu pro podávání zpráv uvedeném v článku 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/815 a značkují zprávy o udržitelnosti, včetně informací stanovených v článku 8 nařízení (EU) 2020/852, a to ve formátu uvedeném v daném nařízení v přenesené pravomoci.“

8) článek 30 se mění takto:

- a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

⁶⁰ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/815 ze dne 17. prosince 2018, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES, pokud jde o regulační technické normy specifikace jednotného elektronického formátu pro podávání zpráv (Úř. věst. L 143, 29.5.2019, s. 1).“;

„1. Členské státy zajistí, aby podniky v přiměřené lhůtě, která nepřesáhne dvanáct měsíců od rozvahového dne, v příslušných případech zveřejnily řádně schválenou roční účetní závěrku a zprávu vedení podniku ve formátu stanoveném v článku 29d této směrnice spolu s názory a prohlášením statutárního auditora nebo auditorské společnosti uvedenými v článku 34 této směrnice, jak v souladu s hlavou I kapitolou III směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132 stanoví právní předpisy jednotlivých členských států.

Vyjádří-li názor podle čl. 34 odst. 1 druhého pododstavce písm. aa) nezávislý poskytovatel ověřovacích služeb, zveřejní se tento názor spolu s dokumenty uvedenými v prvním pododstavci.

Členské státy však mohou podniky osvobodit od povinnosti zveřejňovat zprávu vedení podniku, je-li možné na požádání snadno získat kopii celé takové zprávy nebo její části za cenu, která nepřesahuje administrativní náklady na její pořízení.

Osvobození stanovené v třetím pododstavci se nepoužije na podniky, na něž se vztahují články 19a a 29a. “;

9) v článku 33 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby členové správních, řídicích a dozorčích orgánů podniku jednající v mezích pravomocí, které jim svěřuje vnitrostátní právo, měli kolektivní povinnost zajistit, aby v souladu s požadavky této směrnice a v příslušných případech s mezinárodními účetními standardy přijatými podle nařízení (ES) č. 1606/2002, s nařízením v přenesené pravomoci 2019/815, se standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti uvedenými v článku 29b nebo případně v článku 29c této směrnice a s požadavky uvedenými v článku 29d této směrnice byly sestaveny a zveřejněny tyto dokumenty:

- a) roční účetní závěrka, zpráva vedení podniku a výkaz o správě a řízení podniku, pokud jsou předkládány samostatně;
- b) konsolidovaná účetní závěrka, konsolidovaná zpráva vedení podniku a konsolidovaný výkaz o správě a řízení podniku, pokud jsou předkládány samostatně.“;

9a) Název kapitoly 8 se nahrazuje tímto:

„Audít a ověřování zpráv o udržitelnosti“

10) článek 34 se mění takto:

a) v odstavci 1 se druhý pododstavec mění takto:

i) v písmeni a) se bod ii) nahrazuje tímto:

„zpráva vedení podniku byla vypracována v souladu s platnými právními požadavky, vyjma požadavků týkajících se podávání zpráv o udržitelnosti stanovených v článku 19a;“

ii) vkládá se nové písmeno aa), které zní:

„aa) v příslušných případech vyjádří na základě zakázky poskytující omezenou jistotu názor na soulad zprávy o udržitelnosti s požadavky této směrnice, včetně souladu zprávy o udržitelnosti se standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti přijatými podle článku 29b nebo 29c, postupu podniku při určování informací zveřejněných podle těchto standardů pro podávání zpráv a souladu s požadavkem na značkování zpráv o udržitelnosti podle článku 29d, a na dodržení požadavků na podávání zpráv stanovených v článku 8 nařízení (EU) 2020/852. “;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

- „3. Členské státy mohou povolit, aby názor uvedený v odst. 1 druhém pododstavci písm. aa) vyjádřili jiný statutární auditor nebo jiná auditorská společnost než statutární auditor či auditoři nebo auditorská společnost či společnosti provádějící povinný audit účetní závěrky.
- 3a. Členské státy mohou povolit, aby názor uvedený v odst. 1 druhém pododstavci písm. aa) vyjádřil nezávislý poskytovatel ověřovacích služeb, jestliže se na takového nezávislého poskytovatele ověřovacích služeb vztahují požadavky, které jsou rovnocenné s požadavky stanovenými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES⁶¹, pokud jde o ověřování zpráv o udržitelnosti ve smyslu čl. 2 bodu 22 uvedené směrnice, a to zejména požadavky na:
- i) odbornou přípravu a zkoušky s cílem zajistit, aby poskytovatelé nezávislých ověřovacích služeb získali nezbytné odborné znalosti, pokud jde o podávání zpráv o udržitelnosti a jejich ověřování;
 - ii) další vzdělávání;
 - iii) systémy zajištění kvality;
 - iv) profesní etiku, nezávislost, nestrannost, důvěrnost a profesní tajemství;
 - v) jmenování a odvolání;
 - vi) vyšetřování a sankce;

⁶¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek, o změně směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a o zrušení směrnice Rady 84/253/EHS (Úř. věst. L 157, 9.6.2006, s. 87).

- vii) organizaci práce nezávislého poskytovatele ověřovacích služeb, zejména pokud jde o dostatečné zdroje a personál a vedení záznamů a spisů o klientovi, a
- viii) hlášení nesrovnalostí.

Vyjádří-li nezávislý poskytovatel ověřovacích služeb názor podle odst. 1 druhého pododstavce písm. aa), členské státy zajistí, aby byl tento názor vypracován v souladu s články 26a, 27a a 28a směrnice 2006/43/ES a aby v příslušných případech výbor pro audit nebo specializovaný výbor posoudil a sledoval nezávislost nezávislého poskytovatele ověřovacích služeb v souladu s čl. 39 odst. 6 písm. e) směrnice 2006/43/ES.

Členské státy zajistí, aby se na nezávislé poskytovatele ověřovacích služeb, kteří byli před 1. lednem 2024 akreditováni pro ověřování zpráv o udržitelnosti v souladu s nařízením (ES) č. 765/2008, nevztahovaly požadavky na odbornou přípravu a zkoušky uvedené v prvním pododstavci bodě i).

Členské státy zajistí, aby se na nezávislé poskytovatele ověřovacích služeb, kteří k 1. lednu 2024 procházejí v souladu s příslušnými vnitrostátními požadavky akreditačním řízením, nevztahovaly požadavky na odbornou přípravu a zkoušky uvedené v prvním pododstavci bodě i) týkající se ověřování zpráv o udržitelnosti za předpokladu, že tento proces dokončí do 1. ledna 2026.

Členské státy zajistí, aby nezávislí poskytovatelé ověřovacích služeb uvedení ve třetím a čtvrtém pododstavci získali nezbytné znalosti v oblasti podávání zpráv o udržitelnosti a jejich ověřování, a to na základě požadavku na další vzdělávání uvedeném v prvním pododstavci bodě ii).

Pokud členský stát využije možnosti povolit nezávislému poskytovateli ověřovacích služeb vyjádřit názor uvedený v odst. 1 druhém pododstavci písm. aa), rovněž povolí, aby takový názor vyjádřil i jiný statutární auditor než statutární auditor či auditoři provádějící povinný audit účetní závěrky.“

ba) vkládá se nový odstavec, který zní:

„3aa. Jakmile Komise na základě posouzení s cílem určit, zda existuje přiměřená jistota pro auditory a podniky, přijme standardy pro přiměřenou jistotu podle čl. 26a odst. 2 druhého pododstavce směrnice 2006/43/EU, názor uvedený v čl. 34 odst. 1 druhém pododstavci písm. aa) vychází z ověřovací zakázky poskytující přiměřenou jistotu.“;

11) článek 49 se mění takto:

a) odstavce 2 a 3 se nahrazují tímto:

„2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 1 odst. 2, čl. 3 odst. 13, čl. 46 odst. 2, článku 29b a článku 29c se Komisi svěřuje na dobu neurčitou.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 1 odst. 2, čl. 3 odst. 13, čl. 46 odst. 2, článku 29b a článku 29c kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.“;

b) vkládá se nový odstavec 3a, který zní:

„3a. Při přijímání aktů v přenesené pravomoci podle článků 29b a 29c vezme Komise v úvahu technické poradenství poskytnuté skupinou EFRAG za předpokladu, že:

- a) je vypracováno patřičným, náležitým a transparentním způsobem pod veřejným dohledem s využitím odborných znalostí příslušných zúčastněných stran,
- b) jsou k němu připojeny analýzy nákladů a přínosů, které zahrnují analýzy dopadů, a
- c) je k němu připojeno vysvětlení toho, jak zohledňuje iniciativy a právní předpisy uvedené v čl. 29b odst. 3.

Doprovodné dokumenty k technickému poradenství skupiny EFRAG se předkládají spolu s tímto technickým poradenstvím.

Pokud jde o návrhy aktů v přenesené pravomoci uvedené v člancích 29b a 29c, Komise před jejich přijetím konzultuje společně skupinu odborníků členských států pro udržitelné financování uvedenou v článku 24 nařízení (EU) 2020/852 a Regulativní výbor pro účetnictví uvedený v článku 6 nařízení (EU) 1606/2002.

Komise si ohledně technického poradenství poskytnutého skupinou EFRAG vyžádá stanovisko Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy, Evropského orgánu pro bankovníctví a Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění, zejména co se týká jeho souladu s nařízením (EU) 2019/2088 a příslušnými akty v přenesené pravomoci. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy, Evropský orgán pro bankovníctví a Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění poskytne své stanovisko do dvou měsíců ode dne obdržení žádosti Komise.

Před přijetím aktů v přenesené pravomoci uvedených v člancích 29b a 29c konzultuje Komise ohledně technického poradenství poskytnutého skupinou EFRAG také Evropskou agenturu pro životní prostředí, Agenturu Evropské unie pro základní práva, Evropskou centrální banku, Výbor evropských orgánů dohledu nad auditem a platformu pro udržitelné financování zřízenou podle článku 20 nařízení (EU) 2020/852. Rozhodne-li se některý z těchto subjektů vydat stanovisko, učiní tak do dvou měsíců ode dne, kdy s ním Komise vedla konzultace.“;

c) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 1 odst. 2, čl. 3 odst. 13, čl. 46 odst. 2, článku 29b a článku 29c vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitku ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“;

Článek 2

Změny směrnice 2004/109/ES

Směrnice 2004/109/ES se mění takto:

1) v čl. 2 odst. 1 se doplňuje nové písmeno r), které zní:

„r) „zprávami o udržitelnosti“ zprávy o udržitelnosti ve smyslu čl. 2 bodu 18 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU⁶²“;

2) článek 4 se mění takto:

a) v odstavci 2 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) prohlášení osob odpovědných v rámci emitenta, jejichž jména a funkce budou jasně uvedeny, o tom, že podle jejich nejlepšího vědomí podává účetní závěrka vypracovaná v souladu s platným souborem účetních standardů pravdivý a věrný obraz o stavu aktiv a pasiv, finanční pozici a zisku nebo ztrátě emitenta a podniků zahrnutých do konsolidace jako celku a že zpráva o činnosti obsahuje věrný přehled vývoje a výsledků podniku a postavení emitenta a podniků zahrnutých do konsolidace jako celku, spolu s popisem hlavních rizik a nejistot, kterým čelí, a v příslušných případech je vypracována v souladu se standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti uvedenými v člancích 29b a 29c směrnice 2013/34/EU.“;

⁶² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

b) odstavce 4 a 5 se nahrazují tímto:

„4. Účetní závěrka je auditována v souladu s čl. 34 odst. 1 prvním pododstavcem a čl. 34 odst. 2 směrnice 2013/34/EU.

Statutární auditor vyjádří názor a poskytne vyjádření ke zprávě vedení podniku uvedené v čl. 34 odst. 1 druhém pododstavci písm. a) a b) a v čl. 34 odst. 2 směrnice 2013/34/EU.

Zpráva auditora uvedená v článku 28 směrnice 2006/43/ES podepsaná osobou nebo osobami odpovědnými za provedení činnosti uvedené v čl. 34 odst. 1 a 2 směrnice 2013/34/EU se v úplném znění zveřejní spolu s výroční finanční zprávou.

V příslušných případech se podávání zpráv o udržitelnosti ověřuje v souladu s čl. 34 odst. 1 druhým pododstavcem písm. aa), čl. 34 odst. 2, 3, 3a, a 3aa směrnice 2013/34/EU.

Zpráva o ověření zprávy o udržitelnosti uvedená v článku 28a směrnice 2006/43/ES se v úplném znění zveřejní spolu s výroční finanční zprávou.

5. Zpráva o činnosti se vypracovává v souladu s články 19 a 19a, čl. 29d odst. 1 a článkem 20 směrnice 2013/34/EU, pokud jsou dosaženy prahové hodnoty velikosti stanovené v uvedených člancích.

Je-li emitent povinen sestavit konsolidovanou účetní závěrku, vypracovává se konsolidovaná zpráva o činnosti v souladu s čl. 29d odst. 2 a články 29 a 29a směrnice 2013/34/EU, pokud jsou dosaženy prahové hodnoty velikosti stanovené v uvedených člancích.“;

- 3) v čl. 23 odst. 4 se třetí a čtvrtý pododstavec nahrazují tímto:

„Komise postupem stanoveným v čl. 27 odst. 2 přijme nutná rozhodnutí o rovnocennosti účetních standardů za podmínek stanovených v čl. 30 odst. 3 a o rovnocennosti standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti podle článku 29d směrnice 2013/34/EU užívaných emitenty ze třetí země. Pokud Komise rozhodne, že účetní standardy třetí země nebo její standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti nejsou rovnocenné, může dotčeným emitentům povolit, aby po vhodné přechodné období tyto standardy nadále používali.

V souvislosti s třetím pododstavcem Komise rovněž přijímá prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s čl. 27 odst. 2a, 2b a 2c a za podmínek stanovených v člancích 27a a 27b opatření ke stanovení obecných kritérií rovnocennosti pro účetní standardy a standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti platné pro emitenty z více než jedné země.“;

- 4) vkládá se nový článek 28d, který zní:

„Článek 28d

Pokyny orgánu ESMA

Po konzultaci s Evropskou agenturou pro životní prostředí a s Agenturou Evropské unie pro základní práva vydá orgán ESMA v souladu s článkem 16 nařízení č. 1095/2010 pokyny k dohledu příslušných vnitrostátních orgánů nad podáváním zpráv o udržitelnosti.“

Článek 3
Změny směrnice 2006/43/ES

Směrnice 2006/43/ES se mění takto:

1) článek 1 se nahrazuje tímto:

„Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví pravidla týkající se povinného auditu ročních účetních závěrek a konsolidovaných účetních závěrek a ověřování výročních a konsolidovaných zpráv o udržitelnosti.“;

2) článek 2 se mění takto:

a) body 2 až 6 se nahrazují tímto:

- „2. „statutárním auditorem“ fyzická osoba, kterou v souladu s touto směrnicí schválí příslušné orgány členského státu k provádění povinných auditů a případně ověřovacích zakázek týkajících se zpráv o udržitelnosti;
3. „auditorskou společností“ právnická osoba nebo jiný subjekt bez ohledu na jeho právní formu, který je v souladu s touto směrnicí příslušnými orgány členského státu schválen k provádění povinných auditů a případně ověření zpráv o udržitelnosti;

4. „auditorským subjektem ze třetí země“ subjekt bez ohledu na jeho právní formu, který provádí audit roční nebo konsolidované účetní závěrky podniku založeného ve třetí zemi či případně ověření jeho zpráv o udržitelnosti a není subjektem zaregistrovaným v některém členském státě na základě schválení podle článku 3 jako auditorská společnost;
5. „auditorem ze třetí země“ fyzická osoba, která provádí audit roční nebo konsolidované účetní závěrky podniku založeného ve třetí zemi či případně ověření jeho zpráv o udržitelnosti a není osobou zaregistrovanou v některém členském státě na základě schválení podle článků 3 a 44 jako statutární auditor;
6. „auditorem skupiny“ jeden nebo více statutárních auditorů nebo jedna nebo více auditorských společností, kteří provádějí povinný audit konsolidované účetní závěrky či případně ověřovací zakázky týkající se konsolidovaných zpráv o udržitelnosti;“

aa) vkládá se nový bod 16a, který zní:

„16a. „klíčovým partnerem pro udržitelnost“ či „klíčovými partnery pro udržitelnost“:

- a) jeden nebo více statutárních auditorů, kteří jsou auditorskou společností pověřeni k provedení určité ověřovací zakázky týkající se zpráv o udržitelnosti, v níž mají hlavní odpovědnost za provedení této zakázky jménem auditorské společnosti, nebo
- b) v případě ověřování konsolidovaných zpráv o udržitelnosti nejméně jeden nebo více statutárních auditorů, kteří jsou určeni auditorskou společností jako hlavní odpovědné osoby za provedení ověřovací zakázky týkající se zpráv o udržitelnosti na úrovni skupiny, a jeden nebo více statutárních auditorů, kteří jsou určeni jako hlavní odpovědné osoby na úrovni významných dceřiných společností, nebo

- c) jeden nebo více statutárních auditorů, kteří podepisují zprávu o ověření uvedenou v článku 28a této směrnice;“
- b) doplňují se nové body 21, 22 a 23, které znějí:
- „21. „zprávami o udržitelnosti“ zprávy o udržitelnosti ve smyslu čl. 2 bodu 18 směrnice 2013/34/EU;
22. „ověřením (ověřovací zakázkou týkající se) zpráv o udržitelnosti“ názor vyjádřený statutárním auditorem nebo auditorskou společností v souladu s čl. 34 odst. 1 druhým pododstavcem písm. aa) a čl. 34 odst. 2 směrnice 2013/34/EU.“;
23. „nezávislým poskytovatelem ověřovacích služeb“ subjekt posuzování shody akreditovaný v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008[1]*5 pro konkrétní činnost posuzování shody uvedenou v čl. 34 odst. 1 druhém pododstavci písm. aa) směrnice 2013/34/EU.“

3) článek 6 se nahrazuje tímto:

„Článek 6

Vzdělání

1. Aniž je dotčen článek 11, může být fyzická osoba schválena k provádění povinného auditu, pouze pokud dosáhla úrovně vzdělání nutné k přijetí na vysokou školu nebo rovnocenné úrovně a poté absolvovala program teoretické výuky a odborné praxe a složila zkoušku odborné způsobilosti na úrovni závěrečné zkoušky na vysoké škole nebo na úrovni rovnocenné zkoušky pořádané nebo uznávané dotyčným členským státem.
2. Fyzická osoba může být navíc schválena k provádění ověřovacích zakázek týkajících se zpráv o udržitelnosti, pokud splní dodatečné zvláštní požadavky stanovené v čl. 7 odst. 2, čl. 8 odst. 3, čl. 10 odst. 1 druhém pododstavci a čl. 14 odst. 2 čtvrtém pododstavci této směrnice.
3. Příslušné orgány uvedené v článku 32 mezi sebou spolupracují s cílem dosáhnout sblížení požadavků stanovených v tomto článku. V rámci této spolupráce přihlédnou tyto příslušné orgány k vývoji v oblasti auditu a auditorské profese, a zejména ke sblížení požadavků, kterého již bylo v rámci této profese dosaženo. Spolupracují s Výborem evropských orgánů dohledu nad auditem (CEAOB) a s příslušnými orgány uvedenými v článku 20 nařízení (EU) č. 537/2014 do té míry, v níž se takové sblížování týká povinného auditu subjektů veřejného zájmu a ověřování zpráv o udržitelnosti podaných těmito subjekty.“;

3a) v článku 7 se doplňuje nový odstavec 2, který zní:

„2. Aby mohl být statutární auditor rovněž schválen k provádění ověřovacích zakázek týkajících se zpráv o udržitelnosti, zkouška odborné způsobilosti uvedená v článku 6 zaručí nezbytnou úroveň teoretických znalostí v oborech souvisejících s ověřováním zpráv o udržitelnosti a schopnost uplatnit takové znalosti v praxi. Alespoň část této zkoušky musí být v písemné formě.“

4) v článku 8 se doplňuje nový odstavec 3, který zní:

„3. Aby mohl být statutární auditor rovněž schválen k provádění ověřovacích zakázek týkajících se zpráv o udržitelnosti, zjišťují se také znalosti přinejmenším v těchto oblastech:

- a) právní požadavky a standardy pro podávání zpráv vztahující se k přípravě výroční a konsolidované zprávy o udržitelnosti;
- b) analýza udržitelnosti;
- c) postupy náležité péče ve vztahu k otázkám udržitelnosti;
- d) právní požadavky a ověřovací standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti uvedené v článku 26a“;

5) v čl. 10 odst. 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Aby statutární auditor nebo uchazeč mohli být rovněž schváleni k provádění ověřovacích zakázek týkajících se zpráv o udržitelnosti, alespoň osm měsíců této odborné praxe musí zahrnovat ověřování výročních a konsolidovaných zpráv o udržitelnosti nebo jiných služeb souvisejících s udržitelností.“

6a) článek 12 se nahrazuje tímto:

„Článek 12

Kombinace odborné praxe a teoretické výuky

1. Členské státy mohou od dob odborné činnosti uvedené v článku 11 odečíst počet let teoretické výuky v oborech uvedených v čl. 8 odst. 1 a 2, byla-li tato výuka zakončena zkouškou uznávanou státem. Toto období teoretické výuky nesmí být kratší než jeden rok a od délky odborné činnosti nelze odečíst více než čtyři roky.
2. Délka odborné činnosti a odborné praxe nesmí být kratší než program teoretické výuky spolu s odbornou praxí požadované v čl. 10 odst. 1 prvním pododstavci.“

7) v čl. 14 odst. 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Aby mohl být statutární auditor rovněž schválen k provádění ověřovacích zakázek týkajících se zpráv o udržitelnosti, týká se zkouška způsobilosti uvedená v prvním pododstavci přiměřených znalostí statutárního auditora v oblasti právních předpisů tohoto hostitelského členského státu v rozsahu, v jakém se vztahují k ověřování zpráv o udržitelnosti.“;

8) vkládá se nový odstavec 14a, který zní:

„Článek 14a

Statutární auditoři schválení nebo uznání před 1. lednem 2024 a osoby, které k 1 lednu 2024 procházejí procesem schvalování statutárních auditorů

Členské státy zajistí, aby se na statutární auditory, kteří jsou schválení nebo uznáni za účelem provádění povinných auditů před 1. lednem 2024, nevztahovaly požadavky stanovené v čl. 7 odst. 2, čl. 8 odst. 3, čl. 10 odst. 1 druhém pododstavci a čl. 14 odst. 2 čtvrtém pododstavci této směrnice.

Členské státy zajistí, aby se na osoby, které k 1. lednu 2024 procházejí procesem schvalování statutárních auditorů stanoveným v člancích 6 až 14, nevztahovaly požadavky stanovené v čl. 7 odst. 2, čl. 8 odst. 3, čl. 10 odst. 1 druhém pododstavci a čl. 14 odst. 2 čtvrtém pododstavci této směrnice, pokud tento proces dokončí do 1. ledna 2026.

Členské státy zajistí, aby statutární auditoři schválení před 1. lednem 2026, kteří chtějí provádět ověřovací zakázky týkající se zpráv o udržitelnosti, získali potřebné znalosti v oblasti podávání zpráv o udržitelnosti a ověřování těchto zpráv, včetně oborů uvedených v čl. 8 odst. 3, prostřednictvím požadavku týkajícího se průběžného vzdělávání podle článku 13.“;

8a) článek 16 se mění takto:

a) v odstavci 1 se vkládá nové písmeno bb), které zní:

„bb) zda je statutární auditor rovněž schválen pro ověřování zpráv o udržitelnosti.“;

b) v odstavci 1 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) všechny další registrace jako statutárního auditora provedené u příslušných orgánů jiných členských států a jako auditora ve třetích zemích, včetně názvu registračního orgánu nebo orgánů a registračního čísla nebo čísel, pokud existují, a údaj o tom, zda se registrace týká finančního auditu, ověřování zpráv o udržitelnosti nebo obojího.“;

c) v odstavci 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„V rejstříku se uvádí, zda jsou tito auditori ze třetích zemí registrováni k provádění finančního auditu, ověřování zpráv o udržitelnosti nebo k obojímu.“;

8b) článek 17 se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmena e) a i) nahrazují tímto:

„e) jména a registrační čísla všech statutárních auditorů zaměstnaných u auditorské společnosti nebo s ní spojených jako společníci či jinak a údaj o tom, zda jsou rovněž schváleni pro ověřování zpráv o udržitelnosti;

i) všechny další registrace jako auditorské společnosti provedené u příslušných orgánů jiných členských států a jako auditorského subjektu ve třetích zemích včetně názvu registračního orgánu nebo orgánů a registračního čísla nebo čísel, pokud existují, a údaj o tom, zda se registrace týká finančního auditu, ověřování zpráv o udržitelnosti nebo obojího.“;

- b) v odstavci 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„V rejstříku se uvádí, zda jsou tyto auditorské subjekty ze třetích zemí registrovány k provádění finančního auditu, ověřování zpráv o udržitelnosti nebo k obojímu.“;

- 9) článek 24b se mění takto:

- a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Pokud povinný audit provádí auditorská společnost, členské státy zajistí, aby tato auditorská společnost určila alespoň jednoho klíčového auditorského partnera. Auditorská společnost poskytne klíčovému auditorskému partnerovi či partnerům potřebné prostředky a zaměstnance, kteří mají náležité pravomoci a schopnosti k řádnému vykonávání svých povinností.

Pokud ověření zprávy o udržitelnosti provádí auditorská společnost, členské státy zajistí, aby tato auditorská společnost určila alespoň jednoho klíčového partnera pro udržitelnost, jenž může být klíčovým auditorským partnerem nebo jedním z nich. Auditorská společnost poskytne klíčovému partnerovi či partnerům pro udržitelnost potřebné prostředky a zaměstnance, kteří mají náležité pravomoci a schopnosti k řádnému vykonávání svých povinností.

Hlavním kritériem auditorské společnosti pro výběr klíčového auditorského partnera či partnerů a případně klíčového partnera či partnerů pro udržitelnost je zajištění kvality auditu, nezávislosti partnera a odbornosti auditu. Klíčový auditorský partner či partneři musí být aktivně zapojeni do provádění povinného auditu. Klíčový partner či partneři pro udržitelnost musí být aktivně zapojeni do ověřování zprávy o udržitelnosti.“;

b) vkládá se nový odstavec 2a, který zní:

„2a) Statutární auditor při ověřování zprávy o udržitelnosti věnuje zakázce dostatek času a vyčlení dostatečné zdroje, aby zajistil řádné plnění svých povinností.“;

c) v odstavci 4 se písmena b) a c) nahrazují tímto:

„b) v případě auditorské společnosti jméno či jména klíčového auditorského partnera nebo partnerů a případně jméno či jména klíčového auditorského partnera nebo partnerů pro udržitelnost;“

c) odměny účtované za povinný audit a za ověření zprávy o udržitelnosti a odměny účtované za jiné služby, a to za každé účetní období.“;

e) vkládá se nový odstavec 5a, který zní:

„5a. Pro každou ověřovací zakázku týkající se zpráv o udržitelnosti založí statutární auditor nebo auditorská společnost spis o ověření.

Statutární auditor nebo auditorská společnost dokumentují alespoň údaje uchovávané podle článku 22b týkající se ověřování zpráv o udržitelnosti.

Statutární auditor nebo auditorská společnost uchovávají veškeré další údaje a dokumenty důležité pro vypracování zprávy podle článku 28a této směrnice a pro sledování souladu s touto směrnicí a dalšími příslušnými právními předpisy, jež se týkají ověření zpráv o udržitelnosti.

Spis o ověření musí být uzavřen nejpozději 60 dní od data podpisu zprávy o ověření podle článku 28a této směrnice;

Provádí-li povinný audit roční účetní závěrky i ověření zprávy o udržitelnosti stejný statutární auditor, může být spis o ověření součástí spisu auditora.“;

f) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„Statutární auditor nebo auditorská společnost vedou záznamy o případných písemných stížnostech v souvislosti s prováděním povinných auditů a ověřovacích zakázek týkajících se zpráv o udržitelnosti.“;

10) článek 25 se nahrazuje tímto:

„Článek 25

Odměny za audit a ověření

Členské státy zajistí, aby fungovala vhodná pravidla, která zajistí, že odměny za povinný audit a ověření zpráv o udržitelnosti nejsou:

- a) ovlivňovány poskytováním doplňkových služeb subjektu, jenž je předmětem povinného auditu nebo jehož zpráva o udržitelnosti je ověřována, ani stanovovány na jejich základě;
- b) založeny na jakékoli podmíněnosti.“;

11) vkládá se nový článek 25b, který zní:

„Článek 25b

Profesní etika, nezávislost, nestrannost, důvěrnost a profesní tajemství ve vztahu k ověřování zpráv o udržitelnosti

Požadavky článků 21 až 24a týkající se povinného auditu účetních závěrek se použijí obdobně i na ověřování zpráv o udržitelnosti.“;

11a) vkládá se nový článek 25c, který zní:

„Článek 25c

Zakázané neauditorské služby v případě, že statutární auditor provádí ověření zprávy subjektu veřejného zájmu o udržitelnosti

1. Statutární auditor nebo auditorská společnost provádějící ověření zprávy subjektu veřejného zájmu o udržitelnosti ani žádný člen sítě, do níž daný statutární auditor nebo auditorská společnost případně patří, nesmí přímo ani nepřímo poskytovat v rámci Unie auditovanému subjektu, jeho mateřskému podniku ani podnikům, které ovládá, žádné služby uvedené v čl. 5 odst. 1 druhém pododstavci písm. b), c), e), f), g), h), i), j) a k) nařízení (EU) č. 537/2014:
 - a) v době od začátku účetního období, které je předmětem ověření zprávy o udržitelnosti, do vydání zprávy o ověření, a
 - b) v účetním období, které bezprostředně předchází době uvedené v písmeni a), pokud jde o služby uvedené v čl. 5 odst. 1 druhém pododstavci písm. e) nařízení (EU) č. 537/2014.
2. Statutární auditor nebo auditorská společnost provádějící ověřovací zakázky týkající se zpráv subjektů veřejného zájmu o udržitelnosti a jakýkoli člen sítě, do níž daný statutární auditor nebo auditorská společnost případně patří, může subjektu podléhajícímu ověřování zpráv o udržitelnosti, jeho mateřskému podniku nebo podnikům, které ovládá, poskytovat jiné neauditorské služby než zakázané neauditorské služby uvedené v odstavci 1 nebo případně uvedené v čl. 5 odst. 1 nebo 2 nařízení (EU) č. 537/2014, s výhradou schválení výborem pro audit poté, co řádně posoudil ohrožení nezávislosti a záruky uplatňované v souladu s článkem 22b této směrnice.

3. Pokud člen sítě, do níž patří statutární auditor nebo auditorská společnost provádějící ověřovací zakázku týkající se zpráv subjektu veřejného zájmu o udržitelnosti, poskytuje neauditorské služby uvedené v odstavci 1 tohoto článku podniku založenému v třetí zemi, jenž je ovládán subjektem veřejného zájmu podléhajícím ověřování zpráv o udržitelnosti, dotčený statutární auditor nebo auditorská společnost posoudí, zda by toto poskytování služeb členem sítě neohrozilo jejich nezávislost.

Pokud dochází k dopadu na jejich nezávislost, statutární auditor nebo auditorská společnost případně přijmou záruky, kterými rizika vyplývající z tohoto poskytování služeb v třetí zemi omezí. Statutární auditor nebo auditorská společnost mohou pokračovat v ověřování zpráv subjektu veřejného zájmu o udržitelnosti pouze v případě, že mohou v souladu s článkem 22b této směrnice odůvodnit, že takové poskytování služeb nemá vliv na jejich profesionální úsudek a na zprávu o ověření.“

11b) vkládá se nový článek 25d, který zní:

„Článek 25d

Nesrovnalosti

Článek 7 nařízení (EU) č. 537/2014 se použije obdobně na statutárního auditora nebo auditorskou společnost provádějící ověřovací zakázky týkající se zpráv subjektu veřejného zájmu o udržitelnosti.“

12) vkládá se nový článek 26a, který zní:

„Článek 26a

Standardy pro ověřování zpráv o udržitelnosti

1. Členské státy vyžadují, aby statutární auditoři a auditorské společnosti prováděli ověření zpráv o udržitelnosti v souladu s ověřovacími standardy přijatými Komisí podle odstavce 3.
2. Členské státy mohou uplatňovat vnitrostátní ověřovací standardy, postupy nebo požadavky do doby, než Komise přijme ověřovací standard upravující stejnou problematiku.

Členské státy sdělí Komisi ověřovací postupy nebo požadavky nejméně tři měsíce před jejich vstupem v platnost.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 48a ověřovací standardy podle odstavce 1 za účelem stanovení postupů, jež musí auditor provést k vyvození závěrů ohledně ověření zprávy o udržitelnosti, včetně plánování zakázky, posouzení rizik a reakce na rizika a druhu závěrů, jež mají být ve zprávě auditora uvedeny.

Komise přijme ověřovací standardy pro přiměřenou jistotu nejpozději šest let po vstupu směrnice o podávání zpráv podniků o udržitelnosti v platnost⁶³.

Komise může ověřovací standardy přijmout pouze tehdy, pokud:

- a) byly vypracovány patřičným, náležitým a transparentním způsobem pod veřejným dohledem;
- b) přispívají k vysokému stupni důvěryhodnosti a kvality výročních nebo konsolidovaných zpráv o udržitelnosti;
- c) odpovídají veřejnému zájmu Unie;
- d) nemění žádné požadavky této směrnice ani nedoplňují žádné její požadavky kromě požadavků stanovených v člancích 25b, 27a a 28a.

4. “; [přesunuto do článku 34 směrnice o účetnictví]

13) vkládá se nový článek 27a, který zní:

⁶³ Úřad pro publikace: nahraďte konkrétním datem.

Ověřování konsolidovaných zpráv o udržitelnosti

1. Členské státy zajistí, aby v případě ověřovací zakázky týkající se konsolidovaných zpráv skupiny podniků o udržitelnosti:
 - a) auditor skupiny nesl v souvislosti s konsolidovanými zprávami o udržitelnosti plnou odpovědnost za zprávu o ověření uvedenou v článku 28a této směrnice;
 - b) auditor skupiny posuzoval ověřovací činnost prováděnou nezávislým poskytovatelem ověřovacích služeb či nezávislými poskytovateli ověřovacích služeb, auditorem či auditory ze třetí země, statutárním auditorem či statutárními auditory, auditorským subjektem či auditorskými subjekty ze třetí země nebo auditorskou společností či auditorskými společnostmi pro účely ověřovací zakázky týkající se konsolidovaných zpráv o udržitelnosti a zdokumentoval povahu, časové rozpětí a rozsah činnosti těchto auditorů, případně rovněž včetně přezkumu příslušných částí dokumentace týkající se ověření, jež byla těmito auditory vypracována;
 - c) auditor skupiny přezkoumal ověřovací činnost prováděnou nezávislým poskytovatelem ověřovacích služeb či nezávislými poskytovateli ověřovacích služeb, auditorem či auditory ze třetí země, statutárním auditorem či statutárními auditory, auditorským subjektem či auditorskými subjekty ze třetí země nebo auditorskou společností či auditorskými společnostmi pro účely ověřovací zakázky týkající se konsolidovaných zpráv o udržitelnosti a zdokumentoval takový přezkum.

Auditor skupiny uchovává takovou dokumentaci, která příslušnému orgánu umožňuje činnost auditora skupiny přezkoumat.

Pro účely písmene c) prvního pododstavce tohoto odstavce požádá auditor skupiny o souhlas příslušného nezávislého poskytovatele ověřovacích služeb či nezávislých poskytovatelů ověřovacích služeb, auditora či auditorů ze třetí země, statutárního auditora či statutárních auditorů, auditorského subjektu či auditorských subjektů ze třetí země nebo auditorské společnosti či auditorských společností s předáním příslušné dokumentace při provádění ověřovací zakázky týkající se konsolidovaných zpráv o udržitelnosti, jež bude podmínkou toho, aby se auditor skupiny mohl spolehnout na práci tohoto nezávislého poskytovatele ověřovacích služeb či nezávislých poskytovatelů ověřovacích služeb, auditora nebo auditorů ze třetí země, statutárního auditora či statutárních auditorů, auditorského subjektu či auditorských subjektů ze třetí země nebo auditorské společnosti či auditorských společností.

2. Není-li auditor skupiny schopen zajistit splnění požadavků podle odst. 1 prvního pododstavce písm. c), přijme vhodná opatření a informuje příslušný orgán.

Mezi tato opatření případně patří provedení dodatečné ověřovací činnosti, ať už přímo, nebo na základě subdodavatelského provedení této činnosti.

3. Pokud je u auditora skupiny prováděn přezkum zajištění kvality nebo vyšetřování ohledně ověřovací zakázky týkající se konsolidovaných zpráv skupiny podniků o udržitelnosti, musí auditor skupiny příslušnému orgánu na vyžádání zpřístupnit příslušnou dokumentaci, kterou vede a která se týká ověřovací činnosti vykonávané jedním nebo více příslušnými nezávislými poskytovateli ověřovacích služeb, auditory ze třetí země, statutárními auditory, auditorskými subjekty ze třetí země nebo auditorskými společnostmi pro účely ověřovací zakázky týkající se konsolidované zprávy o udržitelnosti, včetně všech pracovních materiálů, jež jsou pro ověřovací zakázku týkající se konsolidovaných zpráv o udržitelnosti relevantní.

Příslušný orgán si od relevantních příslušných orgánů podle článku 36 může vyžádat další dokumentaci týkající se ověřovací činnosti provedené jedním nebo více statutárními auditory nebo auditorskými společnostmi pro účely ověřovací zakázky týkající se konsolidovaných zpráv o udržitelnosti.

Je-li ověřování zpráv o udržitelnosti vypracovaných v rámci skupiny mateřským nebo dceřiným podnikem prováděno jedním nebo více auditory nebo auditorskými subjekty ze třetí země, může si příslušný orgán prostřednictvím pracovních ujednání vyžádat od příslušných orgánů třetích zemí dodatečnou dokumentaci o ověřovací činnosti vykonané jedním nebo více auditory nebo auditorskými subjekty ze třetí země.

Odchylně od třetího pododstavce, je-li ověřování zpráv o udržitelnosti vypracovaných v rámci skupiny mateřským nebo dceřiným podnikem prováděno jedním nebo více nezávislými poskytovateli ověřovacích služeb, auditory nebo auditorskými subjekty ze třetí země, s nimiž není uzavřeno pracovní ujednání, odpovídá auditor skupiny rovněž za to, že bude na vyžádání řádně předložena dodatečná dokumentace o ověřovací činnosti provedené jedním nebo více nezávislými poskytovateli ověřovacích služeb, auditory nebo auditorskými subjekty ze třetí země, včetně pracovních materiálů, jež jsou pro ověřovací zakázku týkající se konsolidovaných zpráv skupiny o udržitelnosti relevantní. Za účelem zajištění předložení této dokumentace musí auditor skupiny uchovávat kopii takové dokumentace, případně si dohodnout s nezávislým poskytovatelem ověřovacích služeb, auditorem nebo auditorským subjektem ze třetí země neomezený přístup na požádání nebo přijmout jiné vhodné opatření. Pokud z právních nebo jiných důvodů nelze pracovní materiály k ověření předat ze třetí země auditorovi skupiny, musí dokumentace, kterou auditor skupiny uchovává, obsahovat důkaz, že provedl náležité úkony, aby k dokumentaci k ověření získal přístup, a v případě jiných než právních překážek vyplývajících z právních předpisů dotčené třetí země důkaz o existenci takové překážky.“;

14) v článku 28 se odst. 2 písm. e) nahrazuje tímto:

„e) názor a vyjádření podle čl. 34 odst. 1 druhého pododstavce písm. a) a b) směrnice 2013/34/EU, přičemž obojí je založeno na činnosti provedené v průběhu auditu;“

14a) doplňuje se nový článek 28a, který zní:

„Článek 28a

Zpráva o ověření zprávy o udržitelnosti

1. Statutární auditor či auditoři nebo auditorská společnost či společnosti uvedou ověření zprávy o udržitelnosti ve zprávě o ověření zprávy udržitelnosti. Zpráva o ověření se zpracovává v souladu s požadavky standardů pro ověřování přijatých Komisí nebo členskými státy, dokud Komise nepřijme standardy pro ověřování uvedené v článku 26a.
2. Zpráva o ověření zprávy o udržitelnosti musí být vypracována písemně a musí obsahovat:
 - a) označení subjektu, jehož výroční nebo konsolidovaná zpráva o udržitelnosti je předmětem ověřovací zakázky;
 - b) specifikaci podávání výročních nebo konsolidovaných zpráv o udržitelnosti a data a období, k němuž se vztahují, a vymezení rámce pro podávání zpráv o udržitelnosti, který je při jejím vypracování uplatněn;
 - c) popis rozsahu ověření zprávy o udržitelnosti, který obsahuje alespoň údaje o ověřovacích standardech, podle nichž bylo ověření zprávy o udržitelnosti provedeno;

- d) názor vycházející z činnosti vykonané v průběhu ověřování zprávy o udržitelnosti podle čl. 34a odst. 1 druhého pododstavce bodu ii) písm. aa) směrnice 2013/34/EU.
3. Pokud bylo ověření zprávy o udržitelnosti provedeno více než jedním statutárním auditorem nebo více než jednou auditorskou společností, dohodnou se statutární auditor či auditoři nebo auditorská společnost či společnosti na výsledcích ověřovací zakázky týkající se zprávy o udržitelnosti a předloží společnou zprávu a společný názor. Nemohou-li se shodnout, předloží každý statutární auditor nebo auditorská společnost vlastní názor v samostatném bodu zprávy o ověření zprávy o udržitelnosti a uvede důvod neshody.
4. Statutární auditor zprávu o ověření zprávy o udržitelnosti podepíše a uvede datum. Pokud provádí ověřování zprávy o udržitelnosti auditorská společnost, musí být zpráva o ověření zprávy o udržitelnosti podepsána alespoň statutárním auditorem nebo auditory, kteří provádějí ověření zprávy o udržitelnosti jménem auditorské společnosti. Pokud byli zároveň jmenováni více než jeden statutární auditor nebo jedna auditorská společnost, musí být zpráva o ověření zprávy o udržitelnosti podepsána všemi statutárními auditory nebo alespoň statutárními auditory, kteří provádějí ověřování zprávy o udržitelnosti jménem každé auditorské společnosti. Ve výjimečných případech mohou členské státy stanovit, že tento podpis či podpisy nemusí být zveřejněny, pokud by takové zveřejnění mohlo vést k bezprostřednímu a závažnému ohrožení osobní bezpečnosti některé osoby.
- Jméno či jména této osoby nebo osob musí být vždy známy příslušným orgánům.

5. Členské státy mohou vyžadovat, aby v případě, že povinný audit roční účetní závěrky i ověření zprávy o udržitelnosti provádí stejný statutární auditor, mohla být zpráva o ověření uvedena jako samostatný oddíl zprávě auditora.
6. Zpráva statutárního auditora nebo auditorské společnosti o konsolidované zprávě o udržitelnosti musí být v souladu s požadavky stanovenými v odstavcích 1 až 5.“

15) článek 29 se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) osoby, které provádějí přezkumy zajištění kvality, mají náležité odborné vzdělání a patřičné zkušenosti v oblasti povinného auditu a účetního výkaznictví a případně v oblasti ověřování zpráv o udržitelnosti a podávání těchto zpráv nebo v jiných službách s udržitelností souvisejících a absolvovaly zvláštní odbornou přípravu v oblasti přezkumu zajištění kvality;“

aa) v odstavci 1 se písmeno f) nahrazuje tímto:

„f) rozsah přezkumu zajištění kvality podpořený vhodným prověřením vybraných auditorských spisů a případně spisů o ověření zahrnuje posouzení dodržování použitelných auditorských standardů, případně ověřovacích standardů a dále požadavků na nezávislost, množství a kvality vynaložených zdrojů, účtovaných auditorských odměn a odměn za ověření zprávy o udržitelnosti a posouzení vnitřního systému řízení kvality auditorské společnosti;“

b) v odstavci 1 se písmeno h) nahrazuje tímto:

„h) přezkum zajištění kvality se provádí na základě analýzy rizik, a to alespoň jednou za šest let v případě statutárního auditora nebo auditorské společnosti provádějících povinné audity ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) a případně ověření zpráv o udržitelnosti;“

c) v odstavci 2 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) osoby provádějící přezkum mají náležité odborné vzdělání a patřičné zkušenosti v oblasti povinného auditu a účetního výkaznictví a případně v oblasti ověřování zpráv o udržitelnosti a podávání těchto zpráv a absolvovaly zvláštní odbornou přípravu v oblasti přezkumu zajištění kvality;“

d) vkládá se nový odstavec 2a, který zní:

„2a. Členské státy mohou do 31. prosince 2025 osvobodit osoby, které provádějí přezkumy zajištění kvality v souvislosti s ověřováním zpráv o udržitelnosti, od požadavku mít patřičné zkušenosti v oblasti ověřování zpráv o udržitelnosti a podávání zpráv o udržitelnosti nebo jiných služeb souvisejících s udržitelností.“;

15a) v článku 30 se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby existovaly účinné systémy vyšetřování a sankcí pro odhalování, nápravu a prevenci nesprávného provádění povinného auditu a ověřování zpráv o udržitelnosti.“

2. Aniž jsou dotčeny režimy občanskoprávní odpovědnosti jednotlivých členských států, zavedou členské státy účinné, přiměřené a odrazující sankce ve vztahu ke statutárním auditorům a auditorským společnostem pro případy, kdy povinné audity a ověřovací zakázky týkající se zpráv o udržitelnosti nejsou prováděny v souladu s předpisy přijatými k provedení této směrnice a případně nařízení (EU) č. 537/2014.

Členské státy mohou rozhodnout, že nestanoví správní sankce v případě porušení, na něž se již vztahuje vnitrostátní trestní právo. V takovém případě sdělí Komisi příslušná trestněprávní ustanovení.“

15aa) v čl. 30a odst. 1 se vkládá nové písmeno cc), které zní:

„cc) dočasný zákaz provádět ověřování zpráv o udržitelnosti nebo podepisovat zprávy o ověření uložený statutárnímu auditorovi, auditorské společnosti nebo klíčovému partnerovi pro udržitelnost až na dobu tří let;“

15b) v čl. 30a odst. 1 se vkládá nové písmeno dd), které zní:

„dd) prohlášení, že zpráva o ověření nesplňuje požadavky článku 28a této směrnice;“

16a) článek 32 se mění takto:

a) v odstavci 3 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„3. Příslušný orgán je řízen osobami mimo profesi, které mají znalosti z oblastí významných pro povinný audit a případně pro ověřování zpráv o udržitelnosti. Tyto osoby jsou vybírány nezávislým a transparentním jmenovacím postupem.“;

b) v odstavci 4 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) přijímáním standardů profesní etiky a vnitřního řízení kvality auditorských společností, auditorských služeb a ověřování zpráv o udržitelnosti, pokud tyto standardy nepřijímají nebo neschvalují jiné orgány členského státu;“

17) vkládá se nový článek 36a, který zní:

„Článek 36a

Regulační ujednání mezi členskými státy ve vztahu k ověřování zpráv o udržitelnosti

Požadavky článků 34 a 36 týkající se povinného auditu účetních závěrek se použijí obdobně na ověřování zpráv o udržitelnosti.“;

17a) v čl. 37 odst. 1 se doplňuje druhý pododstavec, který zní:

„Ustanovení prvního pododstavce se použije na jmenování statutárního auditora nebo auditorské společnosti pro účely ověření zpráv o udržitelnosti.“;

17b) v čl. 37 odst. 2 se doplňuje druhý pododstavec, který zní:

„Ustanovení prvního pododstavce se použije na jmenování statutárního auditora nebo auditorské společnosti pro účely ověření zpráv o udržitelnosti.“;

18a) v článku 37 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Jakékoli smluvní ustanovení, které by omezovalo výběr valnou hromadou společníků, akcionářů nebo členů auditovaného subjektu podle odstavce 1 na určité kategorie nebo seznamy statutárních auditorů nebo auditorských společností, pokud jde o jmenování určitého statutárního auditora nebo auditorské společnosti, kteří budou provádět povinný audit a případně ověření zprávy o udržitelnosti, je zakázáno. Jakékoli takové již existující ustanovení je neplatné.“;

18b) v článku 38 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby statutární auditoři nebo auditorské společnosti mohli být odvoláni, pouze pokud existují řádné důvody. Rozdílnost názorů na účetní řešení, auditorské postupy nebo případně na zprávu o udržitelnosti či ověřovací postupy není řádným důvodem pro odvolání.“;

18c) v čl. 38 odst. 2 se doplňuje druhý pododstavec, který zní:

„Informační povinnost uvedená v prvním pododstavci se vztahuje rovněž na ověřovací zakázku týkající se zprávy o udržitelnosti.“;

19) článek 39 se mění takto:

a) vkládá se nový odstavec 4a, který zní:

„4a. Členské státy mohou povolit, aby funkce přidělené výboru pro audit v souvislosti s podáváním zpráv o udržitelnosti a ověřováním zpráv o udržitelnosti vykonával správní či dozorčí orgán jako celek nebo správním či dozorčím orgánem zřízený specializovaný orgán.“;

b) v odstavci 6 se písmena a) až e) nahrazují tímto:

- „a) informuje správní nebo dozorčí orgán auditovaného subjektu o výsledku povinného auditu a případně o výsledku ověření zprávy o udržitelnosti a vysvětlí, jakým způsobem povinný audit a ověření zprávy o udržitelnosti přispěly k integritě účetního výkaznictví a podávání zpráv o udržitelnosti a jaká byla role výboru pro audit v tomto procesu;
- b) sleduje postup účetního výkaznictví a případně podávání zpráv o udržitelnosti, včetně podávání zpráv v digitální podobě podle článku 29d směrnice 2013/34/EU a postupu podniku při určování informací zveřejněných podle standardů přijatých podle článku 29b směrnice 2013/34/EU, a předkládá doporučení nebo návrhy k zajištění jeho integrity;
- c) sleduje účinnost systémů vnitřní kontroly a systémů řízení rizik podniku a případně jeho vnitřního auditu s ohledem na účetní výkaznictví auditovaného subjektu a případně podávání zpráv o udržitelnosti tímto subjektem, včetně podávání zpráv v digitální podobě podle článku 29d směrnice 2013/34/EU, aniž by narušil jeho nezávislost;
- d) sleduje povinný audit ročních a konsolidovaných účetních závěrek a případně ověřování výročních a konsolidovaných zpráv o udržitelnosti, zejména jeho provádění, přičemž zohledňuje veškerá zjištění a závěry příslušného orgánu podle čl. 26 odst. 6 nařízení (EU) č. 537/2014;

- e) posuzuje a sleduje nezávislost statutárních auditorů nebo auditorských společností v souladu s články 22, 22a, 22b, 24a, 24b a 25b, 25c a 25d této směrnice a s článkem 6 nařízení (EU) č. 537/2014, zejména pak vhodnost poskytování neauditorských služeb auditovanému subjektu v souladu s článkem 5 uvedeného nařízení;“

20) článek 45 se mění takto:

- a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Příslušné orgány členského státu zaregistrují v souladu s články 15, 16 a 17 všechny auditory a auditorské subjekty ze třetích zemí, pokud tito auditoři nebo auditorské subjekty ze třetích zemí předloží zprávu auditora týkající se roční nebo konsolidované účetní závěrky nebo případně zprávu o ověření výroční nebo konsolidované zprávy o udržitelnosti podniku se sídlem mimo Unii, jehož převoditelné cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu tohoto členského státu ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 14 směrnice 2004/39/ES, s výjimkou případů, kdy uvedený podnik vydává pouze nesplacené dluhové cenné papíry, pro které platí některá z následujících skutečností:

- a) tyto cenné papíry byly přijaty k obchodování na regulovaném trhu v členském státě ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES⁶⁴ před 31. prosincem 2010 a jejich jednotková jmenovitá hodnota činí ke dni vydání alespoň 50 000 EUR nebo v případě dluhových cenných papírů se jmenovitou hodnotou v jiné měně odpovídá ke dni vydání alespoň částce 50 000 EUR;
- b) tyto cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v členském státě ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. c) směrnice 2004/109/ES od 31. prosince 2010 a jejich jednotková jmenovitá hodnota činí ke dni vydání alespoň 100 000 EUR nebo v případě dluhových cenných papírů se jmenovitou hodnotou v jiné měně odpovídá ke dni vydání alespoň částce 100 000 EUR.“;

aa) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

- „4. Aniž je dotčen článek 46, nemá zpráva auditora týkající se roční nebo konsolidované účetní závěrky nebo případně zpráva o ověření výroční nebo konsolidované zprávy o udržitelnosti podle odstavce 1 tohoto článku, pokud byla vypracována auditorem nebo auditorským subjektem ze třetí země, kteří nejsou zaregistrováni v členském státě, v tomto členském státě právní účinky.“;

⁶⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, a o změně směrnice 2001/34/ES (Úř. věst. L 390, 31.12.2004, s. 38).“;

b) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Členský stát může zaregistrovat pro účely auditu účetní závěrky auditorský subjekt ze třetí země, pouze pokud:

- a) většina členů správního nebo řídicího orgánu auditorského subjektu ze třetí země splňuje požadavky rovnocenné požadavkům stanoveným v člancích 4 až 10 s výjimkou čl. 7 odst. 2, čl. 8 odst. 3 a čl. 10 odst. 1 druhého pododstavce;
- b) auditor ze třetí země provádějící audit jménem auditorského subjektu ze třetí země splňuje požadavky rovnocenné požadavkům stanoveným v člancích 4 až 10 s výjimkou čl. 7 odst. 2, čl. 8 odst. 3 a čl. 10 odst. 1 druhého pododstavce;
- c) audity roční účetní závěrky nebo konsolidované účetní závěrky uváděné v odstavci 1 jsou prováděny v souladu s mezinárodními auditorskými standardy uvedenými v článku 26 a s požadavky stanovenými v člancích 22, 22b a 25 nebo s rovnocennými standardy a požadavky;
- d) tento auditorský subjekt zveřejní na své internetové stránce výroční zprávu o transparentnosti, která obsahuje informace uvedené v článku 13 nařízení (EU) č. 537/2014 nebo splňuje rovnocenné požadavky na zveřejnění.

Členský stát může zaregistrovat pro účely ověřování zpráv o udržitelnosti auditorský subjekt ze třetí země, pouze pokud:

- a) většina členů správního nebo řídicího orgánu auditorského subjektu ze třetí země splňuje požadavky rovnocenné požadavkům stanoveným v člancích 4 až 10;
 - b) auditor ze třetí země provádějící audit jménem auditorského subjektu ze třetí země splňuje požadavky rovnocenné požadavkům stanoveným v člancích 4 až 10;
 - c) ověření výroční nebo konsolidované zprávy o udržitelnosti uvedené v odstavci 1 je prováděno v souladu s ověřovacími standardy uvedenými v článku 26a a s požadavky stanovenými v člancích 22, 22b, 25 a 25b nebo s rovnocennými standardy a požadavky;
 - d) tento auditorský subjekt zveřejní na své internetové stránce výroční zprávu o transparentnosti, která obsahuje informace uvedené v článku 13 nařízení (EU) č. 537/2014 nebo splňuje rovnocenné požadavky na zveřejnění.“;
- c) odstavec 5a se nahrazuje tímto:
- „5a. Členský stát může zaregistrovat pro účely auditu účetní závěrky auditora ze třetí země, pouze pokud splňuje požadavky stanovené v odst. 5 prvním pododstavci písm. b), c) a d) tohoto článku.

Členský stát může zaregistrovat pro účely ověřování zpráv o udržitelnosti auditora ze třetí země, pouze pokud splňuje požadavky stanovené v odst. 5 druhém pododstavci písm. b), c) a d) tohoto článku.“;

ca) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. S cílem zajistit jednotné podmínky uplatňování odst. 5 prvního pododstavce písm. d) a odst. 5 druhého pododstavce písm. d) tohoto článku je Komise zmocněna rozhodovat o rovnocennosti v něm uvedené prostřednictvím prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2. Dokud Komise nepřijme takové rozhodnutí, mohou rovnocennost zmíněnou v odst. 5 prvním pododstavci písm. d) a odst. 5 druhém pododstavci písm. d) tohoto článku hodnotit členské státy.

Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 48a za účelem zavedení obecných kritérií rovnocennosti, kterých má být použito při posuzování, zda jsou audit účetní závěrky a případně ověření zprávy o udržitelnosti podle odstavce 1 tohoto článku provedeny v souladu s mezinárodními auditorskými standardy uvedenými v článku 26, s ověřovacími standardy uvedenými v článku 26a a s požadavky stanovenými v člancích 22, 24 a 25. Členské státy budou používat tato kritéria, která jsou platná pro všechny třetí země, při hodnocení rovnocennosti na vnitrostátní úrovni.“;

21) článek 48a se mění takto:

a) v odstavci 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci podle čl. 26a odst. 2 je Komisi svěřena na dobu neurčitou.“; b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 26 odst. 3, čl. 26a odst. 2, čl. 45 odst. 6, čl. 46 odst. 2 a čl. 47 odst. 3 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedomnívá se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.“;

c) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 26 odst. 3, čl. 26a odst. 2, čl. 45 odst. 6, čl. 46 odst. 2 a čl. 47 odst. 3 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě čtyř měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“

Článek 4
Změny nařízení (EU) č. 537/2014

Nařízení (EU) č. 537/2014 se mění takto:

- 1) v čl. 4 odst. 2 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Pro účely omezení stanovených v prvním pododstavci jsou vyloučeny ověřovací zakázky týkající se zpráv o udržitelnost a neauditorské služby, které nejsou uvedeny v čl. 5 odst. 1 a které jsou požadovány podle vnitrostátních nebo unijních právních předpisů.“

- 2) článek 5 se mění takto:

- a) v odst. 1 druhém pododstavci se písmeno c) nahrazuje tímto:

„účetnictví a sestavování účetních záznamů a účetních závěrek, jakož i vypracovávání zpráv o udržitelnosti;“

b) v odstavci 4 se vkládá druhý pododstavec, který zní:

„Schválení výborem pro audit uvedené v prvním pododstavci není nezbytné pro poskytování ověřovacích zakázek týkajících se podáváním zpráv o udržitelnosti.“

Článek 5

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s články 1 až 3 této směrnice do [Úřad pro publikace – vložte datum = osmnáct měsíců od vstupu této směrnice v platnost]. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Členské státy stanoví, že se předpisy k článku 1 uvedené v prvním pododstavci použijí:

- a) pro účetní období začínající dne 1. ledna 2024 nebo později:
 - i) na velké podniky ve smyslu čl. 3 odst. 4 směrnice 2013/34/EU, které jsou subjekty veřejného zájmu ve smyslu čl. 2 bodu 1 uvedené směrnice a které k rozvahovému dni překračují kritérium průměrného počtu 500 zaměstnanců během účetního období;
 - ii) na subjekty veřejného zájmu ve smyslu čl. 2 odst. 1 směrnice 2013/34/EU, které jsou mateřskými podniky velké skupiny ve smyslu čl. 3 bodu 7 uvedené směrnice, jež k rozvahovému dni překračuje na konsolidovaném základě kritérium průměrného počtu 500 zaměstnanců během účetního období;
- b) pro účetní období začínající dne 1. ledna 2025 nebo později:
 - i) na velké podniky ve smyslu čl. 3 odst. 4 směrnice 2013/34/EU jiné než podle písm. a) bodu i);
 - ii) na mateřské podniky velké skupiny ve smyslu čl. 3 odst. 7 směrnice 2013/34/EU jiné než podle písm. a) bodu ii);

- c) pro účetní období začínající dne 1. ledna 2026 nebo později:
- i) na malé a střední podniky ve smyslu čl. 3 odst. 2 a 3 směrnice 2013/34/EU, které jsou podniky uvedenými v čl. 2 bodě 1 písm. a) uvedené směrnice a které nejsou mikropodniky ve smyslu čl. 3 odst. 1 uvedené směrnice;
 - ii) na malé a nepřiliš složité instituce, pokud jsou velkými podniky ve smyslu čl. 3 odst. 4 směrnice 2013/34/EU nebo pokud jsou malými a středními podniky ve smyslu čl. 3 odst. 2 a 3 uvedené směrnice, které jsou podniky uvedenými v čl. 2 bodě 1 písm. a) uvedené směrnice a které nejsou mikropodniky ve smyslu čl. 3 odst. 1 uvedené směrnice;
 - iii) na kaptivní pojišťovny a kaptivní zajišťovny, pokud jsou velkými podniky ve smyslu čl. 3 odst. 4 směrnice 2013/34/EU nebo pokud jsou malými a středními podniky ve smyslu čl. 3 odst. 2 a 3 uvedené směrnice, které jsou podniky uvedenými v čl. 2 bodě 1 písm. a) uvedené směrnice a které nejsou mikropodniky ve smyslu čl. 3 odst. 1 uvedené směrnice.

Členské státy stanoví, že se předpisy k článku 2 uvedené v prvním pododstavci použijí:

- a) pro účetní období začínající dne 1. ledna 2024 nebo později:
- i) na emitenty ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. d) směrnice 2004/109/ES, kteří jsou velkými podniky ve smyslu čl. 3 odst. 4 směrnice 2013/34/EU, jež k rozvahovému dni překračují kritérium průměrného počtu 500 zaměstnanců během účetního období;
 - ii) na emitenty ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. d) směrnice 2004/109/ES, kteří jsou mateřskými podniky velké skupiny ve smyslu čl. 3 odst. 7 směrnice 2013/34/EU, jež k rozvahovému dni překračuje na konsolidovaném základě kritérium průměrného počtu 500 zaměstnanců během účetního období;

- b) pro účetní období začínající dne 1. ledna 2025 nebo později:
- i) na emitenty ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. d) směrnice 2004/109/ES, kteří jsou velkými podniky ve smyslu čl. 3 bodu 4 směrnice 2013/34/EU jinými než podle písm. a) bodu i);
 - ii) na emitenty ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. d) směrnice 2004/109/ES, kteří jsou mateřskými podniky velké skupiny ve smyslu čl. 3 odst. 7 směrnice 2013/34/EU jiné než podle písm. a) bodu ii);
- c) pro účetní období začínající dne 1. ledna 2026 nebo později:
- i) na emitenty ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. d) směrnice 2004/109/ES, kteří jsou malými a středními podniky ve smyslu čl. 3 odst. 2 a 3 směrnice 2013/34/EU a kteří nejsou mikropodniky ve smyslu čl. 3 odst. 1 uvedené směrnice;
 - ii) na emitenty definované jako malé a nepříliš složité instituce, pokud jsou velkými podniky ve smyslu čl. 3 odst. 4 směrnice 2013/34/EU nebo pokud jsou malými a středními podniky ve smyslu čl. 3 odst. 2 a 3 uvedené směrnice, které jsou podniky uvedenými v čl. 2 bodě 1 písm. a) uvedené směrnice a které nejsou mikropodniky ve smyslu čl. 3 odst. 1 uvedené směrnice;
 - iii) na emitenty definované jako kaptivní pojišťovny nebo kaptivní zajišťovny, pokud jsou velkými podniky ve smyslu čl. 3 odst. 4 směrnice 2013/34/EU nebo pokud jsou malými a středními podniky ve smyslu čl. 3 odst. 2 a 3 uvedené směrnice, které jsou podniky uvedenými v čl. 2 bodě 1 písm. a) uvedené směrnice a které nejsou mikropodniky ve smyslu čl. 3 odst. 1 uvedené směrnice.

Členské státy stanoví, že se předpisy k článku 3 uvedené v prvním pododstavci použijí pro účetní období začínající dne 1. ledna 2024 nebo později.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 6

Datum použitelnosti článku 4

Článek 4 této směrnice se použije na účetní období podle čl. 5 odst. 1 čtvrtého pododstavce.

Článek 7

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 8

Určení

Tato směrnice je určena členskými státem. Článek 4 je však závazný v celém rozsahu a přímo použitelný ve všech členských státech.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament

předsedkyně předseda nebo předsedkyně

Za Radu